

واریث

تورکجه - فارسجا کولتورل درگى
فصلنامه فرهنگى ترکى - فارسى

اوتوز دۈزدۈنچو ايل، ياز ۱۳۹۱، ساينى ۱۶۴
سال سی و چهارم، بهار، ۱۳۹۱، شماره ۱۶۴

صاحب امتیاز و مدیر مسئول: دکتر جواد هیئت

اولو تانرى نىن آدى ايله

وارلېق

تۈركى - فارسجا كولتۇرل دىرىجى
فصلنامە فرهنگى تۈركى - فارسى

١٦٤- جوايل، ياز ١٣٩١، سايى ٣٤
سال سی و چهارم، بهار ١٣٩١، شماره ١٦٤

مؤسس، صاحب امتياز و مدیر مسئول:
دكتور جواد هيئت

شماره امتياز: ٨٥٣٨

ایچیننده کی لر:

۳	یازیجی لار بیولیبیننده دکتر حمید نطقی نین آنما موسومی* دکتر جواد هیئت
۷	قربان سنه آذربایجان* علیرضا حسینزاده «شاهین»
۸	غريب* روزبه صمدی نيری «تیر اوغلو»
۹	دئییملر- مثللر - آتalar سوزلری* حسین م. «گونشیلی»
۱۴	پیر در اشعار خواجه حافظ شیرازی و ملا محمد فضولی* غلامرضا ضیائی نيری
۲۴	توفارقاندا یارانمیش دؤرد مثلىن کؤکو* دکتر حسن جعفرزاده
۲۷	دیلیمیز و نشیرمیز* حسن مجیدزاده «ساوالان»
۳۶	حافظ و میرزه علی اکبر صابیر وحدتی* دوچئنت ایمان جعفروف
۴۸	نامه سر گشاده تقی رفت به محمد امین رسولزاده* مهران باهارلی
۵۳	«باش ساغلیغی»
۵۴	آرزو گؤز و نیسگیللی شاعریمیز حبیب ساهرین ادبی ارثی بیر باخیشدا* رضا همراز
۶۰	«باش ساغلیغی»
۶۱	سایین قالا - افسار شیوه سی (فوئنتیک خوصوصیتلر)
۷۲	گؤزلریمده اولوم دوغورور سئوگین* داود رحیمی مرکید (آلپ ار)
	Türkdilli mənbələrdə Azərbaycanın qadın ədibləri* Sevil Nəriman qızı Məmmədəliyeva
	Türk dillərində feli bağlamaların dəyişməzliyi məsələsinə dair* A.Ə. Məşədiyeva
	Fəlsəfi-məntiqi keyfiyyət kateqoriyasının türk dillərində qrammatik ifadə vasitələri* Zə.... Əliyəva
	۹۳

یازیچی لار بیرلیبیننده دکتر حمید نطقی نین آنما مراسمى

دکتر جواد هیئت

مارس يىن ۲۹ دا باكى دا يازىچى لار بيرلىبىننده پروفېسور دکتر حمید نطقى نين آنما مراسمى كېچىرىلىمىشىدир. بو مراسمى آچان يازىچى لار بيرلىبىي صدرى خلق يازىچىسى آثار بى رضايەف حمید نطقى حقىننده گۈزل سۆزلىر سۈئىلەدى و اۇنون عالم بىر شاعر كىمى آذربايغان شاعرلر و عالملر آراسىندا اۇزونه مخصوص مىزى اولدوغونا اشارە ائдерك، اۇنونلا شخصاً تانىش اولماغىندان چوخ ممنون و شعرلىينه يۆكىشكى

قيمت وئردىبىنى ايرلى سۆرموشدور.

سۇنرا مراسىمە دعوت اولۇنان دکتر نطقى نين دوستو دکتر جواد هیئت دن دکتر نطقى حقىننده دانىشماگى خواهش ائتدى.

دکتر جواد هیئت نطقىنە بئله باشладى:

دکتر حمید نطقى ايله ۷۰- ايلدن بىرى دوست ايدىم و ۶۰- ايل برابر چالىشدىق. او اوشاقلېقدان شعر يازماغا ھوسلى ايدى.

۱۹۴۲ ده آتامىن تهراندا دوستلاريلا برابر قوردوغو آذربايغان جمعىتىننده اۇنونلا تانىشىديم. جمعىتىمизىن آذربايغان آدىندا بىر غىئىتى وار ايدى. دکتر نطقى غىئىتىن باش مقالەلرینى يازاردى سۇنرا برابر اىستانبولا گىتدىك (۱۹۴۳). او حقوق دكتراسى آلماق اوچون من ده طب فاكولته سينه داوام ائتمك اوچون. بىز اىستانبولا دا برابر ايدىك.

۱۹۴۸ ده او ایرانا دؤندو و آبادان دا نفت شركىتىننده ايشە باشладى. من ده پاريسە گىتدىم و ۱۹۵۲ ده تهرانا دؤندوم بىر مدت سۇنرا دکتر نطقى تهرانا گىلدى و يئنه برابر اولدوq.

اۇنونلا اساس ھمكارلىغىمiz اسلام انقلابىندا سۇنرا وارلىق درگىسىنى چىخارماغا قرار وئىندىن سۇنرا باشладى. او، ۱۴- ايل وارلىق درگىسى نين باش يازىچىسى اولموش

و درگی ده دیلچیلیک، ادبی و اجتماعی مقاله‌لر یازمیش. کچمیش ده تاپدالانان دیلیمیزی مدافعه اثتمیش و عینی زماندا بیر نئچه کتاب تأليف اثتمیشدیر.

اونون کتابلاری: هر رنگدن، کهنه دفتر، گنجیلیک گناهلااری، و مین ایلین سونو و باشلانقیج عنوانلارینی داشیبییر. من اونون هر رنگدن کتابینسا اون سؤز یازمیشام. کتابلاری تهراندا آنکارادا و بعضی لری باکی دا چاپ و نشر اوپلونموشدور.

او حقوق دکترو او لماقلا برابر هر طرفلى آنسیکلوبئدیک بیر عالمایدی. اونا ایراندا علامه طباطبایی اونیوئرسیتەسی طرفیندن يىنى عمومى علاقەلر علمى نین آناسى لقبى وئریلمیشدىر. او وارلیق دا يازى يازارکن عرب الفباسى آنا دیلیمیزی بیان ائتمەيە کفایت ائتمەدیبی اۆچۈن او الفبامیزا بعضی دیاکریتیک اشارەلر آرتیراراق، اونو نسبى شکىلده فونتیکلشىردى.

بو گۇن، ايشلتىديمیز وارلیق الفباسى اونون يادگارى دير.

او نفت شركتىنده اىشلرکن لندونا و آمریکا يائىندا گۇئىدرىلدى و اوپالاردا علمى تدقیقات آپاردى. او تهران دا عمومى علاقەلر فاكتولەسىنە ايکى ايل دئکان سئچىلدى. دكتر نطقى ايکى دفعە باکى يە سفر ائتدى و آذربايچان و نخجوان اونیوئرسیتەلری طرفیندن فخرى پروفسور سئچىلدى.

بىر ايل سۇنرا آنکارادا آتاتورك كولتور مرکزىينه شرف او يە (عضو) سئچىلدى.

او شرق و غرب دنیالارینى ياخشى بىلير و آرالاريندا كۈرپۈ وظيفەسىنى گۈرۈردو. او بؤيوڭ تۆركۈلۈك، ادبیاتشناس و آنسیکلوبئدیک بیر عالمایدی. او دیلیمیز حقىنە بىلە دئيردى:

- بىز ھله دیلیمیزه لایق دئیلیلیک، چالىشمالى بىق دیلیمیزه لایق او لماغا و اونا صاحب چىخماغا.

او عینی زماندا بؤيوڭ بير شاعر ايدى. شعرلىرىنده (آيتان = سؤيلەين) تخلۇصونو سئچمىشدى. بورادا اونون شعرلىرىنندن مختلف نمونەلر وئەجه يېك. اونون شعر اوسلوبو سمبولىك دير و فلسفى مفهوملار داشیبیير. او دئىير:

اۆرکەن سئومەدن شعر يازىلماز

نه گۈلۈن

نه گۆنۈن

نه آیین، اولدوزون
نه گؤزل بیر قیزین
سۈزلىرى اۇلار
فکر اۇلار
 فقط شعر اولماز

چىرپىيان اوره كله يازماسا عالم.

او ظلمه و عدالت سىزلىيە قارشى يازدىغى شعرىنده بئله دئىير:

دوشىم من، يۈلونا داوم ائت قارداش

دايانما، يېرى گىشت، بو داشلارى آش

بىلىرم سحره گىئدن بىر يول وار،

دىزىنده گۆچ واركىن، يورولما، آختار

او تارىخىمىزدن دانىشاركىن بئله دئىير:

سركىدە سېك (سبك تكىن) لرلە ئىللىن شانى اوجالدى.

تۆركون آدى هر گوشەدە بىر وولە سالدى.

زنجىرده اسىرگەن يىينه دە حىرقالا بىلدىك.

دنىيا دا باش اولدوقجا، عادل قالا بىلدىك

صنعتدە، زراعىتىدە، هنرده ئىميمىز وار

باخ، هر ياتا، هر گوشەدە بىزىدىن نىچە اىز وار.

دىلىمizين پهلوى لر دؤوروندە ياساق اولماسى و مكتىبلرده اوخودولماماسى بارەدە

بئله دئىير:

ھله دە آدىمى چىكە بىلىمیرم

ھله دە كىملىيەم

قىيرخ قات بوخجادا

اكسونلارلا دۆيونلۇ

گىزلىين ساخلانىر

ھله دە قارداشىم بىر كە دوشنىدە

اصلينى دانىر...

سۇنرا (باھاردا) آدلی شعریندە بئله دئییر:

گل

بىزىدە

بو شىلىكىدە

باھارا قارىشاق

گئچمىش گىلئىي آتىپ

اۋرەكدىن

بارىشاق

بايرام دئىيە

سرخوش (كفلى) كىمى

هر قىدى آشاق

گۆل تك

گۆلۈشك

سارماشىق تك

سارىشاق

دكتىر نطقى فارس دىلىيندە دە استاد ايدى و او دىيلە گۆزل شعرلۇ سؤليلە مىشىدىر.

دكتىر هيئت سۆزلرىينه بئله سۇن وئرمىشدى:

- اونوق وفاتىلە تۆرك دنياسى، ایران و خصوصاً آذربايجان بئيوک بىر شاعر، عالم و معلمىمىنى الدن وئردى، وارلیق درگىسى باش سىز قالدى و من اونون اسکى دوستو و همكارى تك - تنها قالدىم. تانرى اونا رحمت ائيلەسىن.

سۇنرا توپلانتى با دعوت اولونان پروانە خانم مەدووا چىخىش ائلهدى. پروانە خانم

٢٠ - اىلدىن چۇخ وارلیق و نماينىدەلرلى بارە دە تدقىقات آپارمىش و ايکى كتاب يازمىشدىر. (وارلیق ژورنالىندا ادبىيات مسئلەلرلى، جنوبى آذربايغان ادبىاتى معاصر مرحلەدە: وارلیق مكتبى نىن نماينىدەلرلى).

سۇنرا آنار بى سۇن سۇزو سؤليلە يەرك مجلسى قاپاتدى.

V.S وارلیق بارده پروانە خانم دان باشقا ناخچىوان دان نزاكت خانم اسماعيل اووا

دېرىلى تدقىقات آپارمىش و ايکى جىلد كتاب يازمىشدىر:

قربان سنه آذربایجان

علیرضا حسینزاده «شاهین»

بابک کیمی قیرسالار دا بیلگین	جوشسون، احسین آراز کیمی دیلگین
قربان سنه آذربایجان	بو جسمیمده چیزپینان تک اوژه بیم
آیریلیق لار بسے گلسین	قوی گلیرسے سسه گلسین
قربان سنه آذربایجان	الى ملیون سسے گلسین
دشمنلر ره بو سوئن سؤزوم	اوڈ وورسالار فالسا کؤزوم
قربان سنه آذربایجان	جانیم- مالیم ایکی گؤزوم
جانیمی داردان آسسینلار	قوی دیلیمە داغ باسسينلار
قربان سنه آذربایجان	آنjac قیریمەدە يازسينلار
دشمنلره قبر قازیب	بوردا بابك آتین تازیب
قربان سنه آذربایجان	صابر دئییب، وورغون يازیب
گوج اولدون شیر بیلکلرده	سنيـن آدین دیلکلرده
قربان سنه آذربایجان	سنویلدین دۆز اوژه کلـرده
سمالاردا اوچـالمیشسان	تاریخـلرده قوجـالمیشسان
قربان سنه آذربایجان	شرفـدن سن تاجـالمیشسان
چیچکلى، لالـهلى باـغـدـير	دئـرد بـير يـانـيـن اوـجا دـاغـدـير
قربان سنه آذربایجان	اـزلـ گـونـدـن اوـزـون آـغـدـير
شهـیدـین هـر اوـجـاـغـينـدا	گـوـلـ آـچـيـب هـر بـوـجـاغـينـدا
قربان سنه آذربایجان	اـوـلـهـيـديـم مـنـ قـوـجـاغـينـدا

منیم رو حوم، جانیم سنسن
دامار لاردا قانیم سنسن
بو دنیادا شانیم سنسن
قربان سنه آذربایجان

غريب

روزبه صمدی نیری «نیر اوغلو»

درديم او قدر چوخدو کي، سايسان، سايا گلمز
مين دن بيري سايسان دا اگر، اورتايا گلمز
اؤز دوغما دياريمدا بو گون اوئيله غريبم -
دشمن مني اولدورسه ده، دوستوم هايا گلمز
گوز ياشلاري مين قورخوسو واردير، حذر ائيله -
ياز فصلى ده داغدان بئله سئيلاب چايا گلمز
گوندن - گونه آرتير غمى مين لشكري اما -
شادليق بو حزين كونلومه آيدان - آيا گلمز
يئل ووردو بو گون پنجره مين بير تايين آچدى،
گون سؤيله دى: قيش گشتدى، آييل! لاي - لاي گلمز
دور گور بو طبيعتده نه هاي دير، نه ياتيسان؟
دئرد - بشش گون عئمور آه و زارا، آخ - وايا گلمز
قالميش كيمه دنيا، سنه ده قالسين عزيزيم؟
شاد اول كي جهان آغلاماغا، اوربايا گلمز
سيل گوزلرينى، اشت يئنى دن عئمر، «نير اوغلو»!
چون سن تك اوغلول بير ده بيزيم طاييفايا گلمز

دئییم لر - مثـل لـر - آـتـالـار سـؤـزـلـرـى

حسـينـ مـ. «ـگـونـئـىـلىـ»

فولكلور و اۆز ديليمىزجه دئىسک "اىل بىلىم لر"-ينى تۈپلاماق و بو كىمىي ايشلره گىرىشىمك جنوبى آذربايجاندا هله ده لازمى قدر يېرىنه دۆشمەميش، بو ساحدهدە گۇرولن ايشلر هله ده گرە كن قىدر يېتىگىن، پىشگىن و اىستەنلىن سوپىيەدە اولمامىشلار.

اىل بىلىملىرى ايله مشغۇل اولانلار بو گۇنە كىمىي داها چۈخ باياتى لار، آتالار سۈزلىرى، مثـلـلـرـى، اوخـشـامـالـارـ، نـاغـىـلـلـارـ، اـفـسانـهـلـارـ، تـاـپـمـاجـالـارـ و بـىـرـ سـيـرـاـ بـونـلـارـ كـىـمـىـ دـاـهاـ چـۈـخـ تـانـىـنـمـىـشـ قـۇـنـلـارـ اوزـرـهـ اـيـشـلـهـمـىـشـلـرـسـهـ، زـنـگـىـنـ خـلـقـ مـدـنـىـتـىـمـىـزـىـنـ قالـانـ اوـنـلـارـجاـ قـۇـلـلـارـىـنىـ حـسـابـاـ گـتـىـرـمـەـمـىـشـ وـ ياـ عنـوانـىـنىـ چـكـمـەـيـهـ كـفـاـيـتـلـنـمـىـشـلـارـ.

بـئـلـهـ بـىـرـ فـكـىـرـ اـيـلـهـ رـاضـيـلاـشـىـرـيـقـاسـاـ، بـئـلـهـ دـئـىـهـ بـىـلـىـرـىـكـ كـىـ:- بـىـزـىـمـ خـلـقـىـمـىـزـىـنـ اـيـچـىـنـدـهـ اـىـلـ بـىـلـىـمـلىـرىـنىـ تـۈـپـلـامـاـ قـۆـنـوـسـوـ، هـلـهـ دـهـ اـىـلـكـ آـدـىـمـلـارـىـنىـ گـۇـتـورـورـ. گـۇـرـولـمـوشـ اـيـشـلـرـىـنـ چـۈـخـوـ هـلـهـلىـكـ عـلـمـىـ سـوـپـىـيـهـ يـهـ چـاتـمـامـىـشـلـارـ. حـتـىـ بـونـوـ دـاـئـىـهـ بـىـلـىـرـىـكـ كـىـ، اـىـلـ بـىـلـىـمـلىـرىـنىـ تـۈـپـلـايـانـلـارـ، رـسـمـىـ وـ عـلـمـىـ بـىـرـ مـرـكـزـدـنـ رـهـبـرـلـىـكـ اـوـلـمـادـىـقـلـارـىـ اـوـچـونـ، هـرـ بـىـرـىـ اـۆـزـ سـلـىـقـهـ وـ باـجـارـيـغـىـ اـسـاسـىـنـداـ اـيـشـلـهـمـىـشـ، حـتـىـ اوـنـلـارـىـ اوـرـزـىـنـالـلىـقـلـارـىـنىـ سـاخـلـامـاـيـارـاقـ، اـۆـزـ فـكـىـلـرـىـ اـيـلـهـ اوـنـلـارـداـ دـۆـزـلـىـشـ آـپـارـماـقـ يـشـىـنـهـ دـىـيـشـىـكـلىـكـلـرـ دـهـ يـۆـرـوـتـموـشـلـارـ. دـاـهاـ دـۇـغـرـوـسـوـ، اوـنـلـارـىـ اـيـتـىـبـ - باـتـامـقـدانـ سـاخـلـامـاـقـ مـقـصـدـىـلـهـ، تـحـرـىـفـ اـوـلـونـمـالـارـىـنـاـ سـبـبـ اـوـلـمـوـشـلـارـ. آـتـالـارـ دـئـىـشـىـكـنـ: «ـقـاشـىـنـىـ آـلـارـكـنـ، گـۇـزـنـوـ چـىـخـارـتـمـىـشـلـارـ»ـ.

بو ياندان دا فولكلور ايله اوزلاشمايان و بللى اولان مقصدلر اوچون حاضرلانان تلوизيون و راديو وئريليشلىرى، ائلهجه ده باشقا سىن و تصوير وسileلەلرى چوخالدىقجا، عموم خلقين فكر و دۆشونجەلرى اوتلارا سارى يئەلمىكده، اوزلىنىن عادى حياتى ايله دوغىما اولان اىل بىلىم-لىرىندن اوزاقلاشماقدادىرلار. بوناگۇرە ده هله بئله بىر وسileلەلر اولماييان زمانلاردا بويـاـ باـشاـ چـاتـمـىـشـ وـ خـلـقـ مـدـنـىـتـىـ اـيـلـهـ اوـنـسـىـيـتـىـهـ اوـلـمـوشـ يـاشـلىـ لـارـىـمـىـزـداـ فـولـكـلـورـاـ اوـلـانـ يـاخـشـىـ منـاسـبـتـلـرىـ، گـنـجـلـارـ وـ يـئـنـىـ يـئـتـمـەـلـرـدـهـ گـۇـرـهـ بـىـلـمـىـرـىـكـ.»

بو اشاره اندیلنله اساساً، یاشلى لاريميز گونو- گوندن دنیالارينى دىيىشىدىكجه، گنجلريميز ده خلق مدنىيەتىندىن اوزاقلاشدىقجا، زنگىن ملى- معنوى ثروتىميز و وارلىغىميسىزىن گئورونوشو اولان ائل بىلىملىرىمىز گون قاباغىندا قالان قار كىمى ارىمكده و يوخ اولماقدادىر.

اونجە سؤيلەنيلن كىمى، بىزىم آرامىزدا ائل بىلىملىرى ايلە مشغول اولانلار، هله ده هر قۇنۇ ايلە لازىم اولان كىمى و علمى اۈلچۈرلە دئىيىل، بلکە اۆزلىرىنىن اىستەدىگى كىمى و باجاريقلارى اساسىندا ياناشىرلار؛ بوناڭۋەر ده بو گۈنە كىمى هله چۈخلارى دئىيىملەر، مىللەر و آتalar سۈزلىرىنى بىر- بىرىنندىن آيىرا بىلىملىرى، حتى اۇنلارى بىر- بىرى ايلە دېيىشىك ده سالىرلار. بىر حالدا كى، دئىيىملەر، آتالار سۈزلىرى و مىللەر، بىر سىترا اۆزلىلىكلىرى بىر- بىرى ايلە فرقلىنيرلەر. سۆز يوخ كى، بىر آتالار سۈزو، بعضاً بىر مثل و يا باشقا بىر فولكلورىك قۇنۇ يېرىنندە ده ايشلنەبىلىر و يا بىر آتالار سۆز و يا مىلەدە بعضاً بىر و يا نىچە دئىيىمەن ايشلنەمىسىنە ده شاهد اولوروق.

دئىيىملەر، مىللەر و آتالار سۈزلىرىنىن فرقلىنندىن دانىشماق اىستەسک، بىلە دئىيە بىلىرىك كى:-

الف- دئىيىملەر، عموم خلق اوچون يالىز بىر نوع آنلامى اولان، درين آنلاملى، عىنى حالدا يىتلەرلى و دئىئن لە ائشىدىن آراسىندا صىميمىتىلە ايفادە اندىلين و آلينان سۆز بىرلىشىمەلرلى اولاراق، دۆزىلتەمە سۈزلىر و مرگب فعللار بىچىميمىنە يارانمىش، زمان- زمان خلقىن دىلىنندە ايشلنمىش، اۆزونە يېر آچمىش، عموم خلق طرفىنندىن منىمسىنىمىش و ايشلندىبىي بؤلگەننىن اهالىسى ايچىننە هامىيا آنلاشىلان عبارتلەردىر.

دئىيىملەر داها آرتىق سۈزۈن تىز آنلاشىلماسى، عئىنى حالتا شىرىن، اۋرىيە ياتان و قىسا شكىلە سؤيانمەسى مقصدىلە يارانىر و ايشلننirلەر.

دئىيىملەرین چۈخو تحتالفظى ترجمە اندىلىرسە، بىنى هر كلمە آىرى- آىرى باشقادىلە چئورىلرسە، اصلى آنلامىنى ايتىرەرك، باشقادىلە بىر آنلاملا ميدانا چىخارلار، مثال اولاراق، «باشا سالماق» كىمى بىر دئىيىم اصلىنندە «بىرىنى اۋىرتمك، بىلدىرمك، دقتىنى جلب ائلەمك، بىر شئىي يادىينا سالماق، خىردار ائلەمك و ...». آنلامىندا اولورسا، اوئون كلمەلرینى فارس دىلىنە ترجمە ائلەسک، «بە سر انداختن»، يعنى «بىر اۇرتۇنۇ باشا اۋرتمك و يا آىرى بىر شئىي، مثلا داشى بىرىنى باشىينا سالماق» كىمى آليناجاقدىر و يا «يۈرقان- دؤشەيە دۆشمك» كىمى عبارت اصلىنندە «خستەلنەرك ياتماق و خستە ياتماق» دئمكدىرسە و هەنج بىر آچىقلاماسى اولمايا- اولمايا، دئىيلەن كىمى، آنا دىلىمېزى بىلىنلىرىن هامىسىنىن ذهنىنندە همین مسلەنى آنلاتسا دا، آىرى- آىرى ترجمە اندىلىمككە «يۈرقان- دؤشەيەين اوستونە

دوشمک، اوجا يئردن يۈرقان - دؤشەيىن اوستونە يېخىلماق» كىمى آنلاشىلاجاقدىر. ھابئله «عاغلىيم ڪسىرى» كىمى بير دئىيىم بئله ساده و دىلىمۇزى بىلەن لر اىچىننە هامىيى آنلاشىلان بير دورومدا ايشلىرىسە، فارس دىلىنە ترجمە ئىدىلىرسە، «عقلم نمى بىردى» كىمى آنلامسىز و گۆلونچ بير عبارت الدە ئىدىلەجىكدىر. بونا اساساً، دئىيىملەرەن ھەننسى بير دىلە ترجمە ئىندىدە، دئىيىمین كلمەلرینى دئىيىل، آنلامىنى ترجمە ئىتمەلى يىك.

بعضاً قىساجىق بير دئىيىمین آنلامىنى اولدوغو كىمى آنلاتماق اوچۇن نىچە - نىچە جملەلرە احتىاج اولور.

بىزىم دىلىمۇزى دىيانىن چۈخ - چۈخ دئىيىملەر ئىلان دىللىرىنەن بىرىدىر. بئلە كى، ھر كىندىمۇزىن آغزىندا و تكىجە عادى دانىشىقلارىندا مىن لرجە دئىيىم ايشلىمكدىر. البتە بۇ او دئمك دئىيىلدىر كى ھر بىر كىندىمۇزىدە ايشلىن دئىيىملەر، يالنىز او كىندە ايشلىرى؛ آنجاق بونو دئىيەبىلىرىك كى، ھر كىندە ايشلىن مىنلرچە دئىيىمین بعضى لرى دە يالنىز او كىندە عائىد اولا بىلر، اما اونلارين آغىر حصەسى دىلىمۇزىن سۆز خزىنەسىنە عائىد اولاراق، هئچ اولماسا بئيوىك بير منطقەدە آنلاشىلان و عىنى معنا داشىيان سۆزلىرىدىر.

بۇنو دا دئمك لازىمىدىر كى، اشارە ئىدىلەن كىمى بعضى دئىيىملەر يالنىز بىر كىندە، بعضى - لرى يالنىز بىر بۈلگە يە عائىد اولاراق، آنجاق بعضى لرىنىن مىدانى داھا دا گئىنىشدىر. بونا اساساً تۆرك دىللىرىنە بلکە يۆزلىرى مىن دئىيىم اولا بىلر كى، اونلارين بعضى لرىنىن مىدانى تۆرك دىنياسى بويىدا، بعضى نىنگى يالنىز بىر كىچىك بۈلگە و يا حتى بىر كىد بويىدادىر.

بۇنو دا اونوتىمامالى بىق كى، تۆرك دىنياسى او ياندا قالسىن، هئچ وقت بىر كىندىن يَا بىر بۈلگەنин دە بۆتون دئىيىملەرنى قلمە آلماق ممكىن دئىيىل، چۈنكى:

۱- ايستر - ايستەمز اونلارين قىمدنى دوشنى، اونودولانى دا اولا جاقدىر.

۲- دئىيىملەر دانىشىق دىلىنە چىشىتلى شىكل لرلە دئىيىلير و آغىزىلانىرلار. بعضًا اىكى و يَا نىچە دئىيىمین آنلامى دا بىر اولورسا، ايفادە و تلقىظ طرزلىرى فرقلى اولور؛ مثلا: «ال - آياغىنى بوشلاماق» ئىلەجە دە «ال - آياغىنى اۋتۇرمىك» دئىيىملەر، اىكىسى دە بىر آنلامدارىر و دئىيىملەر قلمە آلان آدام دا ممكىنديرى كى، بونلارين يالنىز بىرىنى قلمە آلماغا قناعت ئىلەسىن و بئلەلېكىلە دە ھەمین عبارتىن باشقا بىر واريانىتى يېرده قالسىن.

۳- دىل گىنتىدىكىجە گلىشىدىيى اوچۇن، ھابئله زماندا باش وئىرن اولاى لار، مىدانا گلن يىنى ياشايىش وسايطى، و ماتاھلار دا يېنى دئىيىملەرن يارانماسىنە سبب اولورلاركى، اونلار ھەللىك عمومىلىشىمەدىيى اوچۇن ھامىيى تانىنمىنلار و اولاپىلىرى كى، اونلارى قلمە آلان دا اونلارى تانىماسىن.

شبھەسیز کى دئییملر ھە بىر كند و بؤلگەدە توپلانارلارسا، تلفظ باخیمیندان او بؤلگەنین بوياسىنى آلاجاق، او بؤلگەنین آغىزى ايله ادا او لا جاقلار؛ بو دا عادى و طبىعى بىر شى دير. آتalar سۆزلىرى:- آتalar سۆزلىرى، آرتىق خلقين تجربهسى و سيناغىنidan كىچمىش درين معنالى، حكىمتلى و ئوپىد و ئىريجى، دىيىشىلمىز اولان سۆز جملەسىنە دئىيلير. - اصىل آل چىركىن اولسون، بد اصىل گۈزلەلما" كىمى جملە بىر آتalar سۆزو او لاراق بىر فۇلکورىك باياتى نىن اىكى سۇن مصراعسى كىمى دە چىخىش ائدىر. ھابئلە "اۋوجوپا داغ گۇرسەدرلر، او و يۇخ، كىمى خلقين سيناغىنidan كىچمىش حكىمتلى جملە بىر آتalar سۆزو او لاراق، معاش آردىنجا او لان آداما معاشىن اۋزوپو و ئىرمك يېرىنە، اونو قازانماق يۈلونو اۋىرىتمك اوچۇن دە، بىر مثل كىمى ايشلنەبىلر. ھابئلە "آرواد وار ائو يېغار، آرواد وار ائو يېخار" كىمى، مثل و آتalar سۆزو اىچىننە اىكى دئىيم دە يېرلشمىشىدىر؛ مثلا "ائو يېغان" و "ائو يېخان" عبارتلرى نىن هر بىرى بىر دئىيم دير.

مثىل لر:- آدىندان بىللى او لدوغو كىمى، بىر شى، ايش، اولاي و سايرەنى، معەين هدف اوچۇن باشقا بىر شى، ايش و اولاي بىن زەدەر ك سۆيەنلىن يېتىلى، آخيجى، ياخشى آنلاشىلان، او بىناق، تىز آنلاشىلان دئىيملر داشىيان جملە يە "مثىل" دئىيلir. اورنىك او لاراق: "ايت ساخلا، باشىن گەمیرسىن" كىمى بىر آتalar سۆزو او زمان ايشلىنir كى، بىرى، زەختىنى چكىپ- بؤيوتىدوپو و يا آد- سان، وار- دولت و... قازانماسىنا سبب او لدوغو بىر آدامدان و يا بىلدەيى و زەختىنى چكدىيى بىر حيواندان زىيان و اذىت گۈرسون.

دئىيملر:- دئىيملر داها چوخ گىزلى، گۆجلو و درين آنلامى اولان، اما جملە داخلىنinde اولماياندا آنلامى آنلاشىلمايان و يا او لدوغو كىمى آلينمايان سۆز بىرلشمەلردى دىلر. عمومىتىله آتalar سۆزلىرى، مثل لر و دئىيملرین ان اۇنملى فرقلىرى بوردادىرى كى، آتalar سۆزلىرى و مثل لر، ھە بىرى، آنلامى تمامىلە آنلاشىلان، آسان دئىيلن، درين و محكم معنا داشىيان، چوخ وقت بىر و يا نىچە دئىيمى اىچىنە آلان مستقل بىر جملەدىر. بىر حالدا كى دئىيملر يالىز بىر جملەنин ترکىب حصەسى دىلر. مثال او لاراق، قاباقكى سطرلارده گۈستردىيىمىز آتalar سۆزو و مثلدە "ائو يېغار" و "ائو يېخار" عبارتلرى نىن ھە بىرى بىر دئىيم- دىر كى، جملە داخلىنinde آنلاملارى تمامىلە آنلاشىلان، آنجاق جملەدن قىراقدا و تك- تكىنە ايشلندىكده، معنالارى آنلاشىلمايان و يا باشقا جۆر آنلاشىلان عبارتلردىلر.

مثلا: "ائو يېغماق" جملە داخلىنده "اۋىن گلىرىنى يېرسىز جەسىنە خرج اڭلەمەمك، اۋىن گلىرىنى ائوه لازم او لان شىئىلەر و ئىرمك، ائو اثنائىيەلردىن ساغلام قالماسىنا و آرتماسىنا سبب او لماق" آنلامىندا و "ائو يېخان" ايسە، اونون عكسىنە او لاراق، "اۋىن گلىرىنى يېرسىز جەسىنە آتىپ- توتماق، يۇخا چىخارتماق، ائو وسايىطى نىن داغىلماسىنا، يۇخ ائىدىلمەسىنە سبب

اولماق" معناسىندادىر؛ بىر حالدا كى جملەدن قىراقدا اولاندا، "ئو يېغان" عبارتىنى، ائو سايسىطىنин بىر يىرە يېغانى، يېغىب بىر يىرە تۈپلايانى، اوغرولوقجا يېغىب آپارانى كىمى ده گۇتورمك اولار. "ئو يېغان" ايسە، كۆلونگ، بىتل و بو كىمى وسىله لرلە ائو اوچوران آنلامى داشىيار.

بو دئىيىلنلە اساساً، دئىيىملىرى هەنج وقت مستقل جملەلر دئىيىل، بلکە جملەنinin ترکىب حصەسى اولاراق، اونو گۈزللەشىرىمك، ياخشى باشا سالماق، اورەيە ياتان ائلەمك، بۇروجۇ اولمايان دوروما گتيرمك مقصدى ايلە جملە ايچىنده ايشلىنلەر.

"آجيىدان ايت قىرخىر" كىمى بىر مثلدە نە "آجيىدان"، نە دە "ايت قىرخىر" دئىيىمى حقيقى آنلام داشىمىرىلار. بورادا آجلىقدان مقصىدداها آرتىق محتاج اولماق دئمكدىر و "ايت قىرخىر" دئىيىمى ايلە دە احتىاجى اولان آدامىن احتىاج اۆزوندن حتى حلال اولمايان شئىلەر و ايشلەرلە معاشىنى تامىن ائلەمە يە چالىشىدىغىنى بىلدىرىمك اىستىرلەر. بئلەلىككە مثلىن آنلامى بئلە اولور: معاشىنى تامىن ائلەمك اۆچون، حرام- حلالينا و چتىن- آسانلىغىينا باخماياراق ھر ايشى گۇزور، ائلە بىر دورومدا همين ايش لە قىنالىمىسىن، - دئىيە، "آجا مىت حلالدىر" كىمى بىر آتalar سۆزو و مثل دە ميدانا گلەمىشىدىر.

بئلە بىر آچىقلامانىن داومىندا بو كىمى بىر سۈرغۇ دا آرايا چىنخابىلر: دئىيىلمە آتalar سۆزو و مثلىن فرق لرى بونلاردىرسا، آتalar سۆزو ايلە مثلىن آراسىندا ھانسى فرقلى واردىر؟

بئلە بىر سۈرغۇنون جوابىيندا دئمك اولار كى:

- آتalar سۆزو داها آرتىق اوپىود و ئەرىجى، عىنىي حالدا ھمىشە عقلە باتان، دىيىشىلەين، حكمتلى سۆز جملەسینە دئىيىلir؛ اما مثل داها چۈخ بىر ايش، اولاى و شئىن بنزىرىلىيىنده و يا بنزەدىلەمەيىنده ايشلەرك آتalar سۆزو كىمى دە ھمىشە حكمت داشىيىجىسى اولماياراق، ھمىشە دە عقل ايلە اويفون اولمۇر. مثلا: «آتى آتىن يانىنا باغلاسان يا حالىنى توئار، يا خويونو» كىمى مثل بىر انسانىن باشقاسىينا بورا خىدигى ائتىگى دن دانىشىرسا، «ادبى كىمدەن ئۆيرىندىن؟- ادبىسىزدىن» كىمى مثلدە پىسىن پىسىلىيىنى گۈزەرك ياخشى اولماقدان سۆز گىئىدىر. بونلارين ھر اىكىسى دە ممك اولاراق، بونلار، بىر- بىرى ايلە فرقلى يۈئىلى اولان مثل لردىلەر.

عمومىيىلە فۇلكلور و ائل بىلىملىرى اجتماعى ياشايىشىمىزىن ياوانلىقى، آتalar سۆزلىرى، مثل لر و دئىيىملەر، دانىشىغىمىزىن بىزەبى و گۈزلىبىدىلەر.

ائل بىلىملىرىمىز و خلق ادبىياتىمىزى گەن قەدر ئۆيرىنمك، ايشلىتمك، ائيرىتمك و ايشلەمك اومودو ايلە.

پیر در اشعار خواجه حافظ شیرازی و ملا محمد فضولی

غلامرضا ضیائی نیری

کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی

پیر در اصطلاح صوفیان به معنی پیشوای رهبری است که سالک بی آن به حق واصل نمی‌شود و الفاظ قطب، شیخ، ولی، مراد، مرشد، خضر نزد صوفیه به همین معنا بکار می‌رود.

مقدمه

خواجه شمس الدین محمد متخلص به حافظ و ملقب به لسان الغیب در اوایل قرن هشتم هجری در شیراز زاده شده است و یکی از پر رمز و راژترین شاعران ایران و جهان است. حافظ در سروden غزل‌های عارفانه و عاشقانه استاد بوده، غزل حافظ هم دارای سطوح عارفانه چون غزل عطار و مولاناست و هم دارای سطوح عاشقانه چون غزل سعدی می‌باشد. حافظ در عرفان نیز، چه در عرفان عملی و سیر و سلوک و تهذیب نفس، چه در عرفان فلسفه‌آمیز نظری، مقام ممتازی دارد. نگرش و روش عرفانی حافظ مخصوص به خود و تکروانه است. پیر میکده را در جامه اسطوره‌ای پیر مغان، مرشد خود می‌گیرد و به جای خانقه و صومعه، به دیر مغان یا خرابات مغان که هیئت اسطوره شده‌ی میخانه و به عبارت دیگر ترکیبی از میخانه و خانقه است روی می‌آورد.

با توجه به اینکه در همه مکاتب عرفانی به ویژه در مکتب اسلام بر لزوم راهنمایی و مرشد تأکید شده است، چرا که طی طریق و سلوک عرفانی و باطنی بی‌ارشاد مرشدی معتمد و بی‌هدایت پیری مستر شده ره به مأمن مقصود نتوان برد.

خواجه حافظ نیز سالکان را به اطاعت محض و متابعت کورکورانه از تعالیم و اوامر پیر و مرشد تشویق می‌کند و معتقد است پیر هر چه فرمان دهد عین صواب است، اگرچه ظاهر آن خطأ و فساد باشد. خواجه به جستجوی پیر در تمام مدت عمر سرگرم بوده و سرانجام پیرش را که همان پیر مغان است در میخانه و خرابات پیدا می‌کند. پیر مغان، در کائنات اندیشه‌ی حافظ و در آرمان شهر فکری او، کسی بالاتر از رند است، پیر ظاهرا مصداقی در عینیت جامعه ندارد و شخصیتی است بر ساخته‌ی ذهن حافظ، در ادبیات عرفانی نماد کسی است که در سلوک به حق راه جسته است و در اصطلاح سالکان به نام پیر، مرشد، انسان کامل از او نام برده می‌شود و هر چه می‌کند درست است و مظہر خدا و مشایخ راستین است که هادی او در وادی ظلمانی آفرینش و پیر و مقتدای حقیقت‌سنج و ناصح مشفق او در

تنگنای زندگی و در برابر معضلات حیات می‌باشد. در نظر خواجه لزومی ندارد که پیر حتماً موجودی خاص و خارجی باشد. این پیر دلیل و واسطه کشف راه است و لازم می‌باشد، ولی ممکن است در خارج وجود سالک یا در درون او باشد. حافظ معتقد است که جدایی از راهنمای و مرشد به صلاح هیچ کسی نیست و بایستی سالک در طی طریق تکیه‌گاهی داشته باشد که مرجع و ملاک او در تشخیص خطأ و صواب حالات و تجارب او باشد.

پیر در دیوان حافظ به آستان حق تقرب داشته، پاک بین، رازدار و خطابوش است و مشکلات سالک را نیز با بزرگواری تحمل می‌کند، مانند پدری مهربان و خیرخواه است و سالک نیز در برابر او نافرمانی نمی‌کند، وظیفه‌شناس است و نهایت حرمت و ادب را رعایت می‌کند. با توجه به اینکه فیوضات و فتوحات از آستان پیر به دست می‌آید، سالک تسليم بی-چون و چرا در برابر پیر است. برای رهایی از زندان طبیعت و مقابله با تهدیدات خدمت پیر تنها راه رهایی است. حافظ شیراز مشکلات خود را به حضور پیر مغان عرضه می‌کند و پیر مغان در قبح آینه کردار عشق و صفا راه حل آن مشکلات را می‌نماید. حافظ معتقد است «پیر او هر چه کند عین عنایت باشد» به همین دلیل به صراحت خود را مرید پیر مغان می-نامد.

و اما مولانا حکیم ملام محمد فضولی، معروفترین شاعر سده‌ی دهم هجری است. زندگی گزاران او را به عشیره‌ی «بیات»‌های آذربایجان از عشایر ۲۴ گانه اوغوزان یا تورکان منسوب می‌دارند. فضولی در سه زبان فارسی، عربی، تورکی دیوان اشعار دارد و همچنین نوزده اثر ارزشمند در این سه زبان در زمینه‌های مختلف از جمله نویسنده‌ی، مترجمی، لغوی، دینی، مذهبی و کلام از خود به یادگار گذاشته است. شعر فضولی یک جنبه‌اش عرفانی است و این را در تمام اشعار و حتی قصایدش می‌توان باز جست، چرا که موطن وی بغداد، مهد تصوف و از دیرباز مورد توجه عرقاً و مشایخ صوفیه بوده است. اعتنا و توجه حکیم فضولی به حافظ شیرازی، مقوله‌ای تامل برانگیز و قابل تحسین است. باید اذعان کرد که در عرصه‌ی نویسنده‌ی و شاعری بحث تأثیرپذیری و تأثیرگذاری عمری به درازی کلمه و کلام دارد و هر شاعری یا نویسنده‌ای ناگریز است که آثار دیگران را خوانده و از آنان تأثیر پذیرد و فضولی نیز از این قاعده مستثنی نیست و این تأثیرپذیری در استقبال و پاسخ‌گویی به بسیاری از غزلهای حافظ در دیوان‌های فارسی و ترکی فضولی مشهود است. برای نمونه با توجه به اینکه پیر مغان از مباحث مهم و جزء اسطوره‌ای خواجه حافظ شیرازی می‌باشد، حکیم فضولی نیز در اشعارش به پیرمغان توجه خاص دارد و به او ارادت می‌ورزد، همچنانچه پیشتر توضیح داده شد، چون مقام فضولی در گاه پیرمغان می‌باشد، بدین جهت است که از جهت رفعت قدر و مقام خودش را از فرشته بالاتر می‌داند.

در نظر فضولی پیرمغان پناه دهنده از غم و اندوه روزگار میباشد و نیز پیرمغان راهبر وی به سوی آب زندگانی میباشد. بیشک با توجه به شیعه ائمی عشری بودن حکیم فضولی و ارادت قلبی که به ائمه معصومین و نبی مکرم اسلام دارد پیر و راهبر فضولی به صراحت در قصاید و غزلهایش دیده میشود.

پیر و پیر مغان در دیوان خواجه حافظه:

در همه مکاتب عرفانی، بر لزوم راهنمای و مرشد تأکید شده است. عرفای اسلام نیز سلوک عرفانی را بدون راهنمایی مرشدی آگاه، خطرناک میدانند. به دلیل اینکه: سلوک عرفانی یک سیر درونی و معنوی است، از این رو تعیین قوانین و تشخیص آسیب‌های آن، جز با نظارت یک مرشد آگاه امکان ندارد. از سوی دیگر سالک در مراحل سلوک با مشکلاتی روبرو میشود که رفع آنها با قوانین و دستورات کلی امکان‌پذیر نیست. بنابراین، سالک در تمام مراحل و لحظه‌های سلوک از راهنمایی مرشد بی‌نیاز نیست.» (یثربی، ۱۳۸۱ ه. ش، ص ۱۲۵).

حافظ شیرازی نیز جا به جای در دیوان خود تأکید میکند که حل معضلات اسرار آفرینش و سیر و سلوک در مراحل صعب و پرنشیب و فراز عشق و استكمال و تهدیب نفس و آمادگی برای قبول تجلی انوار حقایق و اسرار الهی جز با راهنمایی پیری روشن ضمیر امکان پذیر نیست.

در بیابان فنا گم شدن آخر تا کی؟
ره بپرسیم مگر بی به مهمات ببریم

.....
به کوی عشق منه بی دلیل راه قدم
که من به خویش نمودم صد اهتمام و نشد

.....
گذرت بر ظلمات است بجو خضر رهی
که در این مرحله بسیار بود گمراهی

.....
قطع این مرحله بی همراهی خضر مکن
ظلمات است، بترس از خطر گمراهی

.....
پیر به دلیل آگاهی برتر نسبت به منازل و مدارج سلوک، هرچه فرمان دهد باید اطاعت شود، گرچه از نظر ظاهر و ظاهر بینان، مشروع و مقبول نباشد. فرمان او فرمان ولایت است، ولایت حق و ولایت مقربان حق:

بندهی پیر مغانم که ز جهلم برهاند
پیر ما هر چه کند عین ولايت باشد

به می سجاده رنگین کن، گرت پیر مغان گوید
که سالک بی خبر نبود ز راه و رسم منزلها

چو پیر سالک عشقت به می حواله کند
بنوش و منظر رحمت خدا می باش

دوش از مسجد سوی میخانه آمد پیر ما
چیست یاران طریقت بعد از این تدبیر ما

ما مریدان روی سوی کعبه چون آریم چون
روی سوی خانه خمّار دارد پیر ما

با این اوصاف و توضیحات حافظ دست ارادت به پیری نداده بوده است:
حافظ با همه اعتقادی که به لزوم پیر و مراد دارد، تصریح می کند که خود پیری ندارد و
عدم کمال و استکمال خود را در طریقت مربوط به همین امر یعنی بی پیری می داند و می -
فرماید:

به کوی عشق منه بی دلیل راه قدم
که من به خویش نمودم صد اهتمام و نشد
باز می فرماید:

همه کارم ز خود کامی به بدنامی کشید آخر
نهان کی ماند آن رازی کز و سازند محفلها

کجاست اهل دلی تا کند دلالت خیر
که ما به دوست نبردیم ره به هیچ طریق

در این شب سیاهم گم گشت راه مقصود
از گوشاهی برون آی ای کوکب هدایت.

مرتضوی، ۱۳۸۸، ه.ش، ص ۲۷۷

مفهوم خواجه حافظ در ابیات فوق از تعابیر و اصطلاحات همچون: دلیل گمگشته- آنکه ره به مشرب مقصود برده- خضر وی خجسته- دلیل راه، خطاب عام به کسانی است که کششی آسمانی و جذبه‌ی الهی شامل حالشان شده از خاکشان بر افلک کشیده است. نظیر خطاب صاحبدلان در بیت:

دل می‌رود ز دستم صاحبدلان خدا را
دردا که راز پنهان خواهد شد آشکارا

به هر صورت این خطاب‌ها را نمی‌توان اشاره به پیر معین و مراد مشخص دانست و دلیلی برای پیر داشتن حافظ قرار داد. بلکه موج نا امیدی و یاس فراق از تار و پود این ابیات می‌ریزد:

ای دلیل دل گمگشته خدا را مددی
که غریب ارنبرد ره به دلالت برود

.....
ای آنکه ره به مشرب مقصود برده‌ای
زین هجر قطره‌ای به من خاکسار بخش

.....
تو دستگیر شوای خضر پی خجسته که من
پیاده می‌روم و همراهان سوارانند.

.....
کار از تو می‌رود مددی ای دلیل راه
کانصاف می‌دهیم و ز راه اوفتاده‌ایم

.....
دل که آینه‌ی شاهی است غباری دارد
از خدا می‌طلبیم صحبت روشن راهی

به هر جهت با همه اصرار و ابرامی که خواجه در بیان و اثبات لزوم انتخاب پیری روشنیل برای مبتدیان و سالکان دارد، موبیداتی برای پیر نداشتن حافظ در دست است از این قرار:

الف) حافظ رسمای صوفی نبوده است و اگر اطلاق عارف به حافظ جایز باشد، نسبت صوفیگری بدو محال است. برای اینکه صوفی که لقب اهل خانقه و صوفیان صومعه‌دار است و عارف در مورد پیر تصوف معنوی و عرفان و معرفت و بصیرت حقیقی استعمال می‌شود.

ب) حافظ عارفی است آتش افروز و رندی است عالم‌سوز که نخستین قدم را در راه سلوک پشت پا زدن به کلیه رسوم و آداب و قیود می‌دانند و تردیدی نیست که دست ارادت به پیری معین دادن و از قیود و شرایط و آداب مرید پیروی کردن مخالف ذوق و شم رندانه و عاشقانه حافظ است.

ج) حافظ تابع مذهب آزادگی و طریقت رندی و دلدادگی و دشمن خانقاہ و رسوم خانقاہ و مخالف آداب و قیود و رسوم که خود سر راهنده، است و استقلال و اینکار از مشخصات افکار اوست و این همه آن است که با سر سپردن به پیر و مراد و تبعیت کورکورانه از اوامر و نواهی او موافقت و مطابقتی ندارد و پیری که خواجه می‌گوید و مراد و مرشدی که حافظ داشته با پیران و مرشدان تصوف کلاسیک همان فاصله را دارد که میخانه از خانقاہ.

د) حافظ خود به صراحت می‌گوید: هر کسی بی پیر قدم در راه عشق نهد، نظیر حافظ که بی پیر در این راه قدم گذاشت، گمراہ خواهد شد و هر کس خودکامی پیش گیرد کارش به رسوایی خواهد کشید و باید اذعان کرد که این سخن و نظایر آن را حافظ از باب فروتنی عارفانه‌ای که در وجود پاکش مخمر بوده فرموده است.

حافظ و جستجوی پیر

تردیدی نیست که حافظ در تمام مدت عمر با «آدمای پیری شمس سان» سرگرم بوده، ولی او را نیافته است. زیرا اگر یافته بود دیوان و آثارش نمی‌توانست از تأثیر مستقیم صحبت و دلالت و هدایت، حتی نام و نشان آن پیر دور و بر کنار باشد چنان که می‌فرماید:

ای آنکه ره به مشرب مقصود بردۀ‌ای زین بحر قطره‌ای به من خاکسار بخش
خواجهی بزرگوار پیر خود را در میخانه جستجو می‌کند نه در خانقاه:

«پیر خانقاه مظہر تکالیف و قیود و آدام و شطح و طاعات است و این پیر، حافظ وسیله ضلالت می‌داند، نه هدایت و در جستجوی پیر مطلوب، یعنی پیری که مظہر عشق و مستی و صفا و بی‌قیدی و رندی باشد و به قدم مشاهدت به دوست رسیده باشد نه به مدد مجاهدت به تصور قابل شده، روی به میخانه عشق می‌نهد.»

«مرتضوی، ۱۳۸۸، ه . ش، ص ۲۸۹

ز خانقاه به میخانه می‌رود حافظ مگر ز مستی زهد و ریا به هوش آمد؟!
و باز به برکت صحبت شیخ خود که جز ذوق سلیم و روح عارف خودش نیست در می-
یابد که همت در صومعه نیست بلکه در دیر مغان است.

گر مدد خواستم از پیر مغان عیب مکن
شیخ ما گفت که در صومعه همت نبود

و هم اوست که در برابر سوال حافظ که بعد از یأس از صومعه و خانقاہ فرق مختلف صوفیان از مذهب حقیقت و مستی و عشق سوال می‌کند، مذهب پیر مغان را نشان می‌دهد: گفتم شراب و خرقه نه آیین مذهب است گفت این عمل به مذهب پیر مغان کنند

حافظ صومعه را دیده و آزموده و پرسش را نیافته و رو به میکده نهاده:
سر ز حسرت به در میکده‌ها بر گردم

چون شناسای تو در صومعه یک پیر نبود

حافظ در انقلاب روحی خود هراسان و مردد است که آیا در یچه‌های معرفت حقیقی را به روی او خواهند گشود؟ آیا او را خواهند خواند یا خواهد راند؟

گرم نه پیر مغان در به روی بگشاید کدام در بنزمه، چاره از کجا جویم؟
و بالاخره حافظ را در بارگاه پیر مغان راه می‌دهند، می‌بینند آنچه تا آن روز با خود داشته است از خرقه و تسبيح و ذاکر و ورد و عبادت و رياضت به درمی قلب خريదار ندارد و باید همه را دور ریخت.

من اين دلوق مرجع را بخواهم سوختن روزى
که پير مي فروشانش به جامي برنمی گيرد.

پير مغان:

بالاخره حافظ گمشده‌ی خود را پیدا می‌کند و پیری را که در صومعه و خانقاہ پیدا نکرده بود، در گوشه‌ی میخانه عشق به دست می‌آورد. این پیر، کامل و جامع است که از او توان آموخت، دردی نیست که او درمانش نتواند کرد. حافظ همه جا از پیری روشندل و دانا و اسرار بین به نام «پیر مغان و پیر میفروش و پیر باده فروش» که همه یکی است، سخن به میان می‌آورد و هر چه می‌داند و هر چه آموخته است بدو نسبت می‌دهد.

پیر مغان یا پیر میفروش در اولین قدم جام می‌مستی بخش عشق الهی را به دست حافظ می‌دهد.

دی پير میفروش که ذكرش به خير باد
گفت: شراب نوش و غم دل ببر ز ياد

هاتفي از گوشه‌ی میخانه دوش گفت: ببخشند گنه می‌بنوش

و حافظ که معتقد است «پیر او هر چه کند عین عنایت باشد» این جام را با استظهار به رحمت آسمانی لا جرعه به سر می‌کشد.

بنوش و منتظر رحمت خدا می‌باش چو پير سالك عشقت به می‌حواله کند

و به سعادت و مستی و شوریدگی نایل می‌شود و می‌بیند اتصال و وصالی که خانقه
نشینان و مسند سازان وعده آن را می‌دادند در میخانه و درگاه پیر مغان بوده است.

مرید پیر مغانم ز من منزح ای شیخ چرا که وعده توکردنی واو به جا آورد
حافظ به صراحة خود را مرید پیر مغان می‌نامد و به بندگی پیر مغان که حافظ را از
جهل و غرور خانقه به علم معرفت حقیقی هدایت کرده است، افتخار می‌کند:

بنده‌ی پیر مغانم که ز جهلم برهاند پیر ما هر چه کند عین عنایت باشد
و خود را کمترین چاکران پیر مغان لقب می‌دهد:

چل سال پیش رفت که من لاف می‌زنم
کنر چاکران پیر مغان کمترین منم

و همچنان که حلقه به گوشی یار را افتخاری بزرگ می‌داند، روی نیاز بر خاک در
میفروش نهادن را وظیفه‌ای مسلم می‌پندارد:

گوش من و حلقه‌ی گیسوی یار روی من و خاک در میفروش
حافظ اسراری را که در خانقه امید به حل و کشف آنها می‌رفت در میخانه می‌باید و
دچار حیرت می‌شود یا تظاهر به حیرت می‌کند:

سر خدا که عارف سالک به کس نگفت
در حیرتم که باده فروش از کجا شنید

پیر مغان به حافظ اجازه بدگویی و اظهار عیوب خرقه پوشان مرائی را نمی‌دهد، زیرا او از
سرچشم وحدت مطلق آب خورده است و همه چیز را از معشوق خواهد دید و بدی و زشتی
اعتبار و ارزش خود را در نظر او از دست خواهد داد:

پیر گلرنگ من اندر حق از رق پوشان رخصت خیث نداد، ازنه حکایتها بود
حافظ شیرین سخن مشکلات خود را به حضور پیر مغان عرضه می‌کند و پیر مغان در
قدح آینه‌ی کردار عشق و صفا راه حل آن مشکلات را به حافظ می‌نماید:

مشکل خویش بر پیر مغان بردم دوش کو به تأیید نظر حل معما می‌کرد
پیر میفروش حافظ که به حکمت آفرینش و اسرار کائنات آشناتر از هر کسی است، رسم
و راه بهتر زندگی را در «عشق و محبت» و «بی اعتنایی به نظر مردم» و «آسان گیری» و
«راز پوشی» می‌داند.

دوش با من گفت پنهان کارданی تیز هوش
وز شما پنهان نشاید کرد سر می‌فروش
گفت: آسان گیر بر خود کارها کنر روی طبع
سخت می‌گیرد جهان بر مردمان سخت کوش

و چون این وسعت نظر و سعهی صدر و آسان‌گیری و بی‌اعتنایی در امور دنیوی جز از عشق و معرفت نمی‌زاید، جام عشق و معرفت به حافظ می‌دهد:

وانگهم در داد جامی کز فروغش بر فلک

زهره در رقص آمد و بربط زنان می‌گفت: نوش

و به تدریج حافظ به راه و رسم عشق و معرفت پی می‌برد و آشنا می‌شود و از پیر مغان راز و رمز مکنون عشق را می‌آموزد:

تانگردی آشنا زین پرده رازی نشنوی گوش نامحرم نباشد جای پیغام سروش
ولی تا چشمش را باز می‌کند، لبش را می‌دوزنده و تا کوشش را می‌گشاید، زبانش را می-
بنندند:

پیر میخانه چه خوش گفت به دردی کش خویش

که مگو حال دل سوخته با خامی چند

و چنین تعلیم می‌دهند:

در حریم عشق نتوان زد دم از گفت و شنید

ز آنکه آنجا جمله اعضاء چشم باید بود و گوش

پیر مغان که جز خوبی و زیبایی نمی‌بیند و جز لطف و خوبی در تفسیر او چیزی نیست،
نمی‌رجد و سایه لطف و مرحمت از سر حافظ بر نمی‌دارد:
نیکی پیر مغان بین که چو ما بدمستان

هرچه کردیم به چشم کرمش زیبا بود

خطاپوشی و پرده نگهداری اختصاصی به خود پیر مغان ندارد، بلکه مذهب و طریقه او
طریقه محبت و عفو و اغماض و خدای او نیز خدایی مهربان و خطاپوش و عطابخش است.

پیر دردی کش ما گرچه ندارد زر و زور

خوش عطابخش و خطاپوش خدایی دارد

حافظ دست ارادت در دامن پاک پیر مغان می‌زند و سر بر قدمش می‌ساید و آستان او را
ملجاء و مأوای خویش قرار می‌دهد:

تا زمیخانه و می‌نام و نشان خواهد بود سر ما خاک ره پیر مغان خواهد بود.

حلقه پیر مغانم زازل در گوش است بر همانیم که بودیم و همان خواهد بود

خواجه در کنف دولت و همت پیر مغان از بود و نبود و اعتنا و تفقد دیگران احساس بی-
نیازی می‌کند:

دولت پیر مغان باد که باقی سهل است دیگری گو برو و نام من از یاد ببر

و از برابر هجوم غموم و هموم روزگار به حریم درگاهش (پیر مغان) پناه می‌برد:

و گر کمین بگشاید غمی ز گوشه‌ی دل
حریم درگه پیر مغان پناهت بس
و ره نشینی درگاه پیر مغان را کیمیای معرفت و خاک آستان او را اکسیر معارف و معانی
می‌داند:

آن روز بر دلم در معنی گشوده شد
کز ساکنان درگه پیر مغان شدم
و دولت و سعادت را در سرای او و فتوح و گشايش را بر درگاه او می‌جويد:
از آستان پیر مغان سر چرا کشیم
دولت در آن سرا و گشايش در آن دراست.
و بالاخره میخانه را به جای «خانقه» و «دعای پیر مغان» را به جای «ورد و ذکر»
صبحگاه اختیار می‌کند.

منم که گوشه‌ی میخانه خانقه من است
دعای پیر مغان ورد صبحگاه من است

آردی گلن سایی دا

توفارقاندا یارانمیش دؤرد مثلین کؤکو

دکتر حسن جعفرزاده

ئىچە ايل بوندان اول "وارلیق" در گىسىننە (نۇمرە ۱۴۵ - ياي ۱۳۸۶) سوندوغوم بير يازيدا توفارقاندا یارانمیش يىددى مثلىن کؤکونو آچىقلادىق. ايندى ايىسە بورادا توفارقاندا یارانمیش باشقىا دؤرد مثلين کؤکونو اىضاح ائديرىك.

اما هر شئى دن اول فارسجا "مىلده مناقشه يوخدور" مىلى خاطرلىيالىم؛ چۈنكى بو يازيدا يا ئونجە آچىقلادىغىم مىللرىن کؤکوندە، كند يا بىر بؤلگەنин آدینى چىكدىيىمىز زمان، يالنىز مقصىد، مىلى دوغرو شكىلده آچىقلاماقدىر و تائرى ائتمەسىن وطنداشلاريمىزىن خاطرىنە دىيمك قىصدىمiz يوخ، بلکە سادە جە نىتىمiz خالقىمىزىن دىلىيندە اولان مىللرىن کؤکونو آچىقلاماقدىر. خالقىمىزىن ياشادىغى تمام يېر - يوردلار منه دوغما وطن كىمىدىر.

۱- "ماماغانلى كىمىن ھم وورورسان ھم ده آغلىرسان"

ماماغان (ممغان) آذر شەھرىن بخشلىيىندىر و آذرشەھرىن يىددى كىلومترلىبىي و گونئىيىنده يئرلىشىبىدىر. ماماغان ۱۳۸۲ - جى گۆنش ايليندە بخش اولوب و اوْن مىن جىوارىندا نفوسو واردىر. ماماغانلى لار توفارقان و آذرپايجاندا چوخ چالىشماغا و اقتصادى فكىلىشمە يە شهرت تاپمىشلار. نىچە كى آشاغىداكى مثل بو ادعانى ثبوت ائدىر:

"ماماغانلى دان سۈرۈشىلار: نىيە ائششك اوستە ھن (Hən) يئرينىھ هئىن

^۱ دئىيرىن؟ دئىدى:

- ھم سنه جاواب وئرمىش اولام، ھم ائششكى سۈرموش اولام."

بو مثل اقتصادى فكىلىشن آدام حقىيندە دئىيلر. يعنى او آداملار كى اىسترلر ھزىنە وئرمەدن بىر شئى الە گتىرسىنلر^۲.

^۱ - Hin : ائششك سۈرمك سىسىدىر. (H'n و Hən - Hin بىر سىس اولور).

^۲ - بو مثل و ماماغانا عايد "ھر اششەبىن سۈرن دئىير من ده ماماغانلى يام" مثلىن شرحى، اونجە وارلیق دا بىت اندىلىميشىدىر. (أرتىق بىلگى اۆچۈن وارلېغىن ۱۴۵ - جى نۇمرەسىنە باخىنیز).

هر حالدا بو سۇن مثل ماماغانلى لارين زىرنىڭ، اقتصادى، فکرلى و هوشيارلىقلارينا كىسگىن بير سىند اولدوغو اوچون گتىرىلدى. ائله بو هوشيار و زىرنىڭ ماماغانلى ساواشان زماندا دعوا طرفينى ووردوقدان سۇنرا اوزونو حقلى گؤسترەمك اوچون كۆتك يېينلر كىمى يېينلر كىمى آغلاماغا باشلايىر. چۈنكۈ آغلاماڭايلىه يعنى اوزونو كۆتك يېينلر كىمى گؤسترەمكايلىه باشقالارى نىن يارغىسىندا اوزونه حق قازاندىرىر.

ايندى بو مثل، بير شخصىن بير خطا و ترس ايشىنдин سۇنرا اوزونو طلبكارلار كىمى گؤسترن زمان اىشە گلىر.

٢- "حامام سويو ايله دوست توتماق"

اسكىلدە اينديكى كىمى ائولىدە حامام يوخايدى و اوئون اوچون دە خالق شهرىن عمومى حامامىنا گىدردى. توفارقاندا عمومى حاماملاردا گنج قادىنلار يا قىزلار بئيوشك و آغ بىرچىك خانىملا راستلايان زمان بير مشقىه ايليق سو دۇلدوروب حؤرمەت اوچون ياشلى و آغ بىرچىك خانىمین چىكىنلىرىنە تۈركىدىلر. يعنى نىتجە بئيويسون آياغىنا قالخماق حؤرمەت حساب ائدىلىر و كىچىكلىر بئيوكلرىن آياغىنا قالخارلار اۋىلە دە توفارقاندا قادىنلار اىچىنده بير مشقىه ايليق سو بئيويسون چىكىنلىنى تۈركىمك حؤرمەت حساب ائدىلىر.^١

ايندى بو اورتادا بعضى قادىنلار بير آيرى قادىنلا تانىش اولوب دوست اولماق اوچون يا بعضى بير قادىنلار قىزلاريندا ارتاپماق اوچون بير مشقىه ايليق سو دۇلدوروب تىز فيلان ماللى، مىناللى حاجى خانىمین يا فيلان آدلى - سانلى كىشىنин آروادى نىن چىكىنلىنى تۈركىب اوزونه بير دوست قازانار. بو مۆفته سودان قازانىلان دۇستلۇغا "حامام سويو ايله دوست توتماق" دئىيلir. ايندى بير مۆفته شئى ايله بير منقۇت قازاناندا يا بير آيرىسىنин پولو ايله بىرى ايله دوست اولان زمان بو مثل اىشە گلىر.

٣- "ماماغانلى كىشىسىنە دئى: اوشاغىمىزىن آدىنى نە قوياقت؟ كىشى دئى: هەنچ زاد ا دوغ اوچور كۆچە يە، ائله خالق اوزو آدىنى قويار."

^١- البتە اينديكى زمان بىلە بير رسم بوياسىزلا تىرسا يىننە دە توفارقاندا عمومى حاماملاردا و قادىنلار اىچىنده آز - چوخ داۋام ائدىر و بى سطىيرلىرىن يازارى كىچكايىكىن بى ماجرىدا قادىنلار حامامىندا شخصا شاهد اولموشدور. بىلە بير رسمىن باشقا بىر بولگەلرده رايچ اولمادىيغى اوچون (ان آزى منىم راست گىلمەدىيىم اوچون) بى مىلىن توفارقاندا عايىد ئاماغىنىنى ادعا ائدىرىك.

اسکى لرده ماماغاندا چوخ آداملارин لوغابىسى (لقبى) وار ايدي (يعنى دئمك اولار اسکى زمانلار چوخ يئرلرده و خصوصى ايله كىچيك يئرلرده چوخ انسانلارين لوغابى- سى اولارميش) و چوخ آدام لوغابىسى ايله تانينىب، اوْز ذاتى آدى ايله تانينمازدى. كىچىمىش لره گۈرە بئلە بىر لوغابى لار ايله آدلانتىرىلماق بىر اولچىودە آزالمىش گۈرۈنسە دە، ائلە بونون ايزلىرى آزادان- چوخدان هله دە ماماغان دا گۈرۈنور و بىر سىترا آداملا لوغابىسى، ايله تانىستان.

يواخاريداکى مثل بونا اشارت ائتمكده دير کى، او شاغيمىزا آد قۇيماغا لىزوم يبوخ چۈنكو هر حالدا آد قۇيولسا دا صباح-بىرىسى گۈن كۆچە- باجادا وئريلەن لوغابى ايلە تانىسا حاجىدى.

ایندی بو مثل، بیر شخص باشقا بیر شخصدن مصلحت ایستهین زماندا اونا جواب او لاراق دئیيلر. چونکو مصلحت وئریلمه يه رغما باشقا پارامترلرین تأثیری آلتیندا آیرى نتیجه‌لر اورتایا چىخاجاقدىر و آرادا مصلحتلر و چكىلن امكلر زاي اولا جاقدىر؛ يا بو كى آرتىق نگران او لماغا لزوم يوخ چونکو ائله هر شئى اۋز زمانىندا يېرىنى و چاره-سىنى، تايىجاقدىر.

۴- قاتجاھانلى^۱ كىمى نه بورجون وئرير نه [بورجون] دانىر: مىلدىن مقصىد بىرىن آسىلى قۇيىماقدىر. يعنى نه بورجۇنۇ وئرير آدام خلاص اولسۇن، نه دە بورجۇن دانىر كى، يىئنە دە آدام تكلىفىنى بىلىسىن. مىلدىن اۋزۇندىن، مفھومو و يارانماسى نىن سبىبى دە چۈخ آچىق و آپدىن دىر:

^۱- قاتجهان (قاضی‌جهان) توفارقانا تابع اولان بیر بؤیوک (دهستان) کنديير. عموميته قاتجهانلىلار اوزونه تاي يئرلىرى - ييله قىاس اندىلندىه يۈكىك تحصىلاتلى دىپلار و توفارقاندا بو كىندين جماعتى گۈچك و ياراشىقلۇ اولماغا ئىنى حالدا آيدىن. ئىكل لىلە شەرت تامىشلا.

دیلیمیز و نشیرمیز

حسن مجیدزاده «ساوالان»

بو گون بیزیم اسلام انقلابیمیزین برکتیندن دوغما دیلیمیز آذربایجان تۆركجه میزدە نتجه علمی - ادبی اثرلر، یازیب- یاراتماق امکانیمیز واردیر.

دیلیمیزین سۆز داغارجیغى دۇلۇ، اوزو بۇل سۆزلو اولدوغوندان هر اینجە دويغوموزا سۆزوموز دە واردیر. بئلهلىكىله دونیانین قاباقجىل، تكميل دىل و دىللرى كىمى بیزیم دە دیلیمیزدە هر باخىمدان و هر نتجه مثبت دۆشونجەدە ياخشى و اعلا اثرلر یازیب- یارادا بىلرىك.

بو گون بىر چوخ دىللر كىمى، بیزیم دە دىل و یازىمیزین صرف، نحو، قرامئر و دۆزگون قايداسى، چوخ دىللرده اولمايان آهنگ قانونو، تۆرلو سۆزلوكلر (تۆركجه- فارسجا سۆزلوكلر (لغتنامەلر)، فارسجا- تۆركجه سۆزلوكلر (لغتنامەلر) و باشقان تۆركجه دەن تۆركجه يە ھابىلە باشقان دىللرە (تۆركجه- انگлиسجه و فارسجا)، بو سىترا دا هر نتجه گەرييمىز اولان كتابلار مثلاً كاشغارلى محمودون بۇتونلوك «ديوان-ى لغات- التۆرك» اسکى سبکدە اولدوغو كىمى و معاصرلشمىش، علمى ايىشلەنىش شكىلده و سايىره.....» «أتالار سۆزو»، باشقان فۇلكلور كتابلارى، هر شهر و هر منطقە (استان)- يىن آغزى، شىوهسى ايلە، آداب- رسومو، بايراملارى، تۈرى رسملىرى، قوربان بايرامى، ايش و فصل شىلىكلىرى، اوروجلو رسملىرى احيا گئچەلرى، فطر بايرامى، ماتەملىر (حضور گۇئتورمه، ياسلاما^۱ آپارماق)، مذھب ماتەملىرى (او جملەدن محرم، امام حسین (ع))- يىن عاشوراسى زنجير و سينه وورماق، مسجد و تكىيەلرده تشت قۇيىما مراسىمى، عاشورا صوبخو، قتلگاه، عاشورا اىكىندىسى و غريبان شامى، امامىن قىرخى)، بو كىمى اىل آرا ماتەم و شىلىكلىرى آدايى، ماهنى لار، باياتى لار، قوشمالار، غزل ديوانلارى، نوحە كتابلارى،

رومان لار، حکایه و ناغیل لار کتابلارى، ھابئله بىر چۈخ نشرييەلر يىمىز، ايکى دىلللى فارسجا- تۆركجه نشرييەلر، تبريز، زنجان، همدان، بىجار، اروميه، اردبیل و تهراندا آيليق لار «خدا آفرىن»، فصل لىكىلر او جملەدن بىر چۈخ گەرىيەمىزى اۋۇندە احتوا ائدىن «وارلیق» درگىسى كى، انقلابىيەمىزلا ياشىدىر (۳۴- نجو ياشىينا آياق قويوب)، آيرى- آيرى درگى لر و كتابلار ھامىسى چاپ اوْلوب، دىلداشلار يىمىزىن الده ائتمك امكانييىدا قويولوب، بىلە كى اونلارى كتاب و نشرييەلرى ساتان لاردان آلىب اوْخوماق اوْلار.

دېل مقدىس دېر^۱

ھەر دېل مقدىس اوْلدوغو كىمى بىزىم دە دېل آغا جىيمىزىن ايکى ھاچا مقدىس بوداغى واردىر.

بو ايکى آنا بوداقلارين ھەننسى سىيندان، بىر چۈخ خىردا- خىردا بوداقلار دوغولوب، دوغولور، گۈزىر، بۇي آتىر، آيرى- آيرى معنالار داشى يىر و ائلىمىزە گركلى اولان ايش گۈرن بوداقلارا چئورىلىر.

بوردا بىز سۆز آراسى اوْلاراق دىلىمىزىن ايکى ھاچا بوداقلىيغىنى دئدىك. بو ايکى تمل بوداقلارين بىرى آغىز و بىرى كاغىذ بوداقلارى دېر (آغىز ادبىياتى و مكتوب ادبىيات) آنچاق بىزه بو گۈن ھەر نەدن اۇنملى ياخشى (دولغۇن، ساده و روان) نشر گرە- كلى دېر. البتە ياخشى معنالار داشىماقلە بىرگە ائل دىلىنىدە (تۆركجه مىزىدە) گۈن مۇھۇضۇلو گۈزىل، ساده يازى و اوْلدوقجا ياد دىللىردىن قاتقىسىز، چىلخا اوْز دىلىمىزىدە اولان سۆزلىمىزىلە يازىلمالى دېر. چۈنكۈ بو گۈن دىلىمىزىدە اعلا شعرلەرنى آرتىق، گۈزەل نشرييەزى اسگىك دېر، ھاچاق اوْلورسا شعر و ھەر قونو اوْچۇن ياراشىقلى و اويفۇن شعرلر يازا بىلىرىك. آمما نشرسىز شعرىلە دېل اوْز ياشامىنى دوام اىدەمزا. ھەر بىر ياخشى نش ايلە ياخشى شعر، دىلىي جانلاندىرىار، كىفيتتىن آرتىرار. ھەر دېل يازىلىب اوْخونماسا، او دىلىنى دېرى قالماسى تەلەوكە يە دوشىر و گىشت- گىئدە دېل سۈلۈخار و اۇلر. دېل اۇلرسە ائل دە اۇلر، بىلەلىكە ايندى بىزه اىچدىيەمىز سودان، يىندىيەمىز چۈرە كەن، چىكدىيەمىز نفسىدەن آرتىق و دېرى قالمامىزا نش و ياخشى، نشرييەزى اوْلمالى دېر.

مقدىس- ان عزيز و ان ايستكلى شئى. آلا، پىغمەر، قرآن، ۱۴ مەعصوم، پاک- تمىز آنا محبىتى، وطن،

دېل، بونلارىن اوغرۇندا انسانلار شىرىن- شىرىن جانلارىنىڭ فدا اندىلار.^{*}

تأسوفلر اولسون، بو گون دوغما ديليميزده مكتب و مدرسه ميز يو خدوركى، اوز- ديليميزده اوخويوب- يازاق. ديليميزى، شعريميزي، نشريميزي و ديل قايدالاريميزى اويرهندك. ديليميز جانلاتسىن، ياشاسىن و ائليميز ده ياشاسىن. يالنيز و يالنيز بيرجه- جىك چىخىش يولوموز قالىب: ديليميزده دۆزگون، ساده نثر يازى لاريميزى چوخالداق و چوخ اوخوياق. يوخارىدا آدلارى كىچن كتابلار و نشريهلرىميزي اوخوياق. اولى بير آز چتىن نظره گلىرسە، گئىدە بير سو اىچمك آسانلىغيندا اولاچاق. سۇئرا اوز دوغما ديليميزده يازىب- ياراتماغىن هوس، عشق و سئوگىسى كۇنلوموزدە ديرچەلېب جانلانىب، اوياناجاق. آللها شۆكورلر اولسون كى، بو گون ساوادى اولمايانىمىز بير او قدر آزدىر كى، لاپ بئله يوچ كىمى دير. امما بىزدە اولان دىپلەم، ليسانس، يۆكسك ليسانس حتى بئله دكتىلۇغا كىمى چوخ ياخشى نۆمرە و درجه لە اوخوموشلاريميز چۈخدور و بو گون بو اعلا درجهلى ساوادى لاريميزلا اوز دوغما ديليميزده يازىلان لارى چتىن لىك و اينجىكە اوخويوروق. بو ايش و دوروم ھم اوز يانىمىزدا آدامى اوتناندىرير، ھم ده بۆتون انسانلارين بو حاقدا سۈرگۈلارينا جوابىمىز يو خدور.

بو عاجىزلىگىن اوزه چىخىماسى اوئنداندىرلىكى، بىز اساسدا هر دىلدە اولان كىمى، ديليميزين اوزهلىكىلە يازىمىزىن دۆزگون يازى و ديل قايدالارىنى (قرامئرىنى) اوخومايىب، اويرهندەميسىشىك. طبىعىدىر هر اوشاق دوغما ئائىلەسىنده، آتا- آناسىندا دوغما ديلينى اويرهندە، اونون قرامئرىنى ده اولدوغو كىمى اويرهنىر (بو طبىعى آغىزدا دانىشىلان دىلدەدیر).

بئلهلىكىلە بىزكى اوزگە دىلدە ساوادى ييق، اوز ديليميزده مطلبى ياخشى آنلايىب-قاوراماگىمىز چوخ آساندىر. تكى ديليميزين دۆزگون يازىلىشىنى و ديل قايدالارينى اويرهندەميسىز گره كىر. بونون اوچون ده بىز، ديليمizi ياخشى بىلەن، چاغداش دىرلى بىلەم آداملارىمىزىن، ئائىلەجه ده كلاسىكلىرىمىزىن يازدىقلارى نىچە گۈزلە معنالار داشىيان نشريمىزىن ياخشى و سەچكىن يازى لارىنى اوخومالى ييق.

شۆكورلر اولسون كى، زمانىمىزدا، بىلەك و اويرهندە و سىلەلە باش- گۈزوموزدن ياغىر. يىنە مىن شۆكورلر اولسون وطنىمىز ايراندا علمىن هر باخىمىندا يۆكسلەمىسى گۈرونور؛ ھم ده بو گون دونيامىزدا ئائىلەبىل بىلەم و علمىن ان سۈن نۆكتەلەرىنە يىيە- لنمىش اوئىرەتمەنلر (معلمىلر) وارىمىزدىر، بونا گۈره دە، كىچمىش و حال نشر يازىلاريمىزى دقتەلە اوخويوب، ديليميزده داها ياخشى نىتلەر يازىب، يارادا بىلەيك.

حؤرمتلى دكتر هيئت-ين، چو خلو علمى يازى لارى نين اىچىنده اوشاغىن دىل اويرەنەمىسى بارەدە بئله بىر سۇزو واردىر: «اوشاق آلتى ياشينا چاتاندا دىل قرامئرىنى اويرىنمىش و اوتو ايشلتىك و اوغۇلاماڭ قابىلىتىنە مالك اولمۇشدور».

بىر آيرى مطلب بودور. بو گۇن بىر چۈخ مملكتىلدە، اۆزەلىككە بىزىزم ئۆلکەمىز اىراندا ساوادىلى، اوخوموشلارين اىكى دىلىلى اۆلدوغو عمومى لىشمكىدەدىر. مثلاً اۆز دىللارىندىن باشقا انگلېس، فرنسا، آلمان، عرب، روس ... دىللارىنى ده اوخويبور، اويرە- نىرلر، چۆنکو هر انسان و انسانلار نىچە دىل بىلسەلەر درىس و علم الدە ائتمەلرىندە آرتىق موقۇق اولورلار. بئلهلىككە اىكى دىلىلى بىر دىلىلى ياخشى و موفق دىر.

بو سۇزلىرىمىزدىن بئله سۇنوج (نتىجە) اۇنە چىخىر كى، هر آذربايجانلى تىرك آنا، اۆز بالاسى ايلە اۆز آنا- بالانىن دوغىما دىلى ايلە دانىشىسىن. اۆز آنا دىلىنى ياخشى و آسانلىقلا اويرەنەمىش اوشاق، اىكىنچى دىلى داها آسان اويرەنر. اوشاق آز ياشلارىندادا آناسىلا دوغىما دىلەدە دانىشىمسا، يوخارى ياشدا دۇنوب آنا دىلىنى دانىشانماز. آناسىلا دانىشىب، يعنى آناسىندان ائشىدىپ، دۇشونوب، دۇشوندۇيو سۇزۇن قارشىلىغىنى آنا دىلىنەدە قايتارسا، دوغىما دىلىنى اويرەنەجك. بئلهلىككە بؤيوك فيلسوف و دىلچىي عالم لئوايقوتسكى (Lev vygotsky) دئىشىكىن دىل و اجتماعى- كلامى تعاملات يۆكسللىش و يئتىگىنىشىمەسىنە باعث اولور^۱.

اۇنچە اشارە ئىلەدىك كى، دىلىمىزىن اىكى بوداغى واردىر. بىرىي آغيز و بىرى كاغىزدىر. آغيز بوداغى نىن اوشاق سۇزۇلۇيۇنە كئچمەدن اۇنچە بونو قىيد ائتمىك گەرە- كدىر. باشقا دىل عالەلرى بئله دئىيرلر: «اوشاقلار ياشايىش اوزونلۇغو زماندا دىلى اويرىنمىر. هر اوشاق ۴ ياشينا دك آنا دىلىنى اويرەنir. ۴ ايلە دىلى ياخشى اويرىنمىك ئىلە بىر اوزون زمان دئىيلدىر.

اوشاقلار دوغۇلوب دنیا ياكى ئۆز آچدىقلارىندا اىلك اۇنچە يان- يۇورەلر، آنا و هنده- ورلەرنى تانىرلار. ايستك و احتىاج لارىنى يئتىرمە يە اولچە ياوان سىسلە آغلاماق، يارى كسىك دىليلە اىكى ياشلارىنادك چالىشىرلار. آمما ۲ ياشلارىندان ۱۲ ياشلارىنادك روان و آسان دىل اويرەنە بىلىرلر. چۆنکو دىل اويرەنەمك اوچون بئىين- يىن ساغ و سۇل يارىم كۆرەلرەنин بىرلىككە كۆمككە شىب ايشلەمكلىككە دىل اويرەنلىر. ۱۲ ياشدان

یوخاری، بلوغ چاغىنین آشاغى - یوخارىسىندا يالنىز سۇل يارىم كۆرەايله دىل اؤيرەنيلir. بئلهلىكىله دىل اؤيرىنمه اىشى چتىنلشىر. یوخارى ياشدا بىر داها دۇنوب آنا دىلىينى اؤيرەنە بىلەمیر.

بوردادىرلىكى دئىيىم: اى جىسمى، جانى بالا محبتىلە دۇلموش عزيز و حۇرماتلى آنا ! بو آشاغى ياشدا اوز دۇغما دىلىينى جاندان آرتىق سئودىيگىن بالانا گىچ اولمادان اوئىرتا اى تانرىنин لطفى و اى سئوگى و محبتىنە تاي اولماييان آناا ... «آه، سورادان اوئيرەنر» - يىن، جوابى اؤيرەنمزدىر.

«آغىز ادبىياتى» اوشاغين ايلك سۈزە باشلاماسى

و

«اوشاق سۈزجويو»

لاب اوچجه اوشاق آغزىنى سۈزجوكىلر اوچون آچىب، نه اىستەدىيىنى دىئىب، بىلدىرلىك اوچون، ان ياخىن، قايىغى و محبتىنە ايناندىغى آناسىنى چاغىرماغا باشلاڭىن، نه دىلىينى، نه دە دوداغىنى ايشلتىمك و تىپتەمىسىنى باجارمىر. يالنىز آغزىنى آچىر «آ/a» سىسىنى بۇراخىر. اىكىنچى يۈل برىدىن باغىراندا دىلىنىن بوغازا ياخىن دىبى سىس تىللرى ايله قالخىر. بىر «قا» سىسى «آ/a» سىسىلە بىرلشىر. (آنگا: *Anga*) سۈزجويونە چئورىلىر. بو «نگا = /nga/» غونە نوندۇر (ن). بو غونە نون ايلە دۆزەلن (آنگا = *AngA*) سىسى اوشاغين آغزىنidan آپ - آيدىن اشىيدىلىر و بىلەنir. او ياخىن و هندەوردەكىلىر ھامى بو سىسى اشىيدىر. يالنىز اوشاغين آناسى اوشاغين سىسىنىن اىچىنдин آنا چاغىرىلىدىيىنى قاورايمىز . دقىق آنلايمىز. تئز اوشاغى باغرىنا و قوجاغىنا آلىر، امېزدىرلىك اوچون، اوز جان ھنيرتىسى، اىستى اورەبىنىن سىسىلە اوشاغى اوووندورور. بئلهلىكىله ايلك غونە نون (*gunna-nun*) ايلە باشلانىب - بىتن سۈز «آنا» اولۇر و آنا معناسى وئىر.

بو (قونه نون *Qunna nun*) اردبىل و نير شهرى نين يورتچو ماحالى و يورتچو آغزىندا، آذربايجانىن بىر چوخ منطقەلریندە و بۇتون گنجە ماحالى و باشقا يئرلریندە

^۱ - قاوراماق = فرقىنلىرىمىك، درك ائتمىك.

ایشلهنیر، بۇتون گلاسیک شاعیرلریمیز اۇز شعرلریندە قونه(ك) نونو بول - بول اىشله- دىبلر.

اۇرنك اولاراق بؤيوك شعر اوستادى مولانا فضولى دن بو ايکى بىتى اوخوياق:
 ئالىم اولسانك نه عجب يوخ ساكادورخ وهمى
 ساكا خود يئتمە يە جىدىر سنىك اۇز هيجرانىنك
 وصل اىيامى روان ياره فدا ائيلەمە دىنك
 اى فضولى الم- هيجرىلە چىقسىن جانىنك
 همان بىتىتلەر «قونه» سىز نون ايلە:
 ئالىم اولسان نه عجب يوخ سانا دوزخ وهمى
 سانا خود يئتمە يە جىدىر سنىن اۇز هيجرانىن
 وصل اىيامى روان ياره فدا ائيلەمە دىن
 اى فضولى الم هيجرايىلە چىقسىن جانىن
 بو (نوڭا = NUNA) (غونه = gunə) نون. (ئېقىل نون = Səqil nun)، (كاف نون =
 .(Kafnun)

(اینقىلى نون = ingili nun) (قونە نون = Qunnə nun) و اسکى (قديم) نون دئىرلر. آغيزدا دا بىلە اىشلهنير:
 باشىنكا دۇنوم = Başınqa dönüm (قاداننى آليم = Qadango alım) (خوش
 گلىپسىنگىز = Xoş Gelibsingiz).

ھە بىر سۆز، سۈئىلم (سۆز دۆزومو)، قولاقدا ائشىدىلىن، گۈزە آلينان، ذهنىدەكى معنانى يئتىرن، آغيز ادبىاتىندان قىسا بىر اۇرنكىدىر. ان قىسا بىر بوداقدىر. بو ادبىاتين آيرى- آيرى ياردىمچى بوداقلارى واردىر. مىثلا بىر مۇوضۇ و معنانى يئتىرمك و تامامىلە چاتدىرىماق اوچون بعضاً او مۇوضۇ و معنايا اوىغۇن بىر آتالار سۈزۈندەن ياردىم آلىرىق. بىلەلىككە آتالار سۆزو دانىشىقلادا دانىشىلان معنانى تىبىت ائدىر. آتالار سۆزۈ مكتوب ادبىاتدا دا اىشلهنير. بو گۈن آتالار سۆزۈنون بۇتونو اولماسا دا يۆزىدە دۆخسان فايىزى چاپ اولۇب كاغىذ ادبىاتى سىراسىنا كىچمىشىدىر. يىنەدە آغيزدا، كتابدان چۈخ اىشلهنير.

بؤیوکلرله - کئوریه و اوشاقلارین اور تاق سؤزلوبونو.

۱- «آنگا» = اوشاق دیل، دوداغینى، ايشلتىمە باجاريغىندان اونجه آغلاماقلالا- آناسىنى چاغيرماسى.

۲- نە = بو گۆن آنانين آناسينا دئىيىيمىز نە و يَا بؤيوک نە. اوشاقلار آتانىن آناسىنا دا نە و بؤيوک نە دئيرلر. بعضا دە جىيجى نە دئيرلر.

۳- آته و آتا و يَا دده، بابانى اوشاقلار آتانىن آناسىنا دئيرلر (بؤيوک آتا، بابا و دده) هر اوچو دە همان بىر معنادادىر.

۴- ماما = آنا.

۵- مەمە = اوشاغىن اۋۇز آناسىندان سۆد و امىشىدىرمك اىستەممەسى.

۶- غىيغى = قىيغىلداماق، گۈلۈمسەمك، اوشاغى سئويندىرىپ، اوخشاما و نازلاما.

۷- لالا = يوخو، يوخلاماق. بونا «لالاش» دا دئيرلر.

۸- قوجو، قوجوش = قوجاغا گلەمك مئيلىنى آنلاتماق.

۹- تىتى، تىت ائلەمك = يېرىمك، يېرىتىمك.

۱۰- آبىا = آنا و بؤيوک نە.

۱۱- (آقق = AQQ) ائلەمك = ياواشجا، خفيفجه وورماق.

۱۲- (آاخ = AAX) = آخ قاپى، نىيە دىدىن بالامىن باشىنا ؟

۱۳- بابا = آنانين آتاسى و آتانىن آتاسى.

۱۴- بىبه = گلىنجە، اوپونچاق، قولچاق.

۱۵- بىبه و يَا نىنى = خىردا اوشاق.

۱۶- بىبه دىلسىن اوينويياخ = اوشاق گلسىن اوينياياق.

۱۷- بىبه دىلسىن اوينويياخ = اوشاق گلسىن اوينياياق.
۱۸- بە-بە = ياخشى، گۈزىل، دادلى، شىرىن (بو پۇفو بەبەدى) = بو يىتمەلى چۇخ دادلى دىر).

۱۹- بىپ- بىپ = اتومبيل، ماشىن (بابا منه بىپ- بىپ آل = بابا منه ماشىن آل)
دئمكدىر.

۲۰- پىش- پىشى = (پىشىك)

۱- كئورىه = بىر ياش و ياش يارىمىنادىك سود آتن اوشاق.

۲- بؤيوکلرله اوشاقلارين سؤزلوبوندە جناب مهندىس صرافىنىن كىچمىشىدە بوراخىلان دىلماج درگىسىنىن ۲۱ و ۲۲

۳- جو سايىلاريندان و ائل بىلىملى سايى ۳۳ - شهرىور ۱۳۹۰ دان فايدالانمىشىق

- ۲۱- پیش- پیشی آبادی (پیشیک اتی آپارادی)
- ۲۲- بُوو یا بُلو (سو) (اوشاگین سو ایسته مهسی).
- ۲۳- جیجى /cici/ (تže و گؤزل پالتار، باشماق، (اوشاگین خوشونا گلن گئییم لر.
- ۲۴- جینقىلى =cinqılı= کيچىك، بالاجا، خيرداجا، بونا هردن جىققىلى دا دئىرلر).
- ۲۵- جىزَ /CIZZ/ = ياندىريجى شئى، يانماق قۇرخوسو، اود، آلوو اوچون ايشله دىلين عىبارت.
- ۲۶- جىززا /CIZZA/ = چىراق و يا هر اىستى شئى (بو جىززادى ها، الين اوف اولار).
- ۲۷- اوف و اوف اولماق = يارالانماق، يانماق، سىيريلماق (يىخىلدىم اليم اوف اولدو).
- ۲۸- جوبۇ /cobü/ = جوراب، بعضاً ده coban، جوبوش /cobuş/ دا دئىرلر.
- ۲۹- جوجۇ /cüçü/ = بؤجك و جوه - جوه=cühcüh= سئرچە، جۆچە يا هانسى بىر قوش.
- ٣٠- چاپان- چاپان /Capan-Capan/ ائله= چىك چال، اوووجلارينى بىر- بىرە چالا (اوووجون اىچىنى بىر- بىرە چالماق).
- ٣١- چىم- چىم ائله مك=(چىممەك- يويونماق) بىر پارا يئرده (يووونماق دئىرلر).
- ٣٢- ده دئدگ- ده دئداخ- ده دئدە= (چئشىتلى لهجه لرده) گل گئدە ك
- ٣٣- چىش= ايشك، ادرار، بو سۈزە جىش ده دئىرلر.
- ٣٤- ده /də/ = چاغىرماق، گل دئمك.
- ٣٥- ده، قاقا /qaqə, qaqä/ = گل، قاقا، يئمهلى، شوكلات وئر و يا قاققا آل.
- ٣٦- داي- داي ما- قوجو= دايى، منى قوجاغىوا آل!
- ٣٧- دينقىلى= بالاجا، كيچىك، خيرداجا بىر شئى.
- ٣٨- آنه مه آ، دينقىلى قا، پۇفى= بئيوك ننه منه خيردا قابدا يئمك وئر. (ننه، آتائىن و آنانىن آناسى).
- ٣٩- دو دو، مه= قويون، قوزو، كىچى، چېپىش، (دو دۆمە= قويون، قوزو، كىچى، چېپىش منه گل، منىم يانىما گل)! .
- ٤٠- قوجى- قوجى- دده= دده منى قوجاغىعوا آل، گزمە يە آپارا!

- ۴۱- آخ- آخى= پىس، آجى، كثيف.
- ۴۲- فين يا فين ائلهمك= اوشاغين بورنوون سوپونو سىلمك، تميزلەمك اوچون اوشاغين، بورنوندان توتموش بؤيوک دئير (فين ائله، بورنو جىجى اولسون)
- ۴۳- گيدان- گيدان= باشىنى اويان- بويانا تۇولاماق، بىر نواع اويناتماق و اويناتماق.
- ۴۴- هام - هام= بىر جۆر يئمك، هام ائلهمك.
- ۴۵- هوپبا- هوپبان= آزاجيق اوجا يېردن آلچاغا آتيل دئمكدير.
- ۴۶- هوپبانماق= آددانماق (بىر بؤيو گون اليندن توتوب كىچىك بىر آرخدان آتىلماق)
- ۴۷- لالا و يا لالا ائلهمك= ياتماق، يوخلاماق، بونا بعضاً لالاش دا دئيرلر.
- ۴۸- ماما= آنا.
- ۴۹- ممه، مممە= اوشاغين امىزىك، سۆد و امىشىرىمك اىستەمەسى.
- ۵۰- ناناي- ناناي= موسىقى، اوخويوب، چالما و اويناما (رقص) مىلى.
- ۵۱- قوقو/ قوقۇ= تۈيۈق، خۇرۇز، قوقونون نومورتاسى منىدى (يومورتاسى منىم دى)
- بوردا سۆزوموز اوزانماسىن دئىيە(آزاجيق سايى اللې يە دك)، بؤيوکلارلە، كىچىك اوشاقلارين اۇرتاق سۆزلۈگۈندن اۇرنك وئردىك.
- بؤيوکلار و اوشاقلارين سۆزلۈك اۇرنەيىندن اۇنجە، سۆزوموزون قالانى بوكى: يازىمىزى دۆزگون يازىسب، اوخوماغىمiz اوچون ۲۰- جى يۆز ايلىن بىرىنچى يارىسىندان شعر و نشر يازانلارىمiz اۆزهلىكىلە نثر يازانلارىمizىزىن بىر چوخ دۆزگون املامىز اوچون ايشلەيىبلر (اونلاردىن دا اول ايشلەينلر) «داش باسمما» دئوروندە عرب خطىنده ايکى جىزىيقلى كافىن يوخلغۇندا بىر جىزىيقلى «ك»-ين اوستونە بىر جىزىيق داها آرتىريسب، «گۈز» ايلە «كۈز»-و سايىرهنى اىستەنيلن كىمى يازمىشلار. بو كىمى دۆزهلىشلەر و املامىزدا اولان بىر چوخ يىترسىزلىگىمizى دۆزهلىدىن لرە آللە رحمت ائلهسىن.
- آردى گلن سايى دا

حافظ و میرزه علی‌اکبر صابیر وحدتی

دوچننت ایمان جعفرروف

فیلولوژیا اوزره فلسفه دکترو- ناخچیان دولت اونیوئرستیتیه‌سی

سیل تن اویله تموجله آلیب دؤور و بريم

بنزرم بير قوجامان داغا کي، درياده دورار

«میرزه علی‌اکبر صابر»

۲۰- جي يۆز ايل آذربایجان ادبیاتی تاریخی نین "خلق حیاتینا ائنمک سببیندن" يۆکسلن خطله اینکیشافینی اوزونه مخصوص سیستملى پروقراملا استقامتلندیرilmışش "ملا نصرالدین" مجموعه‌سی نین ملی- ادبی مستوی (müstəvi) ده يئرینى خصوصى دېرىلندىرن اکادئمیك "عیسى حبیب بى لى" يازىر: "ملانصرالدین" ژورنالى ۲۰- جي عصرىن اوللریندە ياشايىب ياراتمىش قدرتلى ادېپلىمیزىن- مولانصرالدین چى، يازىچى و شاعىلرى نین بؤيووك ايدە آل لارى نين چوخ جىلدلىك كلىياتى دىير... بۇتون فعالىتى دۇرۇنده جليل مەدقلى زادەننин رئداكتورلوغو ايله نشر اوْلونان "ملانصرالدین" ژورنالى قدرتلى ياردىجى نين بؤيووك سعى لرى نتىجه‌سىندە اوْز اطرافيىندا میرزه علی‌اکبر صابير (۱۸۷۲- ۱۹۳۸)، محمد سعيد اردوبادى (۱۸۷۲- ۱۹۲۰)، عۆمَر فاييق نمانزاده (۱۹۳۸- ۱۸۷۲)، على نظمى (۱۹۴۶- ۱۸۷۸)، على قولو غمگسار (۱۸۸۰- ۱۹۱۹) عبدالرحيم بى حاق وئردى يئو (۱۹۳۳- ۱۸۷۰) میرزه علی مؤعجوز (۱۸۷۳- ۱۹۳۴). بايراملى عباسزاده (۱۹۲۶- ۱۸۵۹) و باشقىلارى كىمى گئركىلى يازىچى، شاعر و قىزتەچى لرى جىمعلىشىرىمىشدىرى!^۱

البت، حقىقت و عدالت اوغرۇندا مبارزەنى جليل مەدقلى زادەننин سرکرده‌لىگى ايله آپاران "ملانصرالدین" ادبى جبهە‌سی نین اوْن سىئالاريندا محض میرزه علی‌اکبر صابيرين داياندېغى نين بىلدىرىبلەمەسى تصادفى دئىيل. بلى "ملانصرالدین" يىن بوتۇۋ بىر استبداد دنياسى ايله ساواشىندا میرزه علی‌اکبر صابيرين غلبەلرى انكار ائدىلمىزدىرى.

۱- حبیب بى لى. ادبى تاریخى يادداش و مۇعاصىرلىك. باكى- نورلان ۲۰۰۷

عینی سبب دن هله معاصرلرینی بئله میرزه علی اکبر صابیر صنعتی نین اوغورلارینی شرطلنديرن جهتلار داها دريندن دوشوندورموش؛ شاعرين حياتی باهاناسينا باشا گلن همین موقعيت لر ادبی- ايستئتك فکر صاحبلاری طرفيندن مختلف شكلده معنالانديريلميшиدير.

مثلا صابيرشوتناسلارين بؤيوک اکثرىتى بو و باشقما مقامدا عباس صحت ين "صابير" مقاله سينده مؤلفين معاصرى و دوستو اولان شاعر حقينىدە كى آشاغيدا كى فكرلرینى خاطرلاتماغا احتياج دويوموشلار:

"... صابير افندي مقلد دئيىيل، ائلله مجدىدىر كى كەنه شعرلە يئنى شعرلار آراسيندا بير عصرلىك قدر اوچوروم آچدى كى، بير داها گذرى دؤنوب ده او اوچورومو آتلانماغا كيمىسە ده جرأت و جسارت قالمادى"^۱

منطقى محاكىمه يە اساسلансاق، عباس صحت ۱۹۱۱- جى ايلده قلمه آلدигى بى يازيسيندا معىن قدر افترا وارميش، بى سببدن بىر "اوچوروم" آدى ايلە كەنه شعرلە يئنى شعرلر آراسيندا علاقەنى تمامى ايلە كىمىشىدىر. عمومىتله، ادبى - نظرى فكرين "صابير" مقاله سينه مناسبتى بىر معنالى اولمامىشىدير. مثلا: " Abbas زمانوفون "صابير گۈلۈر" كتابىندا عباس صحتىن" مندە ادعا ائدريم كى، صابير افندي نين آثارى بى بئش ايلين مدتىنده ايران مشروطه سينه همان نوع اوردو دان زيادە خدمت ائتمىشىدير.

مدعاسىندان اول ملانصرالدين چى ساتира اوستاسى نين فرانسيز شاعرى "شاتوبريان" لا مقاييسه سى يېرسىز ساييلميшиدير^۲.

ديگر طرفدن قطعىتله دئمك اولاركى، كەنه و يئنى ادبىياتين مقاييسه سينده ميرزه جليل و صابير ترازلىغى ادبىيات شوناس " ياشار قارايئۇ" ين " رئالizم: صنعت و حقىقت" مونوغرافىاسىندادا داها اوبيئكتىو (عىنى) دىرنىدىريلىمىشدىر:

" كلاسيك رومانتيك شعر عننه ميز فضولى ده كمالا چاتاندان سۇنرا بى ساحده ده، بى يوللا اوندان ايرلى داها هئچ كىنده بىلمىزدى."

^۱- عباس صحت ائرلارى. ۲ جىلدە - ايكىنجى جىلد، باكى - آذرنىش ۱۹۷۶-

^۲- عباس زمانوف. صابير گۈلۈر. باكى - گىنجلەك ۱۹۸۱

فضولی "اوربیتیندە" (حۆجەرەسیندە) انکشاف دۇورو. جبارلی نین دئىدىيى مشهور "فضولى طىللىسمى" اپوخاسى (دۇورو) باشلادى... صابيرىن، مىرزە جليلىن كمالا چاتمىش، سۈن حەدودا ذىروھى يۆكسلميش تنقىدى رئالىزمىدىن سۇنرا ايسە بئله "طىللىسم" دۇورو اولمادى^۱.

گۈروندو يو كىمى، عباس صختىن "... صابير افندى... كەنە شعر ايلە يئنى شعرلار آراسىندا بىر عصرلىك قدر اوچوروم آچدى" دئىيمىنده معين تصحىحە احتياج وار. داها دوغروسو، صابير صنعتىنى بىر اوچوروملا دئىيل، ذىروھا ايلە مقايىسه ائتمك داها دۆزگۈندور. فكريمىزجه "ملانصرالدين" يىن اولمز شاعرى كەنە ادبىاتلا يئنى ادبىيات آراسىندا صابير حدى ايلە تاماملانان بىر ذىروھ ياراتمىشدىر كى، كىمسەننин محض او ذىروھنى آشماغا هنرى چاتماشىدىر. صنعتىدە يئنى لىگى ايلە سجىتەلەنن صابير ذىروھ سىنин عظمتى ايسە فردوسى، سعدى، حافظ، فضولى آدلى ذىروھلەر سلسەسىنى تاماملا ماسىندا دىرىپ. باشقۇ سۆزلە، صابير ذىروھسىنە گىذن يول عىنى زماندا حافظ شىرازى (۱۳۰۰-۱۳۸۹) صنعتىنин اوجالىغىنidan كىچىر.

"ملانصرالدين" دە صابير ساتيراسى ايلە حافظ لىريكاسى نين ايلك سىنتزىرىنى مجموعەنин ۲ اييۇن ۱۹۰۶ - جى ايل تارىخلى ۹ - جو سايى نين بىرىنجى صحيفە- سىننە ايزلە يېرىك.

"ماھ- كىنغانى باتىب، اى پىرى كىنغان، غم يئمە" مصراسى ايلە باشلايان شعر، درگى- نين ۱۹۰۶- جى ايلە عايد سايلارىندا بوتۇو حالدا بىرىنجى صحىفەد، يعنى اوز قاباغىندا چاپ اولونموش ايلك و سۈن نظم اثرى دىرى. بو فاكتا ايسە حافظ شىرازى غزلىنinde نظيرە شكلينde يازىلمىش شعرىن "ملانصرالدين" آدلى ادبى جبهەننин صنعت پرئىسىبلىرىنە تامامى ايلە اوىغۇن گلەمىسىندا خبر وئىرىپ.

"ھوب ھوب نامە" ۱۹۹۲ - جى ايلە عايد نشرينىدە، حقىنده سۈز آچىلان ساتيرانىن تقدىماتى آشاغىدا كى آچىقلاما ايلە يئكونلاشمىشدىر. غزللىن فارسجا ايلك بىتى بئله- دىرى:

"يوسف گم گىشە باز آيد بە كىنغان غم مخمور
كىلەسى احزان شود روزى گلستان غم مخمور"

مئندىنلىكىن ئەلپىرىخىزىچىسىنەتىپ ئەلپىرىخىزىچىسىنەتىپ

هادى بو بىتى بئله ترجمە ئاثمىشىدىر.

"ماھ- كىنغان گلر، اى پىر- كىنغان غم يئمه"^۱

بىت الحزان اولار بىر گۆن گۆلستان، غم يئمه؟

ماراقلى دير كى علمى فكر حافظ شيرازى يە مخصوص "غم يئمه" رەيىلى غزلين محمد هادى طرفىندەن ترجمەسىندەن، ائلهجه دە عىنى رەيى دە مىرزە على اكابر صابىرىن ساتىرا يازماسىندان بىح ائدرىن ندىسە ترجمە و نظيرەنин يارا تدىغى ايلكىن تأثراتا اساسلىتمىشىدىر.

هادىنин "اوميد وصال جانان، يا خود غم يئمه" شعرىندە مشهور افسانە قهرمانى يوسفىن باشينا گلن مصىبتلردن و آتاسى يعقوبون چىكىدىگى اضطرابدان بىح اولونور... مىرزە على اكابر صابىرىن "ماھ كىنغانىن باتىب، اى پىر- كىنغان، غم يئمه" شعرى بو ترجمە يە (parodiyadir) پارادىيادىر.^۲

البته، ادبىاتشناس "عزيز مىرزە مەداو" ون يازىدېغى كىمى، حافظ شعرىنىن ايلك بىتىندە شرق ادبىاتيندا گئنىش يئر توتان مختلف مۇلۇقلارин بو و يادىگەر مقصىدە مراجعت ائتدىكلىرى يوسف حكايىتىنىن يادا سالىنماسى تكذىب ائدىلمىز فاكتىدىر. لاکىن غزلە بوتؤولوكله هەمین حكايىتدىن دانىشىلدېغىنى سۈيىلەمك غىرى اوپىئكتىيو اولار. داها دوغروسو، شاعر اولجە معىن افسانەدىن سۆز آچسا دا، معاصرى اولدوغو انسانا اۆز توتور. عذاب و اذىتلردىن عبارت بىر جمعىتىدە ياشاماسىنا باخما ياراق، اونون معنوى جەتىن نە قدر او جادا دايابىليلە جەيىنى وورغۇلا يېرىر. دىگەر طرفىن، صابىر ساتيراسىنىن پارودىيا اولدوغۇن سۈيىلەمك دە اۆزونو دوغولتىمور.

چۈنكۈ، ساتىرادا حافظ، يا خود هادى رومانتىكاسى دئىيل، مەمضى ۲۰ - جى عصردە حياتىن بۆتون طرفلىرنە حاكم كسىلىميش اجتماعى ظلم تنقىيد هەفەينە چنورىلىمىشىدىر. صابىر ساتيراسىنىن پارودىيا اولماگى "محمد هادى" مۇنوقرافىاسى مۇلۇقىنىن "ادبىاتشناسلىق" انسىيكلوپېنديك لغتى "كتابىنداكى پارودىا يىلە باagli آچىلماقلارا دا تصدىقلەمك مەمكىندىر:

۱- مىرزە على اكابر صابىر، هوپ هوپ نامە. باكى، يازىچى ۱۹۹۲

۲- مىرزە احدۇو عزىز، محمد هادى، باكى، يازىچى، ۱۹۸۵

وارلیق: یاز - ۱۳۹۱

”پارودیا- ساتیریک ادبیاتین نوعلریندن بیری؛ هر هانسی ادبی جریانی، ژانری، مشهور یازیچینی، یا خود اثری مسخره یه قویماق مقصدی ایله یازیلان اثر؛ کنایه‌لی نظیره“^۱

عمومیتله آدی شرقین فردوسی (۹۳۴-۱۰۲۴) ع. خیام (۱۱۲۳-۱۰۴۰) نظامی ع. سعدی (۱۱۸۴-۱۱۸۱)، کیمی بؤیوک شاعرلری ایله عینی سیرادا چکیلن حافظ شیرازی غزل ادبیاتی نین قدرتلی استاد صنعتکارلاریندان حساب اندیلمکده دیر.

”حافظ شیرازی و اثرلری“ مقاله‌سینده اکرم جعفر یازیز؛ ”اونو شرقده ده غربده ده بُوتون دُورلرین و بُوتون خلق‌لرین ان بؤیوک لیریک شاعرلریندن بیری ساییرلار.“^۲

قید اندک کی، اوز لیریک شعرلریندن اساسا ”حیاتین انسانا سئوینجلی طرف‌لرینی قلمه آلان شاعر یئری گلديکجه جمعیت داخلی تضادلارдан حكمدارلارین ظالیم‌لییندن، ظاهرده ”حقیقت جارچی سی“ کیمی گؤرسه‌نن بعضی دین نماینده- لری نین معنوی عیب‌جریلکلریندن ده سؤز آچمیشیدیر.

ائله ابوالفضل حسینی نین ترجمه‌سینده ”یوسفی آخر آلار آغوشه کنعنان، غم یئمه“ مصراسی ایله باشلایان غزلده ده بشر اولادی انسانا دوست اولمايان زمان داخلینده اومودسوزلوغـا دئییل، صبره، دؤزوملولویه چاغیریر:

”یوسفی آخر آلار آغوشه کنعنان، غم یئمه“

”گول آچار بیر گون یئنه سولموش گولوستان، غم یئمه“
... کعبه‌ی مقصد دالینجا سن پیادا وور قدم

”مین تیکان توتسا یولو، یورسا بیابان، غم یئمه“
قالمیشیق دلداره حسرت، کام آلیر ظالم رقیب
”عیبی یؤخدور، محو اولار آخریدا هجران، غم یئمه“^۳

^۱- میره احدوو عزیز. ادبیاتشناسلیق. انسیکلوبئدیک لقتنی. باکی. «آذربایجان انسیکلوبئدیاسی». ان پی. بی/ ۱۹۹۸.

^۲- حافظ شیرازی. سنجیلمیش اثرلری. باکی. اوندر نشریاتی. ۲۰۰۴.

^۳- حافظ شیرازی. سنجیلمیش اثرلری. باکی. اوندر نشریاتی. ۲۰۰۴.

میرزه علی اکبر صابیر اورتا عصرلر شاعری حافظه نظیره- جواب اولاراق يازدیغی شعرده فۇرمۇ و مضمۇنۇ تامامى ايلە دئىيىشمىش، ساتيرانىن اوڭى دؤرد مصراسىنى غزل ژانرى نىن اىستراكچىرينا (قالىبىنە) اوېغۇن قلمە آلسا دا سۇنرا دان موزدوچ مرتىع (۲ و ۳ و سۇنرا كى بىنلىرىن دۇردونجو مصراعالارى بىرىنچى بىندەلە قافىھەلن مربع) فۇرماسىنا كىچمىشىدىر. دىگر طرفدن ملانصرالدینچى نظم استادى مسالەيە مناسبت باخىمىندان دا حافظ شىرازى دن فرقلىنير و اوۇنون كنايەسى بۇتون حقوقلارى اليندن آلينمىش زحمتكىش انسانى مبارزە يە سىلە يېر:

ماه- كىغانىن باتىب، اى پىر- كىغان، غم يئمه!

تا گۈلۈستانىن اولوبىور بىت احزان، غم يئمه

كىسب نامىرى قىيلار افگار وجدان، غم يئمه!

اى دل- مەختىزدە، اول شاد، لېرىز سرور

كىسب نامىرى قىيلار افگار وجدان، غم يئمه!

... ايشله، قۇى قدىن بۆكۈلسۈن، ايشله، آلنин تىلەسىن

ايشله، آج قال، آج بەھائىم تك عىاليين چىلەسىن

ظلمند فرياد و دادى قۇى دىلىن ازىزلىەسىن

غارت ائتسىن روزونو ... و تى، خان غم يئمه^۱

بىرته، میرزه علی اکبر صابيرە مخصوص "غم يئمه" رىيەلى ساتيراسىنىن بىر ترجمە اثرى نىن دوغوردوغو تأثيرلە تصادفاً ميدانا چىخدىغىنى سۈيەمك يانلىشلىق اولار.

نظيرەنىن آخرىنچى بىندىندن آلۇر كى، ملانصرالدین چى شاعر عدالتىه ظلمون، علمە جاھىللىيەن، حرىتىلە مستبدلىيەن داھا كىسگىن شىلدە قارشى- قارشى يَا داياندىغى موجود زماندا اورتا عصرلر شرق ادبىاتينا عايد نمونەلىرىن، يۆكىك صنعتكارلىقلار قلمە آلينسا دا ئىلە بارىشىماغى تبلیغ ائدن شعرلىرىن ترجمە اولوناراق يېنى نسىللە چاتدىرىلماسىنا احتياج گۈرمور.

^۱- ملانصرالدین. ۱۲ جىددە. بىرىنچى جىلد باكى. علم ۱۹۸۸

دیگر طرفدن، میرزه علی اکبر صابیر ساتیرانین سوئوندا روهاً بؤیوک صنعته
با غلیلیغینی بیر داها تصدیقله بیر.

چکگیلن عؤمرون چاتینجا، بینوا، آه و فغان

بؤیله پنهان سرلر او لماز سنه هرگز بیان

ملا نصرالدین "لسان الغیبه" او لدون ترجمان

روح - پاکین دیر سنه هر دم نناخوان، غم یئمه^۱

شبھه سیز کی، ساتیرا استادی "لسان الغیبه" سؤزوно ایشله درکن حافظ شیرازی نین
صنعت دنیاسی ایله باغلی سؤز صاحблری نین فکرلرینه دریندن واقف او لدوغونو بیر داها
وورغولاماق ایسته میشدیر؛ چونکو "دیلینی بیلن، غیب دن خبر گتیرن" معناسیندا کی
"لسان الغیبه" عاید دئییم دئییل اوون بشینجی عصر شاعری عبدالرحمان جامی نین
(۱۴۱۴-۱۴۹۲) شرق و غرب مولفلری طرفیندن همیشه بؤیوک احتراملا یاد ائدیلن
حافظ شیرازی یه وئردیبی آددیر.

میرزه علی اکبر صابیرین شره قارشی مبارزه ده فورما و مضمون اعتباریله حافظ
شیرازی صنعتیندن نوعاتور جاسینا (novatorcasina) فایدانماسی "ملا نصرالدین"
ژورنالی نین ۲۵ آوریل ۱۹۱۰ - جو ایل تاریخلى ۱۶ - جی ساییندا نشر او لونموش
"ادبیات" باشليقلی ساتیریک شعری ده داها آیدین گۇرونور. ماراقلى دیر، ادبیاتیمیزدا
یئنى رئالیست نظمین بؤیوک استادی فورما اعتباریله چۈخ مرگب قورو لوشدا
یازیلمیش اۇز اثرینه حافظین بیر غزلیندن سئچدیبی آشاغیدا کی مطلع بىتلە
باشلاییر.

دل مىرود ز دستم، صاحبدلان خدا را

دردا کە راز پنهان خواهد شد آشكارا

ترجمە:

اۆرەک صاحبلری، اى آللە، اۆرەک اليمدن گئدیر
درد بودورکى، گىزلى سىرلر آشكارا او لا جاق^۲

^۱ ملا نصرالدین. ۱۲ جىلدده. بېرىنجى جىلد باکى. علم ۱۹۸۸

^۲ ملا نصرالدین. ۱۰ جىلدده. اۆچونجو جىلد. باکى. چىنار چاپ ۲۰۰۵

البته، حافظ شیرازی اوز غزلینده دنیانین نظامین لیریک- فلسفی موقعدن یاناشميشه، بير درويش اولاق تانري حمايه سينه سينه سينه بيلديري ميشدир. ميرزه على اكير صابيرى دوشوندورن ايسه آرازين او تاييندا ياشايان آذربايجانلى قارداشلارين طالعى دير. باشقا سؤزله، ملا نصرالدينچى شاعر ۱۴- جو عصرده ياشاميش همكاريندان محض "درداكى، راز پنهان خواهد شد آشكارا"

مصاراسيني اخذ ائتميش، ايران اوچون خاراكتيرىك اجتماعى حادىثه لرین ماھيتيينه آيدىنلىق گتىره جك يئنى فورمالى بير ساتيريرك اثر يازمىشدير.

ماراقلى دير كى، صابيرين تضمين اساسيندا قلمه آلينان همين ساتيراسى نين كلاسيك شرق شعرى نين هانسى شكلينه اوغۇن يازىلدىغىنى سۈپەلەمك چتىندىر. چۆنکو، اثرين اولىندە حافظ شیرازى يە مخصوص بىت معىن قدر ائپى قراف تأثيرى باغيشلايير.

صابير اوز ساتيراسينى يئنى قافيه سىستمى ايله باشلايير و بندلرى حافظين مصاراسى ايله بىتىرير. دىگر طرفدن، ملا نصرالدينچى شاعرين اثرينده ايلك بند ۸ (مۇشىن) (müsəmmən)، ايكتىنچى و اوچونجو بندلر ۱۰ (مۇشىر) (müssəşər)، دئوردونجو بند ۹، بئشىنچى بند ۱۲، سۇنونجۇ- آلىنيجى بند ايسه يئنه ده سككىز مصاراعدان عبارتدىر.

هر بندىن سۇنوندا ايسه يالنiz حافظ غزليندن سئچىلمىش مصراع تكرار اولۇنور. گۈروندويو كىمى، حقىنده سؤز آچدىغىميمىز شعر ژانرى باخىمىندان تركىب بندىن، يَا خود ترجىع بندىن فۇرما اولچولرىنه ده اوغۇن گلمير.

دىگر طرفدن، صابيرين بو اترى آذربايجان ساتيريرك ادبىانىندا يئنى تىپلى ملمع دن (مصراع نين بيرى نين باشقا دىلده اولماسى) دانىشماغا دا امكان وئرير.

شىبه سىز كى "ھوب ھوب نامە" ده "آسۇدەلېك بوساعت يئردىن گۈئە جهاندا" باشلىغى ايله تقديم اندىلەميسىش ساتيراسىندا مختلف شعر شكللىرى نين وحدتىنە نايىيل اولان صابير شرق شعرى صنعتى نين فۇرما اينجەلىكلىرىنە واقفلىيىنى بير داها تصدىقلە ميشدир.

دل مى رود ز دستم، صاحبدلان خدا را
دردا كە راز پنهان خواهد شد آشكارا

محلاتی دارای اینستاگرام، تلگرام و فیسبوک است. اینستاگرام: آندریا میرزا، تلگرام: آندریا میرزا، فیسبوک: آندریا میرزا

آسوده‌لیک بو ساعت پئردن گؤیه جاهاندا
 وار ایسه واردیر آنجاق ایراندا هر مکاندا،
 تبریزده، سارابدا، خالخالدا، خانچوباندا
 غیرتلی شاهسئوند، هر آندا، هر زماندا
 لرلاردا، شیخ خزعل ده، کاشاندا، اصفهاندا
 تهراندا، انجمنده، کابینتد، پارلماندا
 ایشلر بوتون حقیقت، سوزلر بوتون گوارا
 دردا که، راز پنهان خواهد شد آشکارا
 داملا تفکراته، قاره کی، ایشبو حالت-
 یا کیم لرین گوچوندن ایراندا ائتدی نشت؟
 الیوم هر طرفدن چارپیر گؤزه شکایت
 هر کسده وجود و شادی، هر پئرده امن و راحت
 احوال داخليه بیل خیر و سلامت
 داد و ستدده رونق، شرکتده هر تجارت
 خوش دیل بوتون جماعت، راضی بوتون رعیت
 آسوده حال ملت، دایر امور- دولت
 نظم و نسق مهیا، لشکر بوتون صفا آرا
 "دردا که، راز پنهان خواهد شد آشکارا"
 دوشونوروک کی، بو ساتیرادا بندله‌رده خیلی مصراج سایینداکی مختلفلییه سبب
 مؤلفین فورما و مضمون با غلیلیغینا داها مکمل ناییل اولماق جهدي دير.
 باشقا سوزله، شاعر هر بند ده مصرا علارین سایینی اوکی بنده دشیل، فکرین
 تمام‌املا تماسینا اویغونلاشدیرمیش، بو ایسه اوز نؤوبه‌سینده واحد اینتر پئرده مصراج
 سایی اعتباریله فرقلنن بندلرین میدانا چیخ‌ماسینی شرط‌لندیرمیش دیر. بئله‌لیکله
 میرزه علی اکبر صابیرین "دردا که، راز پنهان خواهد شد آشکارا" مصراسی ایله

تاماملانان ساتیراسى "ملانصرالدین" ين نظم صنعتىنده ژانرلارин كونتاميناسىياسينا (kontaminasiyasina) داير (اختلاط) ان مكمل نمونه لردن بىرىدىر.

بۇتؤولوكله ايسه اثر كنايىدەن عبارتدىر. داها دوغروسو، يئر اوزىزىنەدە امن- امانلىغىن يالنىز ايراندا اولدوغونو، ھەر وپلايتىدە انسانلارين راحات ياشادىغىنى، تجارتىن گئنىش انكشاف ائتسىدىيىنى، ترقى نىن محضر حكمدارلارين سعىيى نتيجەسىنەدە گئرچەكلىشىدىيىنى يازان شاعر "گىزلى ايشلارين آشكارلاندىغىنى" بىلدىرەمكىلە اوخوجولارى اصل مطلب حقىنەدە داها درىندەن دوشۇنمه يە سىلە يېر:

ها، ايندى دە احىدخان، اولى منبع- عدالت

"آبادى يە" وطنچىن مىن باب- تابعىت

ناصر تك ائتمك اىسترا ثبات قدر- ملت

بۈل- بۈل سياحتىنەن هئىچەم مقصودو محضر عبرت

جود و سخاوتىنەن هئىچەم حكايات...

قوى مادمازئللر ائتسىن تعرىفىنى نهايت

ايرانا بنزىر اولسون قوىى صەقە، بوخارا!

"دردا كە راز پنهان خواهد شد آشكارا"

ميرزە على اكىر صابىرىن فارس شاعرى حافظ صنعتىنە حۋرمەت و احترامى ظىنزا استاسى نىن معاصرلرى طرفىنەن دە تصديقلىنكىدەدىر. داها دوغروسو "ملا نصرالدین" ادبى مكتبى نىن بۇيوك نىماينىدەسى حقىنەدە كى خاطرەلردن آيدىن اولور كى، صابىرى هله گىنج ياشلارىندان ایران كلاسيك ادبىياتىنى درىندەن منيمىسىمىش، سعدى شيرازى ياخود حافظ شيرازى شعرىتى نىن اوپوقلارينا داير دولغۇن تصورە مالك اولموشدور. مثلاً سلطان مجید غنى زادەنەن "صابىر حقىنەدە كىچىك بىر خاطرە" باشلىقلە يازىسىندا صابىرىن بۇيوك كلاسيكىلەرە مناسىبىتى ايلە باagli آشاغىدا كى سطرلر خصوصى ايلە ماراق دوغورور:

بىر آخشام ما محمود امین ين ائوينىدە قۇناغىدىق. صابىر دە دعوت اولونموشدو. معلم يولداشلار اوونون روپاىلىرىنەن اوخويوب مذاكرە ائدىرىدىلر.... بىزىم بۇ صحبتىمېزدە

وارلیق: یاز- ١٣٩١

صابیر اصلًا اشتراك ائتمه‌دیسی حالدا آنجاق مسأله‌نین آخریندا او- ازو ايله
دانیشیرمیش کیمی، دوداغی‌نین آلتیندا یاوشدان اوخودو:

کریم‌لرده کرم واردیر، دیرم یوخ
لئیم‌لرده دیرم واردیر، کرم یوخ!

سعدي دن ترجمه اولونان بو بير بيت هامى نين خوشونا گلدى. حتى يولد اسلام ردان
بىرىسى مبالغه ائدر ك، فصاحتده صابيرى يۆكشك قويماق ايسته‌دى. اما صابير ازو
خجالت دن باشىنى آشاغى سalarاق بىركدن دئى:

- خواجه حافظين دىلى ايله دئيرم:

"استاد سخن سعديست". دوغرو دان دا سعدي استاد دير. او نون مقابلىنىدە بىزيم
كىمى لر شعر پىنه چىسى ديلر.^۱

البته، ميرزه على اكابر صابيرين اوزونه مخصوص تواضعكارليقلاء سعدي نى استاد
سايماسى، هم ده بو زمان فكرىنى محض حافظ كلامى ايله تصديقله مهسى ٢٠- جى
عصر آذربايجان شاعرى نين دنياسىندىدا سعدي و حافظ صنعتى نين خصوصى يئر
توتماسىندان خبر وئرمىكده دير. قيد ائدك كى سلطان مجید غنى زاده نين سؤز آچدىغى
حاديشه‌لر ١٨٩٤ - جو ايله تصادف ائدير. شاعرين دىگر معاصرى اولان على اسكندر
جعفرزاده ايسه ميرزه على اكابر صابيرين ترجمه‌ى حالى نين ١٩١٠ - جو ايله باغلى
بىر مكتوبو صابير شناسلارين دقتىنە چاتدىر ميشىدىر:

".... صابيرين مكتوبونون ياديمدا قالان مضمونون اختصار اوزره يازيرام:

برادر- مهربانىم على اسكندرى

معلومونوز اولدوغو اوزره بالاخانى مكتبينىدە تدریس- اطفال ايله مشغولم. ظن
ائدير ديم كى، شاماخى دا چكدىييم عذاب- المدن بير قدر اوzaقلاشىب، بورادا بير نوع
راحات كچىنرم، برادر ا دئيه بىلەم كى، حافظ دئمىشىكن:

كوكب بخت مرا هىچ منجم نشناخت.

يا رب، از مادر گىتى به چە طالع زادم^۲

۱- صابير خاطيره‌لرده. باكى. گنجلىك. ١٩٨٢.

۲- صابير خاطيره‌لرده. باكى. گنجلىك. ١٩٨٢.

هر حالدا بو ایکی خاطره بیر داها تصدیقله بیر کی، صابیر بوتون عؤمرو بؤیو ایران ادبیاتینا، او جمله‌دن حافظ شیرازی یارادیجیلیغینا باغلی اولموشدور. میرزه علی اکبر صابیر رئالیزمی ایله حافظ شیرازی رومانتیکاسی نین یئنی بیر کونتامیناسیبا (kontaminasiya) (اختلاط) مدلینی ملا نصرالدین چی شاعرین ایکی بیتدن عبارت اثربنده ده ایزله بیریک. داها دوغروسو، ایلک دفعه "گۆنش" فرئى - نین ۱۲ دئکابر ۱۹۱۰ - جو ایل تاریخلى ۸۹ - جو ساییندا چاپ اولونماسى بىلدیرىلن شعرین بير بىتى صابيره، بير بىتى ايسه حافظه مخصوص دور. باشقا سؤزله، صابير اون دؤرد (۱۴) اثر کلامينى ۲۰ - جى عصر ائستئتيکاسی ایله بيرلىشىرەرك انسانلىغىن صباحينا خدمت ائدن سؤزون اولمزىيىنى بير داها تصدیقلەمىشدىر.

"ساتدى گۈلزار- بېھشتى ایکى بوغدايا بابام

ساتماسام ناخلفم من اۇنۇ بير آرپا يە^۱

گۈروندويو كىمى، ۲۰ - جى عصر آذربايغان ادبیاتيندا یئنی تنقىدى رئالىست شعرин بؤيۈك استادى میرزه علی اکبر صابيرين محتشم صنعت دنياسىيندا حافظ شیرازى نين اۋزونە مخصوص يئرى و مقامى واردىر. و بوتۇلوكلە صابير و حافظ وحدتى مختلف يۆز ايلرده مختلف فۇرمۇ مضموندا ميدانا چىخان، تارىخى انسانلىق تارىخى ایله اولچولۇن شرق ائستئتيکاسى نين بىرى اومنىزىمدن خېر و ئىمكىدەدىر.

^۱- میرزه علی اکبر صابير. هوپ هوپ نامه. باكى. يازىچى ۱۹۹۲

نامه سرگشاده تقی رفعت به محمد امین رسولزاده

مهران باهارلی

تقی رفعت ادیب و نویسنده‌ای ولود بود. وی دارای آثار متعددی از نظم و نثر و شعر و مقاله و نمایشنامه و سخنرانی و ترجمه به زبانهای تورکی، فارسی و فرانسه است. متأسفانه این آثار تاکنون جمع‌آوری و منتشر نشده‌اند. یکی از مقالات بسیار مهم تقی‌رفعت به زبان تورکی، (نامه‌ی سرگشاده) مقاله‌ای است که وی خطاب به لیدر فرقه مساوات، محمد امین رسولزاده در روزنامه تجدد به سر دبیری خود منتشر کرده است. درباره این مقاله عامل روس مذکور در روزنامه آذربایجان ارگان فرقه‌ی دمکرات آذربایجان چنین می‌گوید: «جو نؤمره‌دن -۵۹ - جی نؤمره‌یه قدر تقی‌نین مدیرتیله یازیلان نؤمرلرده بیز ابتدا آچیق مکتوب عنوانلی، آچیق سؤز قزئتی ناشری محترم محمدامین رسولزاده جنابلارینا تورک دیلینده یازیلمیش مقاله‌یه راست گلریک. بو مقاله تقی واسطه‌سیله یازیلیبدیر. مقاله‌ده مؤلف ارشاد مجله‌سینده یازیلان تاریخی بیر مقاله‌یه جواب وئرمک ایسته‌میشdir. (۲ شنبه، ۱۴ آبان، سای ۴۶، شیخ محمد خیابانی، یازان نوروز).»

تقی رفعت نزدیکترین فرد به شیخ محمد خیابانی و معاون او بود و بعد از قتل خیابانی او را هم کشند.

تقی رفعت در این نامه‌ی تاریخی، با ستایش از محمدامین رسولزاده یاد و با احترام بسیار بدو خطاب می‌کند. وی در مکتوب خود، در تأیید سخنان محمدامین رسولزاده از یکی بودن مردم دو سوی ارس و یگانگی ملی و منشاء و تبار آنها سخن می‌گوید و بر آذربایجان بودن دو سوی ارس تاکید می‌نماید. وی این امر را آنچنان غیر قابل تردید و شک و شبهه می‌شمارد که حتی برای اثبات آن نیازی به اقامه حجت نیز نمی‌باشد. به عقیده تقی رفعت جنوب و شمال آذربایجان، علیرغم فراز و نشیب تاریخ، دو برادر همدرد و هم سرنوشت‌اند. تقی رفعت در این مقاله تاریخی خود، نگرش محمدامین رسولزاده مبنی بر فارس شدگی تورکان آذربایجان جنوبی را به چالش می‌کشد. تقی رفعت آذربایجان دو سوی ارس را دعوت به صبر و تحمل و واقعگرایی می‌کند. زیرا تنها با صبر و پایداری و تجربه اندوزی و تکامل و رسیدن زمان مناسب

است که این دو برادر می‌توانند زبانی صمیمی، واضح و مشترک، برای نزدیکی و همگرایی و برای خطاب کردن به گذشته و آینده خوبیش دست یابند. در زیر متن این نامه‌ی تاریخی به املاء فونئتیک تورکی داده می‌شود.

گئچه یه هو !!!

آچیق مکتوب [*]

میرزا تاغی خان رفت (میرزا تقی خان رفت)

تجددود (تجدد)- سایی ۶۸- ۲۳ اوچاق (ژانویه) ۱۹۱۸- اوڈ گؤن (چهارشنبه) ۲ دلوا- ایلان ایلى ۱۲۹۶.

[*] مکتبوموزون تورکجه اوچاراق تجدودده درج اولونماسی نین، م. ا. رسولزاده جنابلارینا قارشی بر حمیله بی ادبیه کیمی تلقی ائدیلمه سینی آیریحا ریجا ائدریز] آچیق سؤز غزئته سی ناشر محترمی، محمدامین رسولزاده جنابلارینا: آذربایجانا داییسر قافقاس مطبوعاتیندا تصادوف ائدیلن نشریات دولا ییسیيلا، (ایرشاد) جریده بی ایرانیه سی نین میلّی و مؤحیق بیر نظریه نی مودافیعه اوچون درج ائتدیبی جاهیلانه و عادتاً طیفلانه بیر مقاله، ذات- عالی نیزین مؤفصل بیر جاوابینیزا مئیدان وئرمیش؛ و بو وسیله ایله مسأله نی اوzacدان- یاخیندان تعقیب ائیله ینلر، بونا داییر ان صحیح و اساسلى بیانات- سی صلاحیتدار بیر آغیزدان ائشیتمک موافقیتینی ایکتیساب ائتمیشلدیر.

آذربایجان ایسمی یاد اولدوغو زمان، طبیعی بیر عاریضه عدد ائدیلن (آراس) سولاری نین هانکی ساحیلینده مسکون بولونان خالق موراد ائدیلدیینی، در حال تعیین ائتمه بیر و آرادا بیر سوء تفاهوم (? متنده)، لئوی بیر ایشتیباھ حاصیل اوچور کی، بونو ایز الله یه ذاتی عالینیز آتیدکی وجهله ایبتیدار^۱ ائدیر و دئییرسینیز: "بو گون، مشهور بیر جوغرافیا ایصطیلاحی اولماق اوزره آذربایجان کلمه سی آنجاق ارسین اوتھه سینده و ایران قلمرو ووندا بولونان تبریز ویلاتی ایله اردبیل ماحالینا علم اولموشدور. حالبو کی، ایروان، گنجه و باکی قوبشنیسیالاری دخی بو گونکو سیاسی جوغرافیا ایله اولماسا دا قوومی جوغرافیا ایله همان آذربایجان دیر."

- ایبتیدار (ابتدارع)= چتین، تهلوکملی بیر ایشه ال آتما، گیریشمە.

و بیر آز داها اوته‌ده علاوه ائدیرسینیز: "قافقاسییا موسلمانلاری اوز تۆركجه‌لرینه آذربایجان تۆركجه‌سی، ادبیاتلارینا آذربایجان ادبیاتی، اوز قوبئنییالارینا دا روسیه آذربایجانی دئییرلر. آذربایجان کلمه‌سی آذر آبادگاندان مؤشتق اوْلوب دا، وجھی ایشتيقاقي (آذر) دن ایسه، آذری لرین (آتشپرستلرین) طوفاف ائتدیکلری آتسکده‌لر، باکی اویزدی آثاری عتیقه‌سینی تشکیل ائتمه‌ییرمی؟"

واقیعا شو بحث اوْلونان مملکتلرده ساکین بولونان خالق، او درجه برابر یاشامیش و مورور-سی زمان ایله عئینی مؤثرات آلتیندا (یئکدیگرلشمیش) لردیرکی، بونلارین هپ بیر اصلدن، بیر عیرقدان دوغدوقلارینی ایشاتا ائحتیاج حیس "ائتمه‌دن بئله، بیرى- بیرلرینه (ایکی قارداش) کیمی بنزمە کدە اوْلدوقلارینی قبول ائله مک گرە کیر.

باکی شهریندن، ایران آذربایجانی نین اقصای-سی حۆددودونا ایمتیداد ائدیب یا ییلان تۇپراقلاردا، آتشپرست دۇورونون زايیل اوْلماز آثاری بارىز، غئیر قابیل-سی ایجتیناب بیر صورتده موجود بولونماقدادیر. (سوراخانا) داکی (آتشگاه) قدیم ایرانی لر اوچون بو اراضی نین محرم و (اوز) بیر جۇولانگاھ، بیر (یورد) تشکیل ائتدییینی ایدغا ائدن یالنیز و يئگانه بیر دلیل دئییلدیر.

بورادا ایقامت ائدن، ایران خاندانينا منسوب قووم، آتشه تاپینمیش و آتشه تاپینان اقوام آراسیندا مؤستنا بیر موقعع ده ائحراز ائده بیلمیشدیر. بیر درجه‌ده بو حال بو ایقلیمده حاکیم و مشهور بولونموشدورکی، او زمانین آتش پرستلری عیندیندە، میلت و قومومیت مسائلی نین ان زیاده موضوع-سی بحث ائدیلمە سی لازیم گلن تقدیرلرده بئله، (تبrix) حوالیسندە کی آذرکده‌لر مۆھوم و قطعی بیر مؤوقئع توتماقدان گئری قالما میشیدیر. آذربایجاندا ایقاد اوْلونوب عننه اعتیباریله هنزو تاماً اینطیفا قبول ائتمەمیش اوْلان (آذرکده) اوْجاقلاری بو اقوامی حرارتلى بیر صحریتتە^۱ اقوام- ایرانیتە نسلینە مرج ائتدییی کیمی، بو نسلین مهدی ظۇھور و آرامى اوْلان مرکزلە ده آتشین یۈللار ایله ربط و وصل ائیله میش... بو گونه پك یاخین بیر زمانا قدر، قیسماً بیله اوْلسون، اوْره کلریندە عیرقى و نژادى بیر ترددود، بیر شک، بیر شۆبەه اوْياندیرمامیشدى.

۱- صحریت= اولنیب دۆیون ائتمک.

مؤساوات فیرقه‌سی نین فعال و مشهور لیدئری اولان ذاتی عالینیز، مؤوجودیتی ملحوظ بولونان هر نوع سوء تفاهومو آرادان قالدیرماق اندیشه‌سیله، مقاله‌نیزین نهایت-لرینده شو سطربی ده درج ائدیرسینیز: "مُؤناسِيَّبَتْ گلميشکن سُؤيله يه ليم: بُوتون ايرانلى لار بيلرلرکى آذربايچان دئيینجه، بُوتون بحثيميز، مُؤدعاميز، آنجاق روسىه قلمروونداكى آذربايچان دير. ايران آذربايچانى نين تقديرات-سى سياسيه‌سینه قاريشماق حقييميز، حدديميز دئييلدير."

بو خصوصدا ايراندا شيمدى يه قدر بير شوبهه واريد اولماميش، و ارباب-سى و وقوف عيندinde بو بياناتا عئنيله مُؤطابيق بير قناعت و اعتقادى كاميل عاليماً مؤوجود بولونموشدور.

آذربايچان بير ميلاتيسه، او ميلاتين، مؤتمدين بير ميلته ياخيشاجاق درجه‌ده مطبوعات، مُؤعاصير ادبياتا، مُؤعاصير مكتبلره و آز-چوخ ترببيه-يى سياسيتى يه مالىك اولان قىسمى همان آراس شوماليندا ساكىندير. بونلار اوزلرىنىن بير ميلت اولدوقلارينى داها روس ايستيبدادى آلتىندا ازيليركى درك ائتدىلر. "دييه، ايران آذربايچانى حقيينده ايتهمامآميز، ازىجى، اولماق ايستهين بير لهجه قوللانماق ائتحياجينى، بىلەمەيىز نه چۈن حىس "ائتمىشسىنىز؟...." بو سۆزلر، بير قاچ سنه اول (فيوضات) ايله (حقاييق) غزئەلرلى آراسىندا آچىلىپ، كىنى ايملا اينشا غلطلىرينه قارشى بىلە مُوحافىظەن عاجيز اولان (حقاييق) مُدادفعىينىن اينھيزامىلە نهايىتلەنن بير موناقىشە-يى قلمىيەنى ايخطار ائدير.

بو مساله او زمان هر تورلو اهمىتىدن عارى كىمى تلقى ائدىلمىش و وقايع-سى يومىتى-يى عادييەدن بىرى كىمى، اولموش بىتمىشدى. او ماضىنى ائحىا ائتمك فكرىنده، طبىعى دئييليز.

صلاحىتدار مقاله‌نیزین، بُوتون مۇندرجا تينا مذكور مقاله‌نى ختم اىدن اىكى سۆزۈن - هر تجاوز و تعرۇضو اۋنجىھەن محكوم ائيلەين - قۇدسىتى آلتىندا يېر و ئرمىشدىنیز: "ايکى قارداش ميلت آراسىنداكى اوخوتتى اىسلامييە نامىندا" سرد اولانان مُؤطالىعاتى، يىنى دن بىر موناقىشە طرزىنە ايرجاع ائتمك آرزيسى - تىكراڭ ائدیرىز - بىزدە يۇخدۇر. حتى بىر اندىشەدن بىلكولىتىه عارى بولونسايدى، ويجدانىمiz اىستىطراد قبىلىنдин اولان بو مۇجمل مۇطالىعاتى دا بىزە منع ائيلىدى.

بیر تاخیم وقاپئع واردیر کی، تکرور ائتدیکجه خاطیراتی اویاندیرارلار، اویانسانلاری دائیما رد ائتمک، سۆکوتا مجبور ائیله مک، بیر داها اویاتماقلارینا باعیث اولا بیله جهی اویله ایشیمیز يۈخ. فقط مۆمکون اولان کيچىك ایستیفادە فۇرصلارینى دە هبا و هدر ائدە بیله جهی اوچون شایان-ى تأسوف بیر حركتىدىر.

تختۇر ائتمکده اولدوغوموز مۇناقىشە اثناسىندا ایدى کى، ترقىياتىنى قابىل-ى لمس، مۆنتظم اوصوللار دايىرەسىنده، تىشكىرىتىنلىك بىر اىسلام مدنىيەتىندىن بىح ائدرىكىن، فيوضات يىن ایستىشەاد ائیله دىيى ایستاتىستىك رقملىرى مۇقابىلىنىدە (حقاييق) يىن، بىر تۆرلۈ تثبتىت و تقرير ائدەمە دىيى دلايىل محو اولسوب مئيداندان چكىلىمىشىلدە.

بو اىكى غىزئە بئىنинىدە كى دوئللو، حقيقتا دە اىكى جريانىن تلافى گاهىندا حۆصۇلا گلن بىر غلىان قدر شۆمۈلۈ و معنى دار اىدى. حقاييق، بؤيووك تضييقلىر آلتىندا فېشقىران جريانلارا قارشى او نحيف، با خصوص تجهيزات-ى ناقىص صحابىفەلە مۇقاويمەت گؤسترزمىدى.

داها مۆكەل شرايىطايلە حاضيرلانميش اولسايدى بىلە، يىنە حقاييقين فيوضاتا، ایستىفاضە جريانلارينا غلبە چالا بىلە جهى شۆبەھەلى اىدى. مۇتعاقىبأ حقاييق اينهيزامىنى بىر چوخ وقاپئع داها تۈوصىيە ائدەر ك مىسالە يى بىلە آرادان قالدىرىپ، مۆعىن و فاييق بىر جريانە سربىست يوللار آچمىشىدى.

ايقىتىباس ائتدىيىمیز پارچايىي ذاتى عالىنیز شو صورتلە ختم ائدىرسىنیز: "معاريف و ادبیاتجا (روسييە آذربايجانلى لارى) طېبىق-ى ایران آذربايجانى كىمى فارسلاشمىش- ايكن (?) روس پولىتىقىيەسى نىن تضييقلى آلتىندا اویاندىلار."

ھئيهاتا (آراس) دالقلارى نىن، عصىرلەرن بىر گەميرىپ دوردوغو اىكى قارداش آذربايغانى، تارىخى يازان اللر او درجه ائۋىرىپ چئوپىرىمىش و بىر شىكلەن دىكىر بىر شىكلە اىفراغ^۱. اىلە نهايت يىنە مۇوقۇت بىر ائۋىلە شىكلى-ى دىيگەلە مئيدانا آتمىشدىر كى، اگر چىكىللىرى فلاكت، بو گۆنە قدر تەحتەل ائتدىكلىرى مصايىب، بۆتون مۇجۇد آغىرلىغىلا، اومىزلارى اوزرىنە چىكمىش بولۇنسايدى، يىكىدىگەلرینى تانىماغا، بىرى

^۱- ایستىفاضە: اۇفکەلى اولما، قىزقىنلىق

^۲- اىفراغ (افراج-ع): قالبىا تۆكمە، ارىدىپ بىچىلىنىدىرمە

بیرلریله آنلاشماغا موشترک بیر زمینه، مؤتّحید بیر لیسان بىلە بولماقدان عاجيز قالا جاقلاقىرى.

بىرى بىرىندىن آيرى بؤيوموش اىكى قارداش آراسىندا بو گون، يالنىز بىر رابىطە، يالنىز بىر علاقە مۇوجودۇد: همدردىلىك ، نصىب داشلىق اجرىانلار، پىروقرامىلار، طبىعى ايمىش كىمى پر شىدەت اينھىماك لار، بو اىكى قارداشى حيات چارپىشمالارىندا هيچانلى ماجرالارا سۈوق ائدرىك، ئەن ائدىرىز كى بو گون ان زىادە مۇناسىب حرکت صىر و سۆكوت و تەحملۇن باشقا بىر شئى اولاماز. گۈزلە يەلەم ... زمان گلسىن و بىر آز داها تىجرووبە دىدە، بىر پارچا داها مۇتكىمەل اىكى قدىم قارداش حياتىن غامىض مسائىيلىنى بىرى تۆرلو حل آيلە دئىيەل - نظرىياتى حياتا تطبىق ايلە اوغراسىمىش، بوروشموش آلينلارىنى بىرى بىرىنە ياخلاشدىراراق داها واضىح، داها صمىمىمى لىسانلارلا ماضى دن و اىستىقبالدان بىلە گىرىشىنلەر.....

• * * * •

«باش ساغلىغى»

سايىن دوست و قارداشلارىمىز، امكداش و قىلداشلارىمىز امير و حمىدرضا تى عقىقى بخشاشى حضرتلرى، سىزىن چوخ حۇرمەتلى آتانايز و دىن عالمى جامعە مىزىن دىزلى خېمالىسى آيت ا... شىخ عبد الرحيم عقىقى بخشاشىنىن بو فانى دنيانى تىرك اىسىب، تانرى رحمتىنە قۇووشماسى، سىز عزيزلىر، حۇرمەتلى عائىلەنىز و بۇتون عقىقى آدینى داشىيان لاردان، آذربايجانىن بخشاشىش منطقە سىيندە ياشىيايان حۇرمەتلى دوستلار، قوهومىلاردان بىلە آغىر و اوزونتولو آيرىلماسى مۇناسىبىتىلە اولۇ تانرى دان او مرحوم اۇچون رحمت، سىز عزيزلىرە صىر و دۆزۈم دىلە بىرىك.

وارلیق يازىچى لار بىرلىگى:

دكتور جواد هيئت، دكتور عزيز محسنی، مهندس ررف و حسن مجیدزاده «ساوالان»، حسين م. «گۈنئىلى»، اسداللهى.

¹- اينھىماك (انھماك. ع): آشىرى اۇزىنلە بىر ايشە گىرىشىمە

آرzi گؤز و نیسگیللی شاعریمیز حبیب ساهرين ادبی ارثی بیر باخیشدا

رضا همراز

رحمتیک میرحبیب ساهر آذربایجانین آدلیم عینی
حالدا آرzi گؤز و نیسگیللی شاعری، ادبی و عالیمی گؤنüş
ایلی ۱۲۸۲- جى ايلده تاریخ بۇیلو تبریزین ان تانینمیش
 محلەلریندن اولان سیرخاب محلەسیندە آنادان اولدو.

اونون حیات دفتری نین واراقلارینى واراقلایاندا،
ياشاپیشى نین آجى اولدوسو آپ- آیدین گۈرونور.
كاسىبلىقلا ال به ياخا اولماق؛ سورگون دوشىمك؛ زندان

چىمك، كوتىك يئمك؛ ئومور بۇيۇ اضطرابدا ياشاماق و نه بىليم نەلر ساهرين دئمك
گنج چاغلاریندان سيرداشلارى كىمي اوزو ايله آياقلاشمىشلار.

اولو شاعریمیزین دىدىيىنه گۈرە آدى «حبیب» سۆي آدى ايسە «سان» ايدي كى
تۆركىيەنین وقتى ايله آدى- سانلى شاعرى «جلال ساهر» يەن شعرلرینى اوخودوقدا؛
ماراقلانىب گنج چاغلاریندان يازدىغى شعر ھابىلە حكايەلرینى ساهر امضاسى ايله
چاپ ائتدىردى. آنچاق سۇنرا لار ائلە سۆي آدىندا ساهر ائلە تىديرىب؛ تام يازى-
پۇزۇلارى همىن امضاء ايله گىدردى.

ھەنج دە يېرسىز دىئىيل كى بىر عدەلرین ظەنى جە اونون مشروطە عرفەسیندە و
اوندان بىر آز سۇنرا عملە گلن ياخود يىشى و سرىست شعرىن دىرچەلمەسیندە ھابىلە
چىچك لىنەسیندە دانىلماز رولو اولمۇش و آدى پۇزىيامىزىن اۆستەلىك لىرىكىامىزىن
چاغداش ائلچىسى كىمى حۇرمىتىلە ياد ائدىلىر. ساهر اوز شعر كتابلارى نين بىرىنندە
يىنى شعرلر ايله تانىش اولدوغونا دايىر بىزە بئلە بىر قىيدى يادگار قالمىشىدیر:

-«گنج چاغلارىمدا كى، ادبىاتلا تانىش اوللور دوم عروض اولچولرىنندە بىر سىترا
شعرلر يازىردىم. آنچاق استادىم مىرزە تقى خان رفتت تازا مىد اولان شعرلر يازماگىما
اصرار ائدىردى يازام. ائلە بوناڭئورە تۆركىيەنин چاغداش ادبىاتى ايله مائوس اولدوم و
باواش يواش يىنى شعرلر يازدىم». بئلەلىكىلە او يىنى شعر يازماغا كۇنوللو اولدو.

اونون آنا دیليندە ايلك يازى لارى ۱۳۲۰ - جى ايللرده يارانان نسبى آچىق فضالار اساسىندا وطن يولوندا گۈندەلىيى ايله باشلايىب داها سۇنرا لار دۇورو مطبوعات خصوصى ايله شفق؛ آذربايجان، آزاد ملت؛ خاور نو و ... ادامە تاپمىشدى. ساھر ملى حکومت زمانى تشکىل تاپمىش شاعرلر مجلسى نين ان تانىنىمىش عضولرىندن و نئجە دئىيرلر استاد شاعرلرىندن ايدى كى، هر جلسە اۋز آتشىن شعرلرى ايله ھوسكارلارين داماقلارىنى طاملى اندردى. نه يازىق كى، ۱۳۲۵ - جى ايلدە قان سوران شاه رېزمى - نين آذربايجانا باسغىنى ايله حبىب ساھرين ده بىر چۈخلارى كىمى اىستى آشينا سۈيوق سو قاتىلدى. ملى حکومت دئورىلدىكەن بىش - آلتى گۆن سۇنرا ساعات قاباغىندا بىر ايلين عرضىنده چاپ اولان آنا دیليندە كى كتابلار بىر چۈخ ادب سئورلرىن !!! ھمتى ايله تونقا لا تۈكۈلۈپ شعلەلرده يانىب، يازارلارين ايسە اۋرە كىلرى ياندى. بىلنچى بىر چىركىن ايشلەر شاهد اولان ساھر بىلە بىر شعر ده يازدى:

بو گۈندە اودلادىلار آذرى كتابلارى. آه !

بو قانلى فاجىعەدن اولمادى جەھان آگاھ ؟

او يىنگى دونيالى اربابلارين سئويندىردى

سيچان دilikلرینى اول ساتىن آلان آگاھ

آى دۈلاندى؛ ايل دۈلاندى ساھرين كۈوشىن آدلى تۆركىجە شعر مجموعەسى چاپدان چىخدى. بو دئونه بىر چۈخلارى سئويندىكە بىر چۈخلارى نين دا قارىنلارينا سانجى دۈلوب؛ دۈداقلارى بۆزۈلدۈ. شاعر بلکە ده آشاغىداكى شعرىن بو تىپ آداملارا خطاب دئىيب:

تارلادا لالەلر آچسىن اوخوسون تۈرغا يى لار

موغانما دۇغرو آخرى شوق ايله آل پىر دە آراز

باڭلايىب دىير او اىپك رىستە ايله هەر طرفى

بو اىپك رىستەنى دە دەردە كىمسە قىيمىز

تۈرەمز هەنج قلمىندىن نە گۈزىل سۈز نە غزل

خاطريمەدە او گۈزىلىك پريسى چالماسا ناز

بۇ ياماز اولسا جواھىرلىرى نقاش - ازىل

كىيم آلىرىدى او حقىر داشلارى؟ فكر ائيلە بىر آز

ياز دئىير شعر و غزل فارسجا منه اوستا شفق

ائىل دئىير: ساھر آمان فارسجا دا ياز، تۆركىجە دە ياز.

گۇردويموز كىمى معروف تبريز عالىملىيندن آنچاق عؤمور بۇيۇ بير سطر ده اۇز آنا دىلىيندە هئچ بىر زاد يازمايان استاد دكتىر رضازادە شفق ساھرى فارسجا يازماغا تشویق ائدىردى. اما شاعرين درىن معنادا دنيا گۈرۈشلو اولدوسو آينا كىمى دوم-دورو گۈرۈنور كى، تۆرك ائلينه حۇرمەت گۈزو ايلە باخىردى. او، ھم فارسجا يازىر، ھم تۆركجه. نىيە كى ائلى اوندان بو ايشى ايستەيير و او ائلينه حۇرمەت گۈزو ايلە باخىر ھمىشە كى كىمى. البتە او، باشقابىر شعرىيندە بۇش بۇغاظلارا آيرىجا بىر شعر ده قۇشموشدور كى، او خويوب؛ ائشىدمەسى يقىنا ماراقلى اولاچاق، باخىن:

بىر پارا بۇش بۇغاخىن حكىمتىنە آلداناراق

داندىن اۇز اصلينى گىزدىن بىزىم ائللەرنى ايراق

يېر ائدىبىسن اۇزونە ياخشى سارايىلاردا بۇ گۇن

بولود اولسان دا يىنه پارلا ياجاق قىيرمىزى گۇن

سەن دە تېرىزلى آغا! اۇز ائلينى خوار ائلهدىن

”شفق“ يىن يازدىغىنى سەن دە كى تكرار ائلهدىن

كۈكۈمۈز واردى بى تۆرپاقدا كىسىلمۇز، قوروماز

سېراب ائيلر اويانى ھم جىفاتى ھم دە آراز

اربابا چۇخ دا گۇونمە و اۇنون اۋلەكەسىنە

ۋئر قولاق داغدان آشان سئىل- سولارين گور سىسىنە

او چۈرۈك قانلى قالا اولسا دا خوشىنگ و نىڭار

قۇپسا طوفان و اسرىسى قارا يئللە يېخىلار

اود بىتر، لالە آچار باغىدا ياغارسى باران

ياغىشىن لطفىنە رغماً گۇيرەر چۈلە تىكان.

رحمتىك حبىب ساھرىن اثرلىرى عالىملىين الينه دۆشدو كەدە هامىسى بى كىمى شاعرىمىز اولماغا گۇونىب، شعرلىرىنى آقىشلايد، شاعره درىن قىمت و دىئر وئرمىشلر. ش. ائلچىن-ين او تاي آذربايجانين تانيمىش عاليمى ساھر حقىنەدە بىر چۈخ ملاحظە-لىرى اولموشدور. او بىر يىرده شاعرىمىز حىقىدە بىلە يازىر:

- «حبىب ساھرىن ليرىك شعرلىرى آلتىمىشدان آرتىق منظومەدن مئيدانا گلمىش بىر اثردىر. بىر اثردە كى شعرلىر ھجا وزنى گلنە يىنە باغلى دىر. بىر وزن و حتى قوللانىلان

قاویه نظامی تۆركیه شاعرلری نین تئکنیکىيندن زياده تۆرلө، خالق حکایەلر يمیزدە گؤزە
چارپان عنعنەلى خاطرەدىرى....»

حسین مهدی آذربایجانىن قدر شخصىتلىرىنىن ھابىلە دنيا شهرتلى يازىچى و
عالىم، شاعرىمیز حبىب ساھرىن اثرلىرىنى اوخودوقدا بىلە دۆشۈنۈرىكى!... آذربایجان
معاصر شاعرلری ايچرىسىنندە حبىب ساھرىن آدى حۇرمىلە ياد اندىلەمكەدە شېبە
يۇخدۇرگى؛ او، سۇن درجه اورۇنىڭ استعدادا مالك بىر شاعردىر. اونون اثرلىرىنىدە
اۇزونە مخصوص گۈزل خصوصىتلەر آز دېيىلدىر. اونون شعرلریندە اىفادە اولۇنان
بدىعى صورتلىر و بدىعى تصویرلىر سۈزجوكلىر دۆزۈمو يۈلۈ اىفادە اولۇنور....
فېيلولۇزبىيا علملىرى نامزدى وفا علىيئف دە «آزادلىق نەممەلری» باشلىقلى مقالە-
سینندە شاعر حبىب ساھىردىن حۇرمىلە آد آپاراراق يازىرى: حبىب ساھرىن پۇزىباسى بو
گۈنە خلقى ملى بىرلىيە و آزادلىغا سىسلەيىر.

بونلاردان علاوه آمریکا، آلمانیا، تۆركیه، آذربایجان و باشقۇا يېلىرىدە ساھرىن
اثرلىرى آراشدىرىلىپ، اونا عايد اونلارجا مقالە و شعرلر حصىر اولۇنوب. ایراندا اىسە ساھر
حقىنندە بو گۈنە قدر بئويوك مقىاسدا ايشلەين لىردىن بئويوك يازىچى رەحمتلىك گىن جىلى
صباحى، حسین منزوی، احمد شایا (آلاو)، پروفېسور حمید محمدزادە، پروفېسور
محمدتقى زهتابى (بو اىكى عالم بو قرارا گلەمىشىدىلەرنى، ساھرىن تام اثرلىرىنى
تۈپلاسىنلار؛ بو آرادا بىر سىترا ايشلەر دە گۈرمۈشىدولر. تأسىلە اجل ايشلەرنى آردىنى
توتىماغا امکان وئرمەدى). صمد بەرنگى و حياتدا اولانلارдан استاد يحيى شىدا، دكتىر
حسین محمدزادە صديق (دۆزگۈن)، مهندىس علیرضا صرافى، دكتىر مرتضى مجدفر،
مهندسى محمدرضا كريمى و ... دن آد چىمك اولار.

بىر بىلە سايىغى و آلىقىشلارا باخما ياراق تأسىلە اونون ھەلەليك قدرى بىلىنەمەيىب،
اثرلىرى آنچاق خواص ايچەرە داها مشھور و تانىنمىشىدىر. اونون چاپ اولان تۆركىجە
اثرلىرىنى بو جۆر گۈستەرمك اولار:

۱- لىريك شعرلر

۲- كۈوشىن

۳- داغىنېق خاطيرەلر- آدىندان بلى اولدوغو كىمى داغىنېق خاطيرەلردىن عبارت
اولمۇشلار.

۴- سحر ايشىقلانىر.

- ۵- جوغرافیا- درس لیک کتاب
- ۶- سؤنمەین گۆنشنلر- (فارسجا کلاسیک یازان بئیوک شاعرلریمیزین اثرلرینى تۆركەمیزە ترجمە).
- ۷- آرزوی- قمبر- سۇن زمانلار مهندىس علیرضا صرافىنىن ھمت و تىشلىكىيە ئەمە ئەنچە تېرىزىدە چىخان اختر ھفتەلىيىننە، سۇنراalar ايسە بىر سىتەلر ايلە درگى- لرده ماراقلا يايىلمىشدىر.
- ۸- يانان ياشىل- رسول يونان و دكتىر صديقىن ھمتى ايلە ساھرىن بىر سىتە چاپ اوْلۇب يا هله چاپ اوْلمایان شعرلىرى كى تېرىزىن اختر ناشرلىيى توسطى ايلە چاپ اوْلموشدور.
- بىلدىيىمېز گۈرە ساھرىن آنا دىلييمىزدە آلتى جلد كتابى چاپ اوْلموشدور؛ آنجاق قوجاق- قوجاق اثرلىرى هله ده چاپ حسرتىنە دايامىشلاركى، اونلارين طالع لرى بىر اوْ قدر ايشىقلى دئىيل، آرزو لاپىرىق اوْنلار چاپ اوْلماقلۇ خلقىمىز لازىمى قدر اونلاردان فایdalانسىنلار. ايندى ايسە ساھرىن فارسجا اثرلىرىنى بىلە گۈستەرە بىلىيك:
- ۱- كتاب جغرافيا آذربايچان- ھemin كتاب ايستانبولدا چاپ اوْلۇب. گويا بو تايىدا ايسە افست اوْلاراق باسىلمىشدىر.
 - ۲- جغرافىای خمسە، زنگان يا خود خمسە ماحالىنىن جغرافىاسى.
 - ۳- افسانە شب- شعر مجموعەسى.
 - ۴- سايەھا- شعر تۈپلۈسو.
 - ۵- شقايق- شعر تۈپلۈسو.
 - ۶- خوشەھا- شعر تۈپلۈسو
 - ۷- اساطىير- شعر تۈپلۈسو
 - ۸- كتاب شعر ساھر (ايکى جلدە ۱ و ۲)
 - ۹- برگزىدەلەر از ديوان ساھر
 - ۱۰- اشعار جدید
 - ۱۱- مىوه گىس (حکايەلر تۈپلۈسو) كى سۇن زمانلار زن ايدەآل عنوانى ايلە چاپ اوْلدو.
 - ۱۲- برگزىدەلەر از ادبىيات تۆركى (آنтолوژى)

۱۳- آرزوی قمber ناغیلی نین فارسجا ترجمه‌سی تانینمیش تۆركولوق دکتر حسین صدیقین همتی ایله چاپ اوْلدو.

۱۴- آثاری از شعرای آذربایجان.

۱۵- درس گلستان.

۱۶- ترجمه اشعار بودلر.

بونلاردان علاوه ساهرين اوست سطيرلرده دئديييميز كيمى اونلارجا چاپ اوْلماييان اثرى وار كى، بونلارى گؤسترمهك اوْلار:

۱- سفرنامه.

۲- قورآنин منظوم ترجمه‌سی- بو دىئرلى ايشين بير سىرا پارچالارى اوْرادا- بورادا چاپ اوْلوب و بير سىرا يازىچى لارىن نظرىنه گؤره اوْ گؤزل و بديعى ترجمەلردن حسابلاناپىلر. باخىن:

الحمدَّةُ سُورَةُ سَيِّدِ الْجَمَائِلِ

واى اوْلسون سخن چىن مال يېغانلارا

مال- دولت ثروتىن يۇخلويانلارا

همىشە خىال ائدير بىر ثروت؛ مكنت

همىشە جاودان قالار اونلارا

بئله دئييل بلکە دوزخىدە يانار

ائله بير قىزغىن اوْد يانىب آلاولانار

ا... نهيبىيندن قىزازمىش شule

يانار اوْددان سىئىرە مكرر باغلانار

۳- بىزىم كىنده اوْلوب- كىچنلر- شاعر ساهر بىر كتابى داهى شاعرىمىز استاد شەھريارىن ان تانينمیش و دئمك شاه اثرى اولان حيدربابا پۇئىماسى نين وزن و اوسلوبوندا قوشىمۇشدور.

۴- حافظدن تۆركجه مىزە ترجمەلر.

۵- خيامىن روباعى لرىندىن تۆركجه مىزە ترجمەلر.

بونلاردان علاوه ساهرين مطبوعاتىمىزدا بول- بول شعرلى؛ حكاىيەلرى و نه بىلىم نەلرى ايستر انقلابدان قاباق، ايستر سەد انقلابدان سۇنرا ماراقلا باسىلىمېشدىر كى، اونلارين توبىلانماسى شبهەسىز ان دىئرلى بير ايش كيمى اوْلا بىلر.

اولو شاعریمیز ساهر عؤمور بؤیو باش اوجا یاشادی. خانا؛ بئیه، پاشایا؛ سلطانا و ... مرح يازمادى و اوزو دئميشكىن خالقىنین سؤزونه حؤرمت گؤزو ايله باخىب اونلارىن شنلىكلىرىننده خوش؛ ياسلارىندا ايسه كدرلى اولدو. اوونون يازىلارى ايندى ايراندان باشقا بير چوخ تۆركولۇزى كرسى لرىننده دؤنه- دؤنه اوخونوب آلقىشلانيز؛ حتى كؤوشن مجموعەسى نين بىر سيراسىنى ايستانبول اونتىۋەرسىتەتەسى نين ادبىيات بۇلۇموندە آذربايچانىن چاغداش شعر اورنەيى كىيمى اوخونوب آچىقلانىز.

بو كىمى دنيا گۈرۈشلو و اينجه طبىعه مالك اولان حبىب ساهر عؤمور بؤیو يازىب ياراتدىقدا، نهايت ١٣٦٤ - جو ايلين آذر آيى نين ٢٤ - جو گۈنسى اوئرە ك ياندىرىجى و اينانىلماز حالدا ياشايىشىنا سۈن نقطەنى قويido. اما آدى- يادى و شاه اثرلىرى سئوپىله- سئوپىله اوخونور؛ ابدى اولاراق دا ادبىيات تارىخىمىزدە بىر مۇدرىك شاعر اثرلىرى كىمى قالاجاق و قالماسىنا امينىك.

«باش ساغلىغى»

حؤرمىتلى دوست و قارداشىمىز، قىلداشىمىز جناب حسين م. «گونئىلى» حضرتلىرى، سىزىن حؤرمىتلى دايىنىز، ادبىيات سئور و آذربايچان شعرى- ادبىياتى نين تبلىغچىسى مرحوم محمدىلى ابوالحسننى نين اوزونتولو وفاتى مناسىبىتىلە اولو تانرى دان او مرحوم اوچون غنى- غنى رحمت و سىز عزيز شاعير و يازىچىمىزا دۇزوم و توفيق دىلە يېرىك.

وارلیق يازىچى لار بىرلىكى:

دكتور جواد هيئت، دكتور عزيز محسنى، مهندس رفف و حسن مجیدزاده ساولان.

سایین قالا- افشار شیوه سی (fonetik خوصوصیتلر)

سایین قالا افشارلاری نین شیوه سینده خاراكتئیک فونئتیک خصوصیتلر بونلاردیر: سؤز دیشمه لری، سؤز اوئینده (ى و ە) صامتلاری نین آرتیریلماسی، آهنگ قانونونون محکملييى. (قالىن و اينجىه سىلى لرىن دقىق يېرىنىدە ايشلەنمەسى)، سىس يوموشانmasى، (كارلاشماسى، softening)، صامت دۇشىمىسى، صامت آهنگى سایين قالا افشارلاری نین شیوه سینده ان چۈخ دۇنوشىن سىلىر،

سۇزۇن بىرىنجى هئجا سىيندا «آ» سىسى نىن «سە» سىسىنە دۇشىمىسى، بو دۇشىمىدىن بىر نىچە ئۇرنك:

قىيىش / قايىش، قىيىم / قايىم، قىيىچى / قايىچى، قامچى / قامچى، چىتىنە / چاتانا، (يۆكلەرى بركىتمك اوچۇن بىتكى لىدن ھۈرونن اىپ) قره / قارا، قىنۋىر / قانشار، قمىش / قامىش، ئىنەر / قايىار، قىيىتمك / قايىتماق، قىيىن / قايىن... .

بو شیوه دىن، ياشىل، باكى، چالىن، يالىن، قالچا، آغچا، قارماق، قارداش (تبرىز شیوه سینىدە؛ قىدەش)، بالدىر، ياخىن {تبرىز: ياخىن}.

آذربايجان ادبى دىلى نىن اسکى نمونەسى اولان؛ "دە قورقۇد كتابىي "ندا دا آ< ە دۇشىمىسىنە راست گلىرىك؛ الين - آياغىن بىر باغلادىلار بىر اربىيە يۆكلىدىلر؛ اربىيە چىكدىلر، يورو يو وئرىدىلر؛ قره اولوم گلدىگىنندە. (41-116).

- سۇزۇن اوئىنده بە، يوخسا < م، سىسى؟

سایين قالا شیوه سینىدە سۇزلىرىن اوئىنده قىيىچاڭ دىلى كىمى، م سىسى تلفوظ اىدىلىر؛ مثلا؛ مىنەمك (تۆركىيە: بىنەمك)، مىن (تۆركىيە: بىن)، مىنچىق (تۆرك: يۇنچوڭ)، من (تۆرك: بن)... .

- سۇزۇن اوئىنده ت، يوخسا < ئ، سىسى؟

ت سىسى ايلە باشلانان سۇزلىر؛ تاراخ، تۇن (قارانلىق؛ گۈز گۈزو گۈرمە يىن قدر تۇنلىشىب)، تۆكان، تۇرتا (فارسجا يائىغا ئىچەرك؛ دورد شىكلىنىدە تلفوظ اولۇنور.

د سىسى ايله باشلانان سۆزلىر؛ دۆشمك، دۆز، دلىك، دمير، دېرمەخ، دولماخ، داشماخ، دادماخ، دالاخ، دۆزمەخ. دومان، دۇغرو.

- سۆزۈن اوولىيندە گ، يوخسا < گ سىسى؟

گ سىسى داها يايغىنيدىر، مثلا: گئچميسى، گمى، گيريش، گۈندوز، گور (شدتلى)، گۆز (پاييز)، گۆزم (پاييزدا قىرخىلان يۆن)، گئتمەخ، گۆمۈش، گىزلى...

- سۆزۈن اولىيندە و يا اورتاسىنىدا ق، يوخسا < قۇ سىسى؟

بو شىوه دىرىجىسى بىر- بىرىنە دۇنوشىن بو ايکى حرف اكشرا آنا تۆركىجەدە اولدوغو كىمى سۆزلىرده اصىللىكلىرىنى قورموشدور. مثلا:

ق سىسى < قارىش، قارىشقا، قالىن، قىتمىر، قىلىچ، قوربىت، قول (فارسجا يائىچەرەك غول تلفظ اولور)، قويروق، قوت، قوتارماخ، قول قورو، قاش، قىش، قمىش، قىتلىق، قىميداماخ، قالا، قاتما، قورقوشون، قوشون، قاووتماج، قول، قورو، قاش، قىش، قىتلىق، قاویرقا، قىغىن (اوپۇنلاردا آخرى سىترادا اولان)، قالخان، قىچى، قاش...

غ < يۈرغان، سوغان، تىغان، يۈغۇن، ياغىش، جىغىر، باغىر، تاغار، يېغىن، سىيغىناجاخ، سىغىر، قاغا (بؤيوك قارداش)، چاغ، ساغ، زىغىرچىن، آغ، باغ، دۇغراماچ، ساغماق.

- سۆزۈن اولىيندە خ، يوخسا < خ سىسى؟

سۆزۈن آخرىينىدا عمومىتىلە (خ) گلىر، اما كلمە يە سىلى شكىلچى قوشۇلان زمان (غ) سىيىنە دۇنوشۇر. مثلا: يارپاچ < يارپاچى، يارپاغا. قابىخ < قابىغى. اوچاخ < اوچاغىمىز.

اۋراخ < اوچاغىمىز، صائىتدىن سۇنرا (خ) سىسى ذىيىشىلەمەر. مثلا: اوچاخدا، اوچاخلار؛ مثال:

گور يانمدادىر، هر گئچە، هر گۈن بۇ اوچاخلار،
اودىلار يېرىنى حلقلەلە يېب سىيخجا قۇچاخلار. (ارگىن)

فونىتىك حادىيەلر:

سايىن قالا شىوه سىينىدە مختلف فونىتىك حادىيەلرە تصادف اولۇنور. بۇ حادىيەلرە آسييمىلاسىيون (سس اوېغۇنلۇغو)، دىسييمىلاسىيون، مئتاڭىز، پروتئز، و س. داخلىدىر.

آسييمىلاسىيون (سس اوېغۇنلۇغو): بۇ شىوه دىرىجىسىنە بۇ فونىتىك حادىيە چۈخ اۇز وئىرە:

- دل > رد / وارلى > واررى. زۇرۇ > زۇرۇو. قارلى > قاررى. مثال؛ واررى آداملارىن دامى قاررى اولار.
- پەم > پب: ياپماخ > ياپباخ. تاپماخ > تاپباخ. قاپماخ > قاپباخ. چاپماخ > چاپباخ، ساپماخ > ساپباخ (يولدان آزماق). تاپماجا > تاپباجا...
- چس > شس: كۈشىسە > كۈچىسە، اوشىسە > اوئلچىسە. آچسا > آشسا. قاچسا > قاشسا. بو آسىمیلاسىون حادىشەسى آز اىشلکدىر، قوجالارلا گنجلر داها سۈزۈن دۇغۇرسۇنو تلفوظ ائدىرلر.
- صىفتىن كىچىلتىمە (مقايىسە) درجهسىنده آشاغىداكى شكىلچى لر اىشلەنir: ياخچى راخ، تئزراخ، جىر - جىندىر.

موفولۇزى:

- بو شىوه ده شىتلەندىرمه درجهسىنин اىشلەنەسى: قاپ قارا، قىپ قىرمىزى، ساپ سارى، يام ياشىل، گۈم گۈئى، آپ آغ، تې تزە، دۆم دۆز، دوم دورۇ، ساپ ساوىيخ، ياپ ياووق...
- صىفتىن اوخشاتىما (كىچىلتىمە) درجهسىنى عملە گىتىرن شكىلچى لرىن اىشلەنەسى:
- ۱- اوزون (ا) ساوا / قىيرمىزى تەھر. ۲- آغىمتىل، قىرەميتىل، سارى مىتراق، گۈئىھ چالان....
 - بىرىنچى، اىكىنچى، اوچونجو شخص عوضلىيىنىن تكى يىيەلىك، يۈنلۈك، تائىرلىك حاللاردا اىشلەنەسى:
 - أ) يىيەلىك حالدا: منىم، سىنى، اونون.
 - ب) يۈنلۈك حالدا: منه، سنه، اونا.
 - و) تائىرلىك حالدا: منى، سنى، اونو. - "بو" اشارەت عوضلىيىنىن يىيەلىك، يۈنلۈك، تائىرلىك حالدا اىشلەنەسى:
 - آ) يىيەلىك حالدا: بونىن.
 - ب) يۈنلۈك حالدا: بونا.
 - و) تائىرلىك حالدا: بونى.
- بو شىوه ده مصدريين اىشلەنەسى: وورماخ، گلمەخ، گىتمەخ، سۈرۈمەخ، باخماخ، آلماخ، اوخوماخ، سۈرمەخ، گۈرمەخ، آتىشماخ.

- فعلین امر شکلی نین ایکینجى شخص تکى (تصدیق ده) نئچە ایشلنهمىسى؛ سۆزون كؤكۈ ایشلەنیر اما قوجا نسلین آراسىندا "گىنان، گىن آهنگ قانونونا گۈرە آرتىرىلىر، مثلا:

آل، آلاгин / باخاخ، باخگىنان / وير، ويرگىنان / اوخو، اوخوگىنان، آت، آتگىنان / گىت، گىتگىنن / گل، گل گىنن / سئو، سئوگىنن / گئى، گئى گىنن . دە ئىئىن؛ دى ئىن، هر اوچ شكىلده بو شىوه ده ایشلەنir.

- فعلین امر شکلی نین ایکینجى شخص جمع (تصدیق ده) ایشلەنن شكىلچى لر: آلين / باخىن / گلىن / گىندىن / ساخلىيىن / توخويون / سۇرون / دئىين. فعللر شهودى گىچمىش زمانىن بىرىنجى، ایکينجى، اوچونجو شخص تك و جمعىنده آدېغى شكىلچى لر:

تىكىدە؛ قاندىم، قاندىي، قاندى / جمعىنده؛ قاندىخ، قاندىبىز، قاندىلار.

تىكىدە؛ دىندىم، دىندىي، دىندى / جمعىنده؛ دىندىخ، دىندىبىز، دىندىلار.

تىكىدە؛ جومدوم، جومدوى، جومدو / جمعىنده؛ جومدوخ، جومدو يوز، جومدلار.

تىكىدە؛ آلدىم، آلدىي، آلدى / جمعىنده؛ آلدىخ، آلدىبىز، آلدىلار.

تىكىدە؛ دئندوم، دئندوى، دئندو / جمعىنده؛ دئندوخ، دئندويوز، دئندولر.

- فعلین نقلى گىچمىش زمانىن اوچونجو شخص تكىنده قبول ائتدىبىي شكىلچى لر: سۆزون كؤكۇ + (ى، و، ئ؛ قاپالى صايىتلر + پ) + دىر؛ مثلا: قاچىپ (دىر)، يازىپ (دىر)، گلىپ (دىر)، گىئىپ (دىر)، دىبىپ (دىر)....

- فعلین ايندىكى زمانىن اوچونجو شخص تكىنده (تصدیق) حالىندا قبول ائتدىبىي شكىلچى: سۆزون كؤكۇ+ اير شكىلچىسى < آلىر، باشارىر، سپىر، گىنلىر، سالىر، چالىر، باخىر، گۈرور، بورور، تاپىر، دوپور، قىلىر.

- بو شىوه ده، تىرىز و بىر نئچە اذربایجان دىلى نىن شىوه لرىنە ایشلەنن اوچونجو شخص سىس آرتىرماسى اولان (ى- سسى)= آلىرى (تصدیق ده)، آلمىرى (ايىكاردا)، ايشلنمز.

سۆز وارلېغى

سايىن قالا شىوه سى سۆز وارلېغى (ئىكسىكا) باخيمىندان چۈخ زنگىن بىر شىوه دىر. بو شىوه ده ایشلەنن بىر نئچە لئكسىك واحدى و اونلارىن آنلاملارىنى قىيد ائدىرىك:

بو شیوه‌ده قان قوه‌مولوغو اساسیندا بیر نئچه عايله بيرلييинه "اوروغ"، بير نئچه اوروغون بيرلييинه "ائىل" و اصلى هانسى ائله باagli اولىسا "كؤك"، كؤكلرى بير اولان انسانلارا "سوى" دئىرلر. "گۆبك" سۈزدە نسل، طايقا معنالاريندا ايشلنir. مىثلا: افشار گۆبىيىندىن اولان بير ايىيد. "اوبا" بير طايغانىن، اويماغىن و يا ائلىن يېغىلان يېرىنى دئىيرلر.

ايىن: يىش، ائو، يووا. بو سۇز ائنمك (ايىمك)، فعلىيندە ادبى دىلىممىزدە اۇزونو ساخلايىدىرى. سومئرجەدە، "ايىنو" اسکى تۈركىجەدە، "ايىن"، بو سۇز بىر آتالار سۇزۇندا اۇزونو قۇروپوب و بو گۇن بىلە سىلسەننir: آجى سۇز آدامى دىننен چىخاردار، دادلى سۇز ايانى ايانىن(ايىن دن).

دامى: جەنم. بو سۇز بىر، ايكى آتالار سۇزۇندا و بىر باياتىدا اۇزونو قۇروپوب ساخلايىدىرى: "دامى اوتو كىمى ياندىرىرىدى. باياتى:

عىزىزىمسىن اوُتو، دور
ياخشى اوْتۇر، ياخشى دور
بو آيرىلىق دئىيىلمىش،
بو دامونون اوْتودور.

ساغىر: بو سۇز اسکى بير سايىن قالا دئىيمىنندە مۇوجوددور: "كىشىنىن باشى آغىر، قولاغى ساغىر اولار و بىر باياتى دا:

عثمانلى يا ياغدى قار

رحم ائلە پروردىگار

سۇيوش اوستىن سۇيوش وار،

منى ساغىر ساتىر يار.

كۈرنىش: قۇيۇنلارىن گۇن اىستىسىنندىن قۇرونماق اوچون باشلارىنى قاباقداکى قۇيۇنون بئيرونه آيەر ك قۇيان اىشە كۆرنىش دئىرلر. بو سۇز فارسجايا كىچىب "كۇنىش، تلفظ اندىلىر و بىر كىمسەنن باشقاسىنىن قارشىسىندا احتىراملا بۇيۇن آيمەسىنە دئىرلر. بو گۇن تلفظ ائتدىيىمىز "گۆلش(مك)" سۇزو دده قورقۇد كتابىنىدا قىد اولان "كۆرۈش" واريانىتى اىلە بىر كۈكىدىرىلر. اسکى تۈركىجەدە "كۆرمك" آلداتماق، حىلە اىلە يۈلدان

چیخارماق، آیمک معنالاریندادیر. تۆرک لهجه‌لریندە: تۆركىيە: گۆرنىش، آذربايجان: گۆلىش، تۆركىن: گۇرئىشمك، قازاخ: كۈرسىن، قىرقىز: كۈرسىن، اۇزبىك: كۈرسىن، تاتار: كۈرسىن، اويفور: كۈرىش.

جىزىخ: خط، سرحد بۇيوجا اوزانان خط. جىزىغىنidan چىخىيدىر. بو سۆز "دە قورقۇد كتابىيىدا بىلە قىد اولوبىدور: «كافىر سرحددىنە، جىزىغىلارا، آغلاغان، گۇڭچە تاغا آلوبان چىقايانىن.» بو سۆز تۆركىيە تۆركىيەسىنده "چىزگى" تلفظ اولونور.

- اىل، آى، گۇن آدلارى:

سايىين قالا افسارلارىنىن قولجالارىنىن، آتا، بابالاريندان نقل ائتىدىكلىرى؛ گۇن، آى، اىل آدلارى ماراقلى دىير. بو گۇن بو آدلار يىزلىرىنى فارسجا سۈزلىرە وئىرىر؛ مىثلا: گۇن آدلارى؛ يىللى گۇن (بىرىنچى گۇن)، سۆت گۇنو (ايكىنچى گۇن)، دوز گۇنو (اۆچونجو گۇن)، آرا گۇن (دۇردونجو گۇن)، اود گۇنو (بىشىنچى گۇن)، سو گۇنو (آلتنىجى گۇن) آينى گۇن "آدىنا" (جوما)، بو گۇنکو قولجالارين سۈپىلەدىكلىرى آدلار؛ بازار آخشامى (بىرىنچى گۇن)، بازار گۇنو (ايكىنچى گۇن)، بازار ائرتهسى (اۆچونجو گۇن)، چەهارشنبه آخشامى (دۇردونجو گۇن)، چىشىنچى گۇن)، جوما آخشامى (آلتنىجى گۇن)، جوما گۇنو. اما ايندى گىنجلر گۇنلرى فارسجا؛ شنبە، يىكشنبە، دوشنبە، سەشنبە، چەهارشنبە، پىنجشنبە، جوما تلفظ ائدىرلر.

آى آدلارى: (قولجالارين دئىيىشىنده):

آغلار گۇلر (باھارىن بىرىنچى آىي) فارسجا؛ فروردىن گۇلن آى (باھارىن ايكىنچى آىي) فارسجا؛ اردبىھەشت قىيزاران آى؛ (باھارىن اۆچونجو آىي) فارسجا؛ خىداد ياي آيلارى: قۇرا پىشىرەن آى (يابىن بىرىنچى آىي) فارسجا؛ تىر قىرىروق دوغان (يابىن ايكىنچى آىي) فارسجا؛ مرداد زومار آىي (يابىن اۆچونجو آىي) فارسجا؛ شهرىيور پايزىز آيلارى: خزل آىي (پايزىز بىرىنچى آىي) فارسجا؛ مهر قىرۇو آىي (پايزىز ئىكىنچى آىي) فارسجا؛ آبان آزار (پايزىز اۆچونچو آىي) فارسجا؛ آذر

قیش آیلاری: عمومیتله قیش فصلی بؤیوک چىللە، و کىچىك چىللە يە بؤلونور اما هر آيىن مستقل آدى دا واردىر:

چىللە (قىشىن بېرىنجى آىي) فارسجا؛ دى

دۇندوران آى (قىشىن اىكىنچى آىي) فارسجا؛ بهمن
بايرام آىي (قىشىن اوچونجو آىي) فارسجا؛ اسفند.

ايل آدلارى: قديم تۆركلرین، هر ايلى بىر حيوانين آدينا آدلاندىرىقلارى آدلار بىر آز فرق ايله سايىن قالا افشارلارى نين قۇجالارى نين دىلىنىدە سىسلەنير؛ اولدوزلارين ترتىبى ايله تنظيم اولان دئور اون اىكى ايل چكىركى هر ايلى بىر حيوانين آدى ايله آدلانىر، ترتىبلە بىر آدلار بىلە دىر: سىچان اىلى (سىچقان ايل)، اوکوز اىلى (اوڈ ايل)، آسلام اىلى (بارس ايل)، داوشان اىلى (تاوشقان ايل)، مارال اىلى (لوى ايل)، ايلان اىلى (بىلان ايل)، آت اىلى (يونت ايل)، قويون اىلى (قوى ايل)، قورد اىلى (پىيجى ايل)، تاۋووق اىلى (تاخاقوى ايل)، ايت اىلى (ايت ايل)، دۇنقولۇز اىلى (تونگوز ايل).

فصىل آدلارى: ياز (باھارا دئىيلير)، ياي، پايىز (افشار شىوهلىرىنده گۆز ده دئىيلير)، قىش.

سۇن اولاق اۇخوجولارىمىزى آرتىق بىلگى لىنىدىرمك اوچون اىكى مختلف افشار ساحەسىنинدا ياشايان شاعرين شعرلىنى سۈز وارلىغى باخىمېنдан اينجەلە يېرىك. بو اىكى شاعرين بىرى تۆركىيە افشارلارى نين بؤیوک شاعرى دادال اوغلۇ و اىكىنچى شاعر سايىن قالا افشارلارى نين گنج شاعرى سايىن قالالى مجىنون (سعيد افضل) و ن شعرلىرى دىر.

جورا: (cora) اوچ تىللى ساز. بو سازدان تۆركىيە افشارلارى و خوراسان افشارلارى آيچىنинدا استفادە اولونور. بو سۈز گۈنئى آذربايجان افشارلارى نين آراسىندا ايشلە دئىيلدەر.

آلادىمدا/ جورا/ سازىم دىزىمە،
چىكسىيەدىم سۆرمە آلا گۈزونە.

اوفاجىق: (ufaqıq) ان كىچىك، لاب بالاجا.

آندىرىن بوغارى اوفاجىق داشلى،

آغلاما گۈزلىم گۈزلىن ياشلى.

پىنار: (pinar) بولاق، چشمە.

دادال دئییر گلديم پینار باشينا،

توب- توب قديقه لر آلميش دؤشونه.

چيله: (çile) زحمت، سيخينتى، بو سؤز فارس ديلينده قيرخ معناسي وئرن چهل ايله هئچ بير علاقهسى يوخدور. بعضى لغت يازانلار درويشلىرىن قيرخ گون بو يوجا سيخينتى چكدىكلرىنە گئره بو سؤزو سهو سالمىشلار.

چىرم چيله يى بؤيله اولسون بو گون،

آلاراممى ساندىن اول كۈزۈن داغىن؟

يازما: (yazma) باش اوْرتوسو، چرقىت.

الوان الوان يازما آتمىش باشينا،

قارىشمىش گلينى قىزىنان گلىرى.

چئوره: (çevre) اطراف، يان- يئوره، هندهور بير شئىين ياخينى.

آخىر داغىن اركن گئچىن آغالار،

آلېشار چئورهسى باغچالار باغلار.

چئوره سؤزو آذربايجان ادبى ديليندەدە ايشلکدىر؛ اولو فضولي دئيىر:

آچىلىپ جىت تك جمالىن گولو،

اوئر چئوره سىيندە شىدا بولبولو (م. و. ويدادى).

يالىز آغاج باخىر بير داغ باشىندان،

سارمىش چئوره سىينى عنادلى بير چن (م. موشفيق).

سكيشىر: (səkişir) جىiran، مارال و بو كىمى حيوانلارين يئريشى.

داغلاريندا هوما، گئىيك سكىشىر،

ائىگىنинدە كىلىك توراج اوْتۇشور.

ايكنىجى مصراعدا كى انگىن سؤزو "أوجسوز- بوجاقسىز، اوْفوق" معناسىندا دىر.

گۈوهل: (gövəl) ياشىل باش اوْردك.

گلين بئله سير ائدهلىم گۈزلى،

گۈول اوْردك كىمى ائندى گۈللەر.

كۈتو: (kötü) پىس، دىرسىز. بو سؤز آذربايجان افسارلارى نىن شىوه سىيندە ايشلک

دئيىل؛ اما كۈتوك، كۈتل كىمى سؤزلرىن اساسىنى تشكىل وئرير.

سۆز وئردى دە گىرى دؤندو سۇزۇندىن،
كۇتولرى اۆستومۇزه گۆلدوردو.

تاپماق: (tapmaq) عبادت ائتمك.

داداڭ اوغلو دئىيىر، من نە ياپايمىم،
هانسى بىر گۈزلە دۇنوب تاپايمىم.

اۋتمەك: (ötmek) قوشلارين اوخوماسى. بو سۆز بۇتون افسار شىوهلىيندە و آذربايچان
ادبى دىلييندە ايشلهنىر.

آرىق يازى نىگىزلىرىن بىتدىمىم،
دورنالارين قرىب- قرىب اۇتىمۇ.

وارماق: (varmaq) گىتمك، قىچاق لهجەسىنە عايد بو سۆز افسار شىوهلىيندە و
آذربايچان ادبى دىلييندە ايشلهنىر.

داداڭ اوغلو بو داغلارا وارىنجا،

قو، خورام يوردلارى يىيەسىز قالىنجا.

بۇن: (böñ) صاف، ساده، جراردى. كلاوسونون نظرىنە گۈرە بۇن سۆزو قدىم تۈركىجەدە
”عايىب“ مناسىندا ايشلهنىبدىر. سىنگلاخ لغتىنده بۇن سۆزو ”قارىمېش و عاغلى آزمىش“
معناسىندا ايشلنمىشدىر. بۇن سۆزو فونتىك دىيىشىكلىيە اوغراياراق تۈركىيە تۈركىجە-
سىنده بون تلفظ اىدىلىر و بونالماڭ چتىن نفس چىمك، خىنك، ”بونالىم“ بحران،
كىرىز، ”بوناق“ عاغلىنى آزمىش ”كىمى سۇزلىرىن اساسىنى تشکىيل وئىر، بو سۆز
آذربايچان تۈركىجەسى نىن شىوهلىيندە ايشلەك دئىيلدىر.

دۇغرو سۇيىلە / يىيد سۇزۇن دۇغروسون،

حىلە باز اولماز اىيدى بۇن گىرەك.

فيدان: (fidan) تىنگ، پۇھەر، فيدان.

سحر - سحر سىيران اندىب گىزىكىن،
ايراست گىلىدىم سرو بۇيلىو فيداناتا.

ياۋوز: (yavuz) ماهىر، اوستا، يامان.

مىن آتدا دا بىرى ياۋوز اولمالى،

ياۋوز آتا اوينون آرخاداش گىرەك.

دمرن (قىمن): (dəmrən) سۇنگولرىن باشىنداكى اوچو بىز دمىر.

بىلەمىزدە قىلىنجىمىز قىرمانى،
داشى دلر مىزرا غىمىن دەرەنى.
داولومباز: (davlambaz) حىلە ائدن آدام، سىپەر.
دادال اوغلۇم يارىن قاوقا قورولۇر،
اۇتىر توقك، داولومبازار وورولۇر.
اريشىر: (ərişir) يېتىشىر، چاتىر. ارىشىمك: يېتىشىمك.
قالىخى هاوالاندى ائى دلى گۈنۈل،
وارىر بىر منزىلە ارىشىر بوجۇن.
اوېلوق: (Oyluq) بود، بىننەن عضوو.
آوشارىن اوېلوغۇ دورۇيور آتدا،
قاچىن سىرقىنەتىلى، كافىر داغى جارىنىز.
ولاشماق: (ulaşmaq) يېتىشىمك، چاتماق.
 حاجى عثمان توتدۇغۇنۇ يارالار،
ولاشدى حاييفىم آلدى قارارلار.
سۆرگۈن: (sürgün) سۆرگۈن، تبعيد، رېپرئىسىيا.
دەيدۈم بوزو كلونۇن بىلى قىرىيلدى،
ائىللەرى سۆرگۈنە گىتىدى بىلرىن.
ينىلەمك: (yenilmək) مغلوب اولماق.
اون بىش يېرمى آتلى بىر اوردو پۇزار،
يېنىلەمىز قووتى، گۆجو آوشارىن.
سوج: (suç) گوناه.
فېرقتىن، فېرقتە دۇلانىرىدىق بىز،
سانكىيم نەيدى بوندا سوچۇ افسارىن؟
اوج: (öc) انتقام.
بىزە يۈل گۈرۈكدو قاۋووم (قوووم) قارداشلار،
قالماز يانىنىزدا اوجۇ افسارىن.
سېرىت: (sirt) دالى، آرخا.
سېرىتىندا لىباسى ھر تۆرلۈ دېنر،

گئینمیش، قوشانمیش آل قارماقاریش.

سینسى: (sinsi) خاين، خيانتكار، نامرد.

باخدىم يۆكىك گئورونور بواووالار،

يئر اۆزونو توتموش سینسى ايلانلار.

پاخير (باكىر): (paxır) ميس.

پاخيرلارى آدام ياپىپ يورودن،

سلطان سليمانا قالمادى دنيا.

قورشانماق: (qurşanmaq) قورشانماق، بىلەن كەر باغلاماق.

بو يالان دنيايا گىلدىم گلهلى،

گئينىپ، قورشانىپ ايشلەمك گىرهك.

سولوماق: (sulumaq) نفس آلماق.

اوخوتىوغون توتماز اولىدو عالملر،

قالخدى دا كتابدان آرتدى ظۇلۇملر،

ترلەمەدن مال قازانىر ئالىملر،

جان وئرگەن سولوماسى زۇرمۇش.

آشاغىدا گىتىرىدىييمىز افسار شىوهسى نىن لغت ترکىبىنى سايىن قالالى مجنونون "بىر قوجاق سئوگى" شعر چلنگىندە تارايىپ اينجهلەدىك: دويغۇ: احساس.

دويغوم! ارى - ارى مندە	ايшиق اۆچۈن سارى ياغ اول.
اورمان: مىشە، جىنگل.	وطنин باغ بوسستانىندا
	مئشەلرده، اورمانىندا

اىگىدلەرلە دۇلۇدور بىل.	يوردون سنىن اولودور بىل.
	سايرى: مريض، خسته.

سايرى دۆشكەلى وقام اوجالدى.

اوېكىو: حكايىه، كىچىك، داستان.

اوېكولەر دىل دۇداق اول.

شيمشك: ايلديريم، رعد.

شيمشك تك شاخيب گورولده ييرم
ياغينتيم بوقتون اوپامى آلار.
اركين: آزاد، سربست، معرفت.

اركينلىك نيشانىن انسان وئردىن.
اردم: شخصيت

منيم اردمىم اوستون اوجادىر.

ياسا: قانون، سياست. (عربجه سياست سؤزو ياسا سؤزونون مئتابىزه اوغرامىش
فۇرماسى دىير.)

ياسادىر گۈز گۈنە باخسا قاماشار.
گۈزلەرنى گۈرە بىلمز بىلىرىم

گۈزلەرимدە اۇلۇم دوغورور سئوگىن

داود رحىمىي مركىد (آلپ ار)

درد اىچدىم گۈزلەرين غم چاناغىندان
نئجه كئفلەنمىش بىم صباح سنسىزا
ياغىر داغلارىما دومانسىز، چىسىز

سنسىز قارانلىقلار اوشودور منى
بوز تۈرەنلەر هر بىر آددىم اىزىمدىن
داشىر آجى ياشلار قانلى گۈزۈمدىن

آلشىمير اوئەرىيىم سنسىز آنلارا
گۈزلەرимدە اۇلۇم دوغورور سئوگىن
سيغىمايىر كىرىن كۈنلۈمە گۈلۈم

باشىمدا اویناشىر دلى دالغالار
يئلکنىسىز بىر گمىسىودا چاغلايىر
قىيى كنارىندا دوروب آغلايىر...

باتىر دوش قايىغىم فىرتىنالاردا
دنىز خىالىمدا آياق چالىرام
شېھلر قۇينوندا اویوب دالىرام.

Türkdilli mənbələrdə Azərbaycanın qadın ədibləri

Sevil Nəriman qızı Məmmədəliyeva

AMEA N.Gəncəvi adına Milli Azərbaycan Ədəbiyyatı Muzeyinin doktorantı
sevil1977@mail.ru e-mail:

Eyni soy-kökə sahib olan Türklər arasındaki əlaqələr tarixən müxtəlif sahələrdə mövcud olmuşdur. Dili, dini, ortaq mədəni nümunələri, adət-ənənələri bir-birinə bağlılığını daha da gücləndirmişdir. Yetmiş illik zaman kəsiyində ayrı düşən Azərbaycan və türk xalqları yenidən bir-birindən informasiya əldə edə bilmə imkanı qazanarkən Türk araşdırıcıları Azərbaycan ədəbiyyatına böyük maraqla meyl etməyə başladılar. Hələ Sovetlər birliyinin möhkəm vaxtlarında da imkan tapan kimi Azərbaycan ədəbi mühitinə müraciət edərək onun qələm sahiblərini öz oxucuları ilə görüşdürməyə çalışırdılar. Türkiyə mətbuatında Azərbaycan barəsində müəyyən məlumat, məqalə böyük maraqla qarşılanırdı. Həmin illərdə Azərbaycan ədəbiyyatı nümayəndələri, qadın sənətkarları haqqında da məqalələr təqdim edilirdi. Bu məqalələr Ə.Cəfərzadə, M.Dilbazid N.Rəfibəyli kimi sevilən sənətkarlarımıza həsr edilmişdir. Onlar ədəbi əlaqələrin tarixi baxımdan aşdırılmasının bir hissəsini təşkil edirlər.

Sovetlər birliyində Türkiyə ilə bağlı hər-hansı bir məlumatın dərc olunması o qədər də xoş qarşılanmırıldı. Stalinin “Türkçülük”də ittihad edib məhv etdiyi görkəmli şəxsiyyətlərin xofu insanların canından uzun zaman çıxmamışdı. Bu üzdən də insanlar öz fikir və arzularını gizlətməyi, ürəklərinin dərinliyində gizli saxlamağı daha münasib bilir, düşüncələrini kimsəyə etibar etmirdilər. Avstriyalı türkoloq Sənə Dohan Azərbaycan ədəbiyyatının keçid dövründəki proseslərinin təhlilinə aid tədqiqatında həmin dövrün insanların Sovet İttifaqında həyat hissini, öz şəxsi rəyini içində saxlama, fikrinin ifadəsindən çəkinmə, lazımi məqamlarda özünənəzarət formasında xarakterizə edir. O, buraya informasiya qılığının da hökm sürdürüünü əlavə edir. Elə ona görə də sovet İttifaqından kənardə dərc olunan məlumatlardan Azərbaycan mühiti xəbərsiz qalırıldı. Lakin ara-sıra da olsa, sovet senzurasından keçən bəzi məqalələr İttifaq daxilinə keçə bilirdi. Belə dərgilərdən bəzilərini Mirvarid Dilbazi və Əzizə Cəfərzadənin arxivindən əldə etdim. Türkiyə ədəbi mühiti Mirvarid Dilbazi imzası ilə daha əvvəlki

illerdən tanışdı. Türk araşdırıcıları şairənin öz ana dilinə olan sevgisini yüksək qiymətləndirirdilər. Belə ki, öz şerlərinin tərcüməsinə ehtiyyatla yanaşan şairə müsahibələrinin birində deyirdi: "Mənim şeirlərimin başqa dilə tərcüməsinə könlüm razı olmur. Çünkü türk dilinin incəliklərini digər dillərdə tapmaq mümkün olmur". Bu sitat 1977-ci ildə Ankarada çap olunmuş "Türk ədəbiyyati" dərgisindən götürülmüşdür.

"Xalq cəbhəsi" qəzetiində çıxan bir məqalədə göstərilir ki, Mirvarid xanımın Türkiyədə nəşri Yavuz Akpınarın adı ilə bağlıdır. Şairənin şeirləri ilk dəfə "Əlif" dərgisində 1981-ci ildə nəşr edilmişdir. Burada Mirvarid xanımın şəxsiyyəti, fəaliyyəti və yaradıcılığı barədə də məlumatlar verilmişdir. Y.Akpınar şairənin yaradıcılığı haqqında səmimiyyətlə yazırı: "Xoş, incə duyğularla dolu şeirlər yazdı. Şairə vətənidən, millətindən yazarkən duyğularını son dərəcə şirin bir dillə təsvir edir. Məmləkətin təbii gözəllikləri, çocuqlar ən çox işlədiyi mövzulardandır". (1)

1985-ci ildə Ərzurumda yayımlanmış 3 aylıq ədəbi dərgi olan "Kardeş ədəbiyyatlar"ın 10-cu sayında da Y.Akpınar M.Dilbazinin yaradıcılığı haqqında məqalə ilə çıxış edərək türk oxucularına onun bir neçə seirini təqdim etmişdir. Bu məqalə Mirvarid xanımın yaradıcılığına həsr olunsa da, orada digər Azərbaycan sairələrindən olan Məhsəti Gəncəvi, Ağabacı (Ağa Bəyim Ağa), Natavanın adını yüksək dəyərlə yad edir, onların yaradıcılığının qısa olaraq, bir cümlə daxilində xarakterizə edir: "Burada bəhs edəcəyimiz Mirvarid Dilbazi, Məhsəti kimi kötü taledən şikayət etməmiş, Ağabacı (Ağa Bəyim Ağa), Natavan kimi fəleyin əlində oyuncaq olmamışdır". (2.4)

Məqalədə Mirvarid xanımın şeirləri təhlil edilir. Onun əsərlərindəki istiliyin, səmimiyyətin vətəni, milləti üçün, çırpinan qəlbindən gəldiyini vurgulayan tədqiqatçı şairəni "vətən övladlarının anası" hesab edir. Onun şeirlərinin tərbiyəedici xüsusiyyətdən bəhs açaraq onları bir məktəb, şairəni isə "məktəbsiz müəllim" adlandırır. Mirvarid xanımın xalq içindən çıxması onun əsərlərinin də xalq ruhuna yaxınlığına səbəb olmuşdur. Şairənin uşaqlar üçün də şeirlər yazmasından böyük həvəslə yanan Y.Akpınar onu uşaq ədəbiyyatının öndə gedən təmsilçilərindən biri hesab edir.

Məqalədə Y.Akpınar Bakıda Mirvarid xanımla olan görüşlərindən sevə-sevə bəhs açır və onu mehribanlıqla xatırlayır.

Burada məzmunu uyğun bir neçə şeirdən də istifadə edilmişdir. Həmçinin şairənin bir neçə şeir kitabının da adları çəkilir. M.Dilbaziyə həsr olunan bu hissədə şairənin müxtəlif vaxtlarda qələmə aldığı şeirlər də yer almışdır.

“Türk ədəbiyyatı” dərgisinin 1988-ci ildə çıxan sayında da M.Dilbazinin şeirləri yer almışdır. Burada isə Əli Kafkasyalının şairə ilə müsahibəsi verilmişdir. Müsahibədə şairə öz həyatının qısaca olaraq şərhini verir. Bundan sonra verilən suallara uyğun olaraq yaradıcılığından bəhs açır, ədəbi mövzular, şeirin dili, tərcüməsi barədə fikirlərini bölüşür, bir qəzəl və iki şeirini oxuyur.

İstər sovetlər dönəmində, istərsə də respublikamız müstəqillik qazandıqdan sonra türk tədqiqatçıları Azərbaycan ədəbiyyatını, qadın ədiblərin yaradıcılığını diqqət mərkəzində saxlamışlar. Hər zaman Azərbaycandan bəhs açarkən “can Azərbaycan” ifadəsi xalqlarımız arasındakı isti, doğma, bağlı münasibətin təzahürü kimi diqqəti çəkmişdir. Yetmiş il bir-birindən ayrı qalmağın acısını Yavuz Bülənt Bakılər belə ifadə edir: “Bir insanın, bir millətin kəndi kəndisini tanımasından daha təbii nə ola bilər. Bilməmək, tanımamaq, öyrənməmək, araşdırılmamaq... daima fəlakət qaynağımız olmuşdur”. (3.6) Azərbaycan haqqında, onun ədəbi mühiti haqqında Türkiyədə az-çox hansısa məlumatın – məqalə və kitabın böyük sevincə qarşılanmasını bundan daha təsdiqləyici nə ola bilər. Ali Kafkasyalı Türkiyədə Azərbaycana olan ilgini belə qiymətləndirir: “Yavuz Bülənt Bakılər, Məhmət Turqut, A.Yavuz Akpınar, İbrahim Bozyəl, Zeynalabdin Makas, Saim Sakaoglu, A.Məcit Doğru... Bu qiymətli yazarlarımız Azərbaycan dönüşündə ədəbi sahənin dəyişik türlərində ölümsüz əsərlər buraxmışdır”. (3.8) Qadın sənətkarlarımız barədə türk oxucularına mütəmadi olaraq məlumat verən türk tədqiqatçılarından Ali Kafkasyalı olmuşdur. 1988-ci ildə “Azərbaycanın Ünlü Kadınları”, 1989-cu ildə “Çağdaş Azərbaycanın qadın sənətkarları” adı ilə kitablar, müxtəlif mətbü orqanlarda, ayrı-ayrı dərgilərdə müxtəlif məqalə və müsahibələrlə çıxış etmişdir. Tədqiqatçının Azərbaycan qadınlarından bəhs edən “Çağdaş Azərbaycanın qadın sənətkarları” kitabına bir qədər yer ayırmaya istərdim. Kitabda şair, yazıçı, bəstəkar, müğənni, rəssam, həykəltaraş qadınlarımızla müsahibələr yer almışdır. Buradakı sənətkarlar arasında şəxsiyyətinə, sənətinə böyük məhəbbət duyulan M.Dilbazinin təqdimatına və onunla müsahibəyə də rast gəlirik. “Azərbaycan

şerinin yeni Məhsəti” başlığı ilə verilən bu məqaləni üç hissəyə bölmək olar. Birinci hissədə şairənin yaradıcılığına tədqiqatçı münasibəti aydın nəzərə çarpdırılır. Onun yaradıcılığına, şəxsiyyətinə dəfələrlə müraciət etməsinin səbəbi şairənin səmimiyyətində, ana istiliyində və bu xüsusiyətlərin onun şeirlərində də öz əksini tapması idi. Həmçinin, müasir Azərbaycan ədəbiyyatının yükünün bir hissəsinin də M.Dilbazinin çiyinlərində olmasıdır: “Günümüzün Azərbaycanında Mədinə Gülgün, Həkimə Billuri, Mirvarid Dilbazi və Nigar Rəfibəyli (vəfat etdi) kimi qələmlərindən incilər saçılan böyük şairlər yaşamaqdadır”. (3.45) Tədqiqatçı Azərbaycanda M.Dilbazinin yaradıcılığına da böyük önəm verildiyini diqqətə çatdırır. Şahin Səfərovun Mirvarid xanımın yaradıcılığına həsr etdiyi məqalənin böyük hissəsi də türk oxucularına təqdim olunur. Burada şairənin yaradıcılığı təhlil olunur, şeirlərindən nümunələr verilərək onların mədəni irsimizdə dəyərli töhfələrdən biri olduğu nəzərə çatdırılır. Mirvarid xanımın yaradıcılığında onun həyat və sənət devizi kimi səslənən, ifadə olunan şeirlərinə burada daha çox yer ayrılmışdır.

İkinci hissədə isə şairə ilə tədqiqatçının müsahibəsi yer almışdır. Şairənin həyatı, şeirlərinin mövzusu, dili, nəşr olunan kitabları haqqında, əruz vəznli şeirləri, qəzəlləri, əsərlərinin tərcümə olunduğu dillər və s. Yaradıcılıqla bağlı, cəmiyyət, ailə ilə bağlı ictimai mövzular ətrafında təşkil olunan müsahibədə Azərbaycanın digər şair və yazarlarına da toxunulur. M.Dilbazi bu barədə deyir: “Məlum olduğu kimi bizim iki Azərbaycanımız var. Birisi Qızəy Azərbaycan Sovetlər birliyində, digəri isə Güney Azərbaycan, İranın hakimiyyətində. Hər iki Azərbaycanımızda da böyük şairələr yetişmişdir. Və geridən gəlməkdədir. Məhsəti Gəncəvi, Xan qızı Natəvan, Aşıq Pəri, Fatma Kəminə, Ağa Bəyim Ağa... kimi çox böyük aşiq və şairələrimiz yetişmişdir. Çağdaş şairlərdən də Rəfiqə Nuray Hüseynova, Fəridə Əliyarbəyli, Kəmalə... kimilərini saya bilərik. Ayrıca Güney Azərbaycanda da Həkimə Billuri. Mədinə Gülgünün isimlərini yad edə bilərik”. (3.57) Müsahibənin sonunda şairə qəzəllərindən birini və bir neçə şeirini, o cümlədən ‘Hüseyn Cavidə “şeirini oxuyur.

“Çağdaş Azərbaycanın qadın sənətkarları” kitabında imzaları ilə özlərini ədəbi tarixə əbədi yazan qadın sənətkarlarımızdan Məhsəti, Natəvan haqqında məqalə, Ə.Cəfərzadə, M.Dilbazi, Rəfiqə Nuray Hüseynova ilə müsahibələr, yaradıcılıqları haqqında önəmli

fikirlər, yaradıcılıqlarından nümunələr təqdim edilir. Adları yuxarıda qeyd olunan sənətkarların yaradıcılığı həm xalqımız, həm də bir çox xarici ölkələrin oxucuları üçün tanışdır. Lakin onlar arasında Rəfiqə Nuray Azərbaycan ədəbiyyatında çox da üzdə olan simalardan deyildir. Bununla belə onun yaradıcılığı ilə tanış olan Ali Kafkasyalı bu şairəni də türk oxucuları ilə tanış etməyi məqsədə uyğun sanmışdır. Müsahibənin geniş dünyagörüşünə malik olmasını nəzərə çatdırın A.Kafkasyalı suallarını elə qoymuşdur ki, şairənin daxili aləmi, düşüncələrini açmağa nail olsun. Şeirlərində ifadə olunan fikirlər müəllifinin məhəbbət duyğuları, həyat fəlsəfəsi ilə həməhəng səslənir. Burada əks olunan şeirlər də eyni fikirləri dəstəkləyir. Müsahibə müddətinə şairənin bir neçə şeiri səslənməklə bərabər, müsahibədən sonra da bir neçə yeni şeir türk oxucularına təqdim edilir.

Bu kitabda bəhs açılmış daha bir azərbaycan sənətkarı Əzizə Cəfərzadədir. Kitabda qadın ədiblərimizin təqdimatına məhz Əzizə Cəfərzadə ilə başlanır. Ali Kafkasyalı bu barədə yazdı: "Bu yazımı ayağı uğurlu bir ana yazarı ilə başlarsam, bir daşla iki quş vurmuş olaram... Azərbaycanın çox böyük ədib və araşdırmaçısı prof. Dr. Əzizə Cəfərzadəni yazmaqla işə başladım". (3.10) Beləliklə, kitabda Ə.Cəfərzadə ilə başlanan müsahibəyə də belə bir ad verir: "Azərbaycanın ana yazarı". Məqalənin olduqca xoş bir duyğu ilə işləndiyi ilk sətirlərdən aydın olur. Müəllif Ə.Cəfərzadəyə, sadəcə Azərbaycan üçün, ümumən türk ədəbiyyatı üçün dəyərli olan bir yazar kimi deyil, həm də qürur duyduğu bir türk qadınının təmsilçisi kimi yanaşlığından ona qarşı olan hörməti də açıqca hiss olunur. A.Kafkasyalı Azərbaycan ədəbiyyatına xüsusi maraq göstərən tədqiqatçıdır. Həm də onun yazılarında Azərbaycana, onun ədəbiyyatına, milli dəyərlərinə bir məhəbbət duyulur. Əzizə xanımın şəxsiyyətinə də elə bu konteksdən yanaşır. O, Ə.Cəfərzadəni öz oxucularına səmimi, mehriban, sülhsevər, türkçü, əlinə, torpağına bağlı vətəndaş kimi təqdim edir. Yazıçının evinin təsvirindən də bu bir daha aydın olur. Şairənin evindəki qədim qopuz, xurcun, kitab söykənəcəyi və bu kimi əşyalar onun türkçülüyünə bir daha dəlalət edir.

Əzizə xanım həm də yüksək sənətkarlıq xüsusiyyətləri ilə diqqəti cəlb edir. Tarixçi, etnoqraf, folklorşunas, tədqiqatçı, yazıçı: bütün bu keyfiyyətlər eyni şəxsədə cəmləşdirilmiş formada təzahür etdirilir. A.Kafkasyalının bu müsahibəsini oxuduqca Ə.Cəfərzadə

şəxsiyyətinə pərəstiş etməyə, xalqının belə bir sənətkarının olmasına sevinməyə bilmirsən. O, ömrünü xalqına, vətəninə, sözün həqiqi mənasında xidmətdə keçirmişdir. Fəaliyyətinin müxtəlif tərəflərində bu işin öhdəsindən hər zaman uğurla gəlmışdır. Onun işinə vicdanla yanaşması, qələmi ilə xalqına xidməti, əməli, analığı ilə Azərbaycanın güclü, səviyyəli nəslinin yetişməsinə xidməti hər yerdə açıq hiss olunur. Həm əsərlərində, həm tədqiqatlarında, həm də onlar qədər, bəlkə də onlardan daha artıq ailəsində, yetişdirib cəmiyyətə verdiyi evladlarında. Bu gün Ə.Cəfərzadə (ümumiyyətlə Cəfərzadələr) ırsinin təbliği, bu simada Azərbaycanın, onun ədəbiyyatının, mədəniyyətinin təbliği, tanıtılması sahəsində Əzizə xanımın övladlarının (xüsusən də oğlu Turan bəyin), nəvələrinin xidməti müstəsna dərəcədə fərəhləndiricidir. A.Kafkasyalının da Ə.Cəfərzadənin məhz cəmiyyət üçün dəyərli olan keyfiyyətlərindən dolayı ona qarşı hörmətinin hədsizliyini anlamaq çətin olmur. Bu baxımdan, xüsusisi əhəmiyyət kəsb edən məqalədə Ə.Cəfərzadə şəxsiyyət, vətəndaş kimi təqdim olunmaqla bərabər, həm də bir ictimai xadim kimi çıxış edir. Düşünürəm ki, bu xidmət də hərtərəfli açılır. Məqaləni oxuyan har kəs təbii ki, bu keyfiyyətləri duymamış olmaz.

Məqalədə Əzizə xanımın yaradıcılığı da bütün keyfiyyətləri ilə təqdim edilir. A.Kafkasyalı əsasən yazıçının tarixi romanlarına diqqət yetirir. Yazıçı özü də tarixi mövzulara daha çox toxunmasının səbəblərini belə açıqlayır: “Əcdadlarımızın tarixindən, əsərlərindən və onların hər cür xatirələrdən hiss alaraq gələcəyə yürüməliyik. Kökümüzü bəsləyən əcdad xatirələrinə hörmətli davranaraq kökümüz üstündə ucalmalıdır”. (3.19) Deməli, tarixini, kökünü, əcdadını böyüməkdə olan nəslə tanıtmaq, sevdirmək və hörmət hissi aşılamaq üçün onları əsərlər vasitəsilə oxucularına, gənc nəslə təqdim etmək kimi bir vəzifəni üzərinə götürmüştü Əzizə xanım. O, əsərlərində bu tarixə hörmət, onunla qürur duyulacağını aşılıyır. Kökünə bağlanmaqla irəli getmək – yazıçının hesab etdiyi ən ümdə irəliləyiş, uğurlu sabah idi. Türk tədqiqatçısı da bu xüsusiyəti onə çəkməyə nail olmuşdu.

Əzizə xanım klassik ədəbiyyatımızın tədqiqatçısı, folklorşunas, yazıçı kimi fəaliyyət göstərmişdir. O, bir sənətkar kimi bu üç tərəfi bütün yaradıcılığı boyu birləşdirərək bərabər yürütmüşdü. Əsasən bədii yaradıcılıqda tədqiqatçılığından gələn xüsusiyətlər özünü daha qabarlıq göstərmişdir. Yazıçının

yaradıcılığına nəzər salsaq, bunun tam şahidi olarıq. Tarixi mövzular: "Sabir", "Bakı-1501", "Zərintac Tahirə", "Eşq sultani" və s. Xalq yaradıcılığı üslubunda yazılmış "Anamın nağılları" silsiləsinə daxil olan hekayələr və bu qisimli digər əsərləri. Qeyd edim ki, yazılı tarixi mövzuları işlədiyi zaman da xalq təfəkküründən qopub gələn yaradıcılıq nümunələrinən özünəməxsus şəkildə, genişliklə istifadə etmişdir. Füzulinin həyat və yaradıcılığına həsr etdiyi "Eşq sultani" tarixi romanında bu özünü daha qabarıq biruzə verir. Bu əsərdə xalq ədəbiyyatının gözəl incilərindən tapmaca, atalar sözləri, bayatı, ağı, rəvayət, nağıl və s. Xalqın milli ruhunun daha açıq təqdim edilməsi, yaşadığı məkanından asılı olmayaraq hər bir azərbaycanının kökünə bağlılığını oxuculara çatdırmaq üçün geniş istifadə edilmişdir. Xalqımızın şeirə, şeiriyyətə bağlılığını göstərmək üçün yazılı bu üsuldan uğurla istifadə etmişdir.

1995-ci ildə İstanbulda çap edilən "Azərbaycan masalları" da Azərbaycan ədəbi mühütinin əksi baxımından maraqlıdır. Askər Kartarı tərəfindən tərtib edilən bu kitab Azərbaycan nağıllarının bibliografiyası xarakterini daşıyır. Burada Azərbaycan nağılları, onlara həsr edilmiş tədqiqat əsərləri, kitab və məqalələr haqqında məlumatlar da yer almışdır. Qeyd edim ki, müəllif bu əsərlərin sadəcə adlarını sıralamaqla kifayətlənməyib. O, təqdim etdiyi kitabların adı, müəllifi, nəşr yeri, ili ilə yanaşı, həm də kitab barədə müfəssəl məlumat vermişdir. Yeni kitabda yazılan ön söz, orada verilmiş nağıllar, əsərlər və s. də diqqəti cəlb edir. Ə.Cəfərzadənin "Anamın nağılları" (4.) kitabı da bu bibliografiyada yer almışdır. Müəllif Məmməd Aslanın kitaba yazdığı ön sözə də toxunur. Sonra burada təqdim edilmiş nağılların adları verilir.

Ümumiyytlə, türk oxucusu Ə.Cəfərzadənin "Anamın masalları" kitabı ilə hələ 1990-cı ildən Türk Dünyası Araşdırmaçıları Vakfinin təqdimatı nəticəsində tanış olmuşdular. Hər bir millətin ilkin təfəkkürünün, dünyagörüşünün təzahürü olan nağılların türk oxucusuna, uşaqlarına da təqdim edilməsində digər türk dövlətlərinin uşaqlarının da düşüncə dairəsini, qurduqları aləm ilə tanışlıq məqsədini daşıyır. Türk Dünyası Araşdırmaçıları Vakfi müxtəlif türk xalqları ədəbiyyatından örnek vermək istəklərinə Ə.Cəfərzadənin yaradıcılığı ilə təkan vermiş oldu. Yetmiş il bir-birindən xəbərsiz qalan iki qardaş xalqın, nəhayət qovuşması onların ədəbi əlaqələrini də gücləndirdi. Kitabın Türkiyədə çap olunması

məqsədi belə izah edilir: “İstədik ki, çocuqlarımız heç olmazsa Türkiyənin dışında da anlatılan bu masalları öyrənsinlər. Bizdə anlatılan və kitaba kəçmiş masallarla müqayisə etsinlər. (5.5)

Ə.Cəfərzadənin nağıl aləmini oxuyub sevən türk ədəbiyyatşünasları onu öz ədəbi mühitlərinə, övladlarına da tanıtmaq ehtiyacını duymuşdular. Kitabda nağıllardan öncə ədibin həyat və yaradıcılığı haqqında oxuculara məlumat verilir. Oxucu Ə.Cəfərzadənin yaradıcılıq xarakteristikasını izləmək imkanına malik olur. Bu xronikanın tərkibinə düşən “Anamın nağılları” isə xüsusi vurguya təqdim edilir. Burada yer alan nağılların xalq təfəkküründən qopub gəlməsi, ana-nənələrimizin dilindən tarixin qədimliyindən bir-birinə ötürürlərək övladlarına çatdırılması ilə Ə.Cəfərzadənin bədii məhsulunda oxucularına təqdim olundu. Təsadüfi deyil ki, Əzizə xanımın Məmməd Aslan ilə bu əsər barədə söhbətlərindən birində belə deyib: “Bu kitabın əsil müəllifi anamdır. Əvvəldən axıra çiyimin üstündə dayanıb öz dili, öz ifadəsi ilə, şirin piçiltiləri iia mənə kömək eləyib. İnana bilərsən ki, bircə kəlməsi də mənim deyil. Qaibanə şəkildə mənə nə deyibsə, onu da yazıya gətirmişəm”. M.Aslan isə Əzizə xanımın 1982-ci ildə nəşr olunan “Anamın nağılları” kitabına yazdığı məqaləsində bu barədə bəhs açırdı. Bu məqamı Türkiyədə çap olunan “Anamın masalları” kitabına yazılmış məqalədə Halil Açıqöz bütövlükdə verib.

Türk mətbuatında dərc olunan digər bir ədib də yaradıcılığı ilə Azərbaycan ədəbiyyatında az nəzərə çarpan şairələrdən biri Rüzgar Əfəndiyəvadır. Şeirləri bədii tutumuna, ifadə tərzinə görə fərqli olan şairənin yaradıcılığı ilə Azərbaycan oxucusu da çox az tanışdır, baxmayaraq ki, bir neçə şeirinə musiqi bəstələnmiş və bu musiqilər indi də sevilə-sevilə dinlənilməkdədir. Şairənin yaradıcılığı Azərbaycan məkanından kənardə da az təqdim və təbliğ olunmuşdur. Şairənin yaradıcılığı ilə türk oxucusu 1992-ci ildən “Ürək” şeiri ilə tanış olmuşlar. Beləki, 1992-ci ildə “Şür dəftəri” dərgisinin 36-cı sayında nəşr olunan bu şeir mətbuatda şairəyə olan marağın artırıldı və onunla yenidən türk oxucusunun arasında görüşə ehtiyac yarandı. Məhz bu ehtiyacdən doğan görüş R.Əfəndiyəva ilə müsahibəyə gətirdi və 1993-cü ildə Türkiyədə yayımlanan “Şür dəftəri”nin 45-ci sayında Rüzgar xanımla müsahibə dərc olundu. Bu müsahibə həcmə kiçik olsa da, şairənin yaradıcılıq xüsusiyyətlərini, yaradıcılığının əsas istiqamətlərini, aparıcı xəttini aça bilmışdı. Bir müsahibə daxilinə siğdirılan bu məqsəd öz həllini

tapmış oldu. Onun şeirlərindəki həsrət duyğusu, bu həsrətin “payız tutumlu yükünün” şeirlərdə ifadəsi burada əks olundu. “Payız axşamlarının qəribliyində insan ömrünün kəçən günləri həsrətlə sənə boylanır”. (6.) Oxucuda şairənin seçdiyi bu mövzu maraq doğurur. Həm ana, həm evinin xanımı, ictimaiyyətçi olan Rüzgar xanımın “bu mənim yaşadığım həyatdır”, fikri ilə yaradıcılıq mövzularını müəyyən etmək mümkün olur. Onun şeirlərindəki istilik, daxilindən gələn səmimiyyətdən yogrulmuş duyğular oxucusuna heç də yabançı gəlmir. Şairənin həsrət yanğısı çiçək olub dağlarda bitir, bulud olub ağlayır, bulaq olub axır və insanın daxili aləminə həzinlik gətirən poeziyaya dönür və oxucusunu öz ağuşuna alır.

Türk mətbuatında, ədəbiyyatşunaslığında rast gəlinən başqa bir azərbaycanlı isim də Nigar Rəfibəylidir. Lakin bu barədə “Türk ədəbiyyatının ikinci Nigar xanımı” adlı məqalə (Bax: AMEA-nın Humanitar Elmlər seriyası, Bakı, 2007, №1) artıq dərc olunduğundan bu barədə geniş məlumatla burada ehtiyac duymadıq.

Yuxarıda göstərilənlər Türkiyədə dərc olunmuş məqalə və kitablarda çap olunan məlumatlardır. Lakin bunlardan əlavə Berlində də türk dilində qəzetlər dərc olunur. Almaniyada yaşayıb fəaliyyət göstərən Nuridə Atəşinin yaradıcılığı burada alman və türkdilli mətbuatda da diqqətdə saxlanılır. Bunlar arasında “Hürriyət” və “Cumhuriyət” qəzetləri şairə haqqında daha çox məlumat dərc edən orqanlardır. 1997-ci ildə Berlində dərc edilmiş “Hürriyət” qəzetində Aydın Ulunun Nuridə Atəşi ilə müsahibəsi dərc edilib. Məqalədə müəllif şairənin yaradıcılıq xüsusiyyətlərini göstərməyə çalışıb. Aydın Ulun Azərbaycandan uzaqda yaşayıb yaranan şairənin şerlərində əsasən erotizmin üstünlük təşkil etdiyini bildirir. Nuridə Atəşi ilə bu müsahibə də onun duyğularının, şerlərinin açılmasına istiqamətlənmişdir. Nuridə xanım müsahibəsində bir qadın üçün Şərq mühitində yaşayaraq ifadə etmək istədiyi duyğulara böyük məhdudiyyətin qoyulduğunu qadın azadlığına qarşı yönəlmış bir basqı hesab etdiyini bildirmişdir. Bu baxımdan vətənində tapa bilmədiyi azadlığı Almaniyada tapıldığından onun acılarına da qatlaşmağın daha asan olduğunu söyləyir.

1998-ci ildə “Cumhuriyət” qəzetində isə şairənin “Ovundan qaçan ovçu” şerlər kitabı barədə məqalə verilmişdir. Burada şairənin yaradıcılığında sözügedən kitabın timsalında “insan duyğularının

həssas sinirlərində” təsvir edildiyini bildirir və bunu bir qadının onu əzən, haqlarını tapdayan cəmiyyətə qarşı üşyanının nəticəsi kimi qiymətləndirilir. 1996-cı ildə Berlində türkçə nəşr olunan “Şürlük” dərgisində Yazı“ şeri ilə çıxış edən şairənin o vaxtdan türk oxucularının diqqətini çəkdiyi bildirilir. Bu məqalədə şairənin bir Azərbaycanlı sənətkar kimi yüksək dəyərləndirilməsini görürük. Həmçinin, onun həyatının ən vacib faktları ilə bərabər çap olunmuş kitabları barədə də məlumat verilir. Bakıda nəşr edilən “Sənsiz yaşayıram sən ola-ola” adlı ilk şerlər kitabı, “Neylərsən mənə görən”, “Qarabağımız-qara bağırmız”, “Ovundan qaçan ovçu” və s. Kitablarının adları qeyd olunur. Qeyd edilir ki, N.Atəşinin yalnız ilk kitabı vətənində işiq üzü görüb. Qalan kitabları isə Berlində dərc olunaraq ədəbi ictimaiyyətin diqqətinə verilmişdir.

2002-ci ildə “Hürriyət” qəzetində məqalə ilə çıxış edən Ali Varlı da həmkarı Aydın Ulunun fikirlərini dəstəkləyir. Yazır ki, şeirləri vasitəsi ilə həyatının bir parçasını təsvir edən şairə olduqca cəsur fikirləri, açıq eşq mesajları çatdırın şairənin yaradıcılığı onu digər müasirlərindən fərqləndirir. Bir qadının duyğularının çılpaklılığı ilə şeirlərdə ifadə edilməsi Azərbaycan rəallığı üçün çətin qəbul olunduğundan N.Atəşinin şeirlərinin çapında əngəllərin olduğu qeyd olunur. Şairənin Azərbaycanda şeirlərinin çap olunması üçün onların kişi imzası ilə nəşr edilməsini təklif etmələrini bununla əlaqələndirir. Şairənin həyatının bu məqamı Jorj Sandı xatırladır. Məlum olduğu kimi Jorj Sand da əsərlərinin rahat çap olunması üçün kişi imzasından istifadə etmişdir. Lakin Nuridə Atəşi Avropalı ədibdən fərqli olaraq öz imzasını dəyişmə fikrindən tamamilə uzaq olmuşdur.

Türk araşdırıcılarının Azərbaycan ədəbiyyatına dərin rəhbətini yuxarıda göstərilən mənbələrdən aydın duymaq mümkündür. Bunlar bir daha təsdiq edir ki, türk tədqiqatçıları zaman-zaman Azərbaycan ədəbiyyatını öyrənmiş, öz oxucularına təqdim etmişlər.

QAYNAQLAR:

1. Marif Teymur. Vaxtitlə Mirvarid Dilbazinin şeirləri Türkiyədə çap olunub. Xalq cəbhəsi. 8 aprel 2006;
2. Kardeş ədəbiyyatlar. 3 aylıq ədəbi dərgi. Erzurum 1985 №10, səh.4;
3. Ali Kafkasyalı. Çağdaş Azərbaycanın kadın sanatkarları. Ankara, 1989, səh.6;

4. Ə.Cəfərzadənin "Anamın nağılları". Gənclik, Bakı, 1982;
5. Azizə Cəfərzadə. Anamın masalları. Türk Dünyası Araşdırılmaları Vakfı, İstanbul, 1990, səh. 5;
6. Şür dəftəri. 1993, N-43, avqust;
7. S.Məmmədəliyeva. Türk ədəbiyyatının ikinci Nigar xanımı. AMEA-nın Humanitar Elmlər seriyası, Bakı, 2007, №1;
8. Aydın Ulun. Berlində bir türk kadın şairi Nuridə Atəşi: "Şiirlərim kadınların özgürlüğünə". Hürriyət/Berlin 10 Temmuz, 1997;
9. Cumhuriyət. 22 Mayıs, 1998;
10. Ali Varlı. Fantezilərini şiirlərində anlatıyor. Hürriyət/Berlin, 19 Aralık, 2002.

Azerbaijan woman writers in the sources of the Turkish speaking languages

The place of creative works of the woman writers of Azerbaijan in the sources of the Turkish speaking languages is spoken in the article. Some of the journals and books publishing in Turkey and Germany are looked through here. It is marked that in the adjoining with Mirvarid Dilbazi and Aziza Jafarzadə, our well-known writers, Ruzigar Afandiyeva and Rafiga Nuray also have not been in outside of the attention in the broadcasting sources in Turkey. Pursuing of Nurida Atashi's creative work in the press of Turkish speaking languages in Germany is also shown in the article.

Türk dillərində feli bağlamaların dəyişməzliyi məsələsinə dair

A.Ə. Məşədiyeva

**AMEA NƏSİMİ ADINA DİLÇİLİK İNSTITUTUNUN TÜRK DILLƏRİ
ŞÖBƏSİNİN BÖYÜK ELMİ İŞÇİSİ FILOLOGİYA ELMLƏRİ ÜZRƏ
FƏLSƏFƏ DOKTORU, DOSENT**

meshadiyevaavnel@mail.ru

Məlum olduğu kimi, felin şəxssiz formalarının əsas xüsusiyəti şəxslər üzrə dəyişməzlikdir. Bu səbəbdən də onları şəxssiz, yaxud da qeyri-prədikativ forma adlandırırlar. Linqistik ənənəyə görə şəxssiz fellər həmçinin infinit formalar, şəxslər isə finit formaları adını almışlar.

Türkologiyada feli bağlamalar adətən dəyişməyən fel forması kimi şərh edilir. Feli bağlamaların bu cür tərifinə A.Tursunov [12, s.4], M. Askarova [1, s.4], N.P. Dırənkova [5, s.130], İ.P. Pavlovun [11, s. 2] və başqalarının əsərlərində rast gəlmək olur. Feli bağlamaları həmçinin şəxssiz forma adlandırırlar, belə ki, felin şəxssiz formalarının əsas xüsusiyəti onların şəxslər üzrə dəyişməməsidir.

Bizim fikrimizcə, türk dillərində feli bağlamaların dəyişməyən forma kimi təyin edilməsi qeyri-qənayətbəxşdir. Həmin tərifi türk dillərində feli bağlamalara aid etmək çətindir. Çünkü, türk dillərində feli bağlama formalarının yalnız şəxs şəkilçiləri deyil, həmçinin hal şəkilçilərini də qəbul etdikləri hallarla rastlaşırıq.

Türk dillərində feli bağlamaların dəyişməyən forma kimi tərifi bəzi dilçilərin əsərlərində tənqidli təhlilə məruz qalmışdır. Bəzi təriflərə baxaq. Məsələn, Y. Janma-vov qeyd edir: "Türk dillərində feli bağlamalar qətiyyən dəyişməyən fel formasını ifadə etmir. Onlar, bir qayda olaraq, özündən sonra morfoloji kateqoriyaların şəkilçi-lərini qəbul etmirlər, lakin onların müsbət və mənfi formaları, fel növlərinin formaları ola bilər. Bundan başqa, felibağlama formaları ayrı-ayrı dillərdə tez-tez şəxs şəkilçiləri, bəzən isə hətta hal şəkilçiləri qəbul edirlər" [3, s. 5-6].

Ə. İ. Korkina yazır: “Yakut dilində felibağlamaların eksəriyyəti şəxs və hal şəkilçilərini qəbul edir. Bundan başqa, şəxs və kəmiyyət üzrə də dəyişir [9, s.11]. Daha sonra müəllif qeyd edir: “Məsələn, -an, -a-u, -aari, -maori, -imina, -bakka şəkilçili feli bağlamalar hər iki halda bütün üç şəxslərdə şəxs şəkilçiləri (xəbər şəkilçiləri) qəbul edə bilərlər [3, s. 11].

Y.I. Ubryatova özünün “Yakut dilinin sintaksisinə dair tədqiqat” əsərində düzgün olaraq qeyd edir: “Yakut dilində felibağlamalar bir də ona görə sözdeyişdi-rıcı formalara aid edilməlidir ki, onlar hər şeydən əvvəl xəbər şəkilçiləri formasında şəxs şəkilçiləri qəbul edir” [13, s.42].

felibağlamaların morfoloji kateqoriyaların şəkilçilərini qəbul etməsi hallarına bəzi türk dillərində tez-tez rast gəlinir. Belə hal əsas etibarilə yakut dilində feli bağlamaya təsadüf edilir. Belə ki, bu dildə demək olar ki, bütün felibağlama formaları özünə xəbər şəkilçisi birləşdirir.

Yakut dilində felibağlamalar fel forması kimi, felin bütün qrammatik kateqoriyalarına – felin növlərinə, təsdiq və inkar formalarına malikdir.

Əyanılık üçün bəzi misallara baxaq. Yakut dilində -an felibağlaması şəxs şəkilçilərini qəbul edir.

Tək

1. *Barammin - mən gedərkən*
2. *Barannin - sən gedərkən*
3. *Baran - o gedərkən*

Cəm

1. *Barammit – biz gedərkən*
2. *Barannit - siz gedərkən*
3. *Barannar - onlar gedərkən*

Yakut dilində -a/u şəkilçili felibağlamalar yalnız təkrar işlənərkən özlərinə xəbər şəkilçisi birləşdirə bilər. Məsələn, tək halda birinci şəxs – *bara* - *barabın-gədərək*, cəm halda birinci şəxs – *kele* – *kelebit* - *gələrək*, körö – *köröbüñ* – *baxaraq* [9, s.32].

Qeyd etməliyik ki, yakut dilində elə hallar var ki, -a/-u şəkilçili felibağlamalar qoşa işləndikdə şəxs şəkilçisi qəbul etmirlər. Misallara baxaq: *Kıus mutuqu ılan buoru xaha-xaha*, *Aleksandr dieki körü telür* – *Qız budağı götürərək və daim torpağı qurda-*
layaraq Aleksandr tərəfə baxır. [9, s.32].

Onu da deməliyik ki, yakut dilində elə hallar var ki, -a/-u şəkilçili felibağlamalar qoşa formada 1-ci və 2-ci şəxsdə şəxs

şəkilçisi qəbul etmədən işlənir. Bir misal gətirək: *Bihigi künühün üörenə -üörenə kiehetin ülelübit – Biz gündüz oxuyaraq, ax-şamlar işləyirik* [9, s.32].

Yakut dilində şəxs şəkilçiləri qəbul edən bir neçə felibağlama formalarına da baxaq: - *imina* şəkilçili felibağlama (-an şəkilçili felibağlamadanın inkar forması) - *bariminabin* - *mən getmədən* - 1-ci şəxs tək hal forması; - *aari* şəkilçili felibağlama - *onoroorubut* - *biz edərək*- 1-ci şəxs cəm hal forması; - *imaari* - (-*aari*) şəkilçili felibağlamadanın inkar forması), (qeyd edək ki, bu felibağlama şəxs şəkilçisi ilə və onsuz işlənə bilər) - *barimaaribin* - *mən getmədən*- 1-ci şəxs, tək hal.

-*Aat* şəkilçili felibağlamaya gəldikdə isə qeyd etmək zəruridir ki, yakut dilində başqa felibağlamalardan fərqli olaraq bu felibağlama şəxs şəkilçiləri qəbul etmir. Lakin, deməliyik ki, bu felibağlama forması - *kitta və kitarı* - *birgə, bərabər*, ... *kimi* qoşmaları ilə uyğunlaşaraq təsirlik hal şəkilçisini qəbul edir və şəxs bildirir, məsələn, *min baraappin kitta (kitarı)* - *mən gələn kimi* - 1-ci şəxs., tək hal.; *en baraakkın kitta (kitarı)* - *sən gələn kimi* - 2-ci şəxs, tək hal.

Qeyd etmək maraqlıdır ki, yakut dilində yalnız iki felibağlama (*bitinan və biç-ça*) formaları dəyişilməzdir. Yakut dilinin tədqiqatçıları O. Bötlinqk, S.V. Yastrəmski, E. K. Pəkarski və L.N. Xaritonovun -*biçça* şəkilçili felibağlama formalarına zərf kimi baxmaları diqqət çəkir. Yalnız Y. İ. Ubryatova - *biçça* formasını felibağlama kimi təhlil etmişdir. Bu felibağlama forması yakut dilinin başqa felibağlama formalarından onunla fərqlənir ki, o qeyd-şərtsiz dəyişməyən formadır, yəni nə şəxs, nə də hal şəkilçiləri qəbul edir, həmçinin inkar forması yoxdur.

Bu hal (yəni şəxs və hal şəkilçilərinin qəbulu) başqa türk dillərinə də sirayət edir.

Belə ki, özbək dilində də felibağlamaların şəxs şəkilçilərini təkrar qəbul etmələri halları var. -*Qunça* şəkilçili felibağlama formasında iştirak edən şəxs, mənsubiyyət şəkilçisinə uyğun ifadə olunur. Həmin şəkilçi -*qunça* şəkilçisinin birinci elemetinə birləşir. Misal gətirək: *Biz ukiqinimizça – biz oxuyana qədər; Uzim borqma-qunimça kampirning kungli tulmaydi – Mən getməyənədək qocanın (ağbirçayın) ürəyi sakitləşməyəcək* [8, s.244].

Qaraqalpaq dilində - *qanşa*, - *qenşe*; - *kanşa*, - *kenše* şəkilçili felibağlama forması da şəxs şəkilçiləri qəbul edir. Məsələn, *Üyqe kelip cetkenimse otırqanımda ara-dan tağı da əki saat yötü -mən evə gələnədək, evdə oturdum, iki saat vaxt keçdi* [2, s.472].

Belə hallara tuva dilində də rast gəlmək olur. Məsələn, *kelqijemçe* – *mən gələnə kimi*; *kelqijençe* – *necə ki, mən gəlməmişəm* [6, s.405].

Türk dilinin bəzi dialektlərində bir sıra felibağlamaların şəxs və hal şəkilçilərini qəbul etmələrini göstərməmək maraqlı olmazdı. Belə ki, türk dilində *-arak/-erek* şəkilçili felibağlamalar Vidin, Ərzincan, Kütahya və Ərzurum dialektlərində *-dan/-dən* çıxışlıq halın şəkilçilərini qəbul edir: *duşunerekten, gezinerekten* (Vidin); *aciya-nahdan, dayanarahdan, sogerekden* (Ərzincan), *deerekten, harlayarakdan, gurleyelekden* (Kütahya), *alarahdan* (Ərzurum).

Türk dilinin karaman dialektində *-alı/-eli* şəkilçili felibağlama formaları *beri* sözü ilə çıxışlıq halın şəkilçisini qəbul edir: “*Cunki helaset Mesias gelelidən beri bunlardan hokum ve kahinlik (papazlık) kalkdı*” (İM 19: 21-22).

Analoji fonetik variant əski anadolu türkçəsində də müşahidə olunur. Bununla yanaşı burada həmçinin *-dan beru* fonetik variant da mövcuddur. Lakin bu formaya nadir hallarda rast gəlinir. Misallara baxaq: :“*Fakat karadənizde bulunurumuş. Rab-binoslar kendiləri sahilendiriorlar ki Rabbinin Yerusalimde bulunan hanəsi veran olalıdan beru bu gune gelene kadar garyu dənizdede bulunmaz oldu, bu balık deyi sahilendiriorlar*” (İM 182: 9-14).

Yuxarıda göstərilən felibağlamalardan başqa türk dili dialekt və şivələrində *-dik/- diğindən* şəkilçili felibağlama forması şəxs şəkilçisi qəbul edir. Misal: “*Musinin yəhudileri Misirdan cıkarlığında kelplərin havlamadığı gibi, Hristozunda can-ları cehimden cıkarlığında, şeytanlar karşı koymaya kadir olmadılar*” (İM 14: 26).

Təhlil olunan felibağlama şəkilçisinə türk dilinin urfa və ərzurum dialektlərində rast gəlinir. Həmin felibağlamanın urfa dialektində zaman zərfi olduğunu, ərzurum dialektində isə eyni zamanı bildirməsini qeyd etmək mühümdür. Bunu misallarla izah edirik: *kirdığında, vardığında* (Urfa dialəkti); *Tah allığımda atdım “ta aldiğim zaman, gordüğünde elini opdi* və s.

Qədim Azərbaycan dilində - *dıqda*, - *dıkdə*, - *duqda*, - *dükda* şəkilçili felibağlama formasının tez-tez mənsubiyyət şəkilçisini qəbul etdiyini qeyd etmək maraqlıdır. Bu şəkilçilər -*dıq* və *da* elementlerinin aralarına qoyulur. Misallara baxaq: *açdığında* – *mən açanda*, *gəldiyində* - *o gələndə* və s.

Diqqətəlayiq faktdır ki, “Dədə Qorqud Kitabında” həmin felibağlama forması tez-tez “*leyin*” sözü ilə işlədir. Qeyd edək ki, bu felibağlamanın “*leyin*” sözü ilə işlənməsi hərəkətin tez həyata keçməsini bildirir. Misal gətirək: *Qazılıq Qoca onu gördügünləyin yel kimi yetdi* – *Qazılıq qoca onu görüb külək kimi qaçaraq gəldi*; *Qazılıq Qoca qələyə yetdiginləyin cəngə başladı*- *Qazılıq qoca qalaya çatan kimi döyüşməyə başladı* [Kitabi Dədə Qorqud, Bakı, 1962, c.106-107].

Müasir Azərbaycan dilində -*dıqda* şəkilçili felibağlama forması mənsubiyyət şəkilçisi qəbul etmir və “*ləyin*” sözü ilə işlənmir. Azərbaycan dilinin yazılı abidələrində -*dıqca* şəkilçili felibağlamanın həmçinin mənsubiyyət şəkilçisi ilə işlədilməsinə tez-tez rast gəlinir. Həmin felibağlama forması mənsubiyyət şəkilçisi ilə uyğunlaşaraq aşağıdakı formaları mənimsəyir: - *dığimca*, - *dığimcə*, - *duqumca*, - *düğümçə*, - *dıqınca*, - *dıqincə*, - *duqunca*, - *düğünçə*. Misallara baxaq: *Baxduqunca hər nəzərdə qeyri-zat Allahı gör* (*Nəsimi*, 14 əsr); *Rəqibindən cəfalar çəkdigimcə qılurmən bəd dualar dürlü - dürlü* (*Xətai*, 15 əsr) [10, s.18]. Qeyd edək ki, -*dıqca* şəkilçili felibağlama forması müasir Azərbaycan dilində mənsubiyyət şəkilçisi qəbul etmir.

Qeyd etmək lazımdır ki, türk dillərində ikincili felibağlamalar şəxs şəkilçilərindən başqa hal şəkilçiləri qəbul edirlər.

Məlumdur ki, qoşmalar hallanabilən söz kateqoriyaları ilə işlədir. Belə ki, felibağlamalar hallanmır, qoşmalar onlarla nadir hallarda uyğunlaşırlar.

Bəzi türk dillərində isə felibağlamalar yalnız o zaman hal şəkilçiləri qəbul edir ki, onlardan sonra qoşmalar gəlsin. Məsələn, qumuq ədəbi dilində *qınça*, - *qıncə*, - *qunça*, - *qünçə* şəkilçili felibağlama forması *berli- ilə*, - *dan başlayaraq* qoşması ilə uyğunlaşaraq – çıxışlıq halin şəkilçisini qəbul edir. Məsələn, *Sen aytqınçadan berli de anqlağan edim men o xabarnı* – *Men bu xeberi sən mənə danışandan xeyli əvvəl eșitmişdim* [3, s.39].

Başqırd dilində çıxışlıq halin şəkilçisi bəzən -qas şəkilçili felibağlama forması alır. Məsələn: *kaytkastan* - qayidaraq, *uyağastan* - fikirləşib və i.a. [4, s.186].

Tuva dilində bəzi felibağlamalar hal, şəxs və kəmiyyət şəkilçilərini qəbul edə bilər. Belə ki, tuva dilində - *kaş* şəkilçili felibağlama forması aşağıdakı hal və kəmiyyət formalarına malikdir. Misallar gətirək: adlıq hal - *kelqəş* - *gələrək* tək hal, *kelqəşter* - *gələrək*- cəm hal; yiylilik hal - *kelqəştin*- *gələrək* - tək hal, *kelqəşternin* - *gələrək* cəm hal; yerlik hal - *kelqəşte* - *gələrək* tək hal, *kelqəşterde* - *gələrək* cəm hal; çıxışlıq hal - *kelqəşten*- *gələrək* tək hal, *kelqəşterden* - *gələrək* cəm hal [3, s.335]. Tuva dilinin qrammatikasında belə hallar əsasən folklor dilində müşahidə olunur.

Tuva dilində -*pişaan* şəkilçili felibağlama forması yalnız kəmiyyət və hallar üzrə dəyişmir, həmçinin şəxs şəkilçisi qəbul edir. Bu felibağlamanın tuva dilində iki müxtəlif təhlili var: 1) həmin forma felibağlama kimi təhlil edilir; 2) bu felibağlama bəzi felibağlama əlamətləri ilə əsaslandırılmış felisifət hesab olunur.

Bəzi türk dillərində yerlik və çıxışlıq hallarının şəkilçilərinin vasitəsilə felibağlama formaları əmələ gəlir. Məsələn, Azərbaycan dilində - *anda*, - *əndə* - *danişanda*, *gələndə*; - *diqda/* - *dikdə* - *aldıqda*, *gördükdə*. Bu cür felibağlamalar qoşmalarla birləşə bilərlər, misal üçün: Azərbaycan dilində - *oxuyandan sonra*, *gəldikdən sonra*, *yedikdən sonra* və i.a.

Türk xalq danışq dilində felibağlamaların çıxışlıq halin şəkilçisi ilə işlənməsi həmçinin qeyd olunur. Belələrinə - (y)arak/ərək ikincili felibağlamalar aiddir. Maraqlıdır ki, həmin felibağlamalar çıxışlıq hal şəkilçiləri ilə işlədilərək aşağıdakı formanı alır: - (y) araktan/ - (y) ərəktən. Misallara baxaq:

"Tek tek basaraktan, bade süzerekten

İncə dizerekten, gel yarım, gel aman" [15, s.431].

basaraktan, süzerekten, dizerekten.

Türk dilinin rize dialektində (Rize ilçəsi) -arak/-erek şəkilçili felibağlamaların həm çıxışlıq, həm də yerlik hallarının şəkilçiləri ilə işlənməsi hallarına təsadüf edilir. Misallar: " *gelu, diyor, şindi nerdeyse, diyerekten buni nasi duydisa miktat diyanaamadi...* [16, s.267]; *Bindi, bi şey yaptı, bi marifet yaptı, kuşlar bağladı attına*

ustine et kodi falan diyerekte...[16, s.267]. Göründüyü kimi, -*(y)arak/-*(y)erek* şəkilçili felibağlama forması birinci misalda çıkışlıq halında, ikinci misalda isə yerlik halında işlədirilir - *diyerekten* (*cix.h.*), *diyerekte* (*yer.h.*).*

Qeyd etmək lazımdır ki, türk dilində -(*y)alı/-*(y)əli* şəkilçili felibağlama forması *beri* qoşması ilə birləşərək çıkışlıq halda işlənə bilər. Məsələn: *Ben mektubunuzu alalı(dan) beri iki hafta oldu* [7, s.481].*

A.N. Kononovun qeyd etdiyi kimi qədim osmanlı mətnlərində -(*y)alı/-*(y)əli* şəkilçili felibağlama forması çıkışlıq halda *beri* qoşmasız işlədirilir [7, s.481].*

Bələ hala 14-19 əsrlərdə Azərbaycan dilinin yazılı abidələrində də təsadüf edilir.

Məsələn, 14-cü əsrin görkəmli şair Nəsiminin əsərlərində -*alı/-əli* şəkilçili felibağlama forması bəzən -*dan/-dən* çıkışlıq hal şəkilçiləri ilə işlədirilir. Misallar gətirək: *Sağların düşəlidən bədri-zülfün tabına; Ey latə tapıcı sənə eyb etməzəm nədən* [10, s.16].

Göründüyü kimi, hal-kəmiyyət formaları və başqa kateqoriyalar adətən ikincili felibağlamalara məxsusdur.

Bir fakt da maraqlıdır ki, birincili felibağlamalar çox nadir hallarda hal şəkilçiləri ilə birləşmir. Hal şəkilçilərinin birincili felibağlamalarla işlənməsi halları əsas etibarilə türk dilləinin dialekt və şivələrində, həmçinin xalqdanişiq dilində qeyd olunur.

M.Ş. Şirəliyev Azərbaycan dilinin qərb dialekt və şivələrində - *ip*⁴ şəkilçili birincili felibağlamaların çıkışlıq hal şəkilçiləri - *ifdan*, - *ifdən*, - *ufdan*, - *üfdən* ilə işlənməsi hallarını aşkar etmişdir. Misallar gətiririk: *Qızarıfдан yerə keçmərsən, hələ bir üzümə də baxersən?* [14, s.98-99].

Qeyd edək ki, qumuq dilində birincili felibağlamaların hal şəkilçiləri ilə işlən-məsi qəti müşahidə olunmur.

Beləliklə, türk dillərinin materiallarını araşdıraraq biz bələ bir nəticəyə gəlirik ki, türk dillərinin felibağlama formalarının dəyişməyən forma kimi şəhhi əsassızdır. Bələ ki, bir sıra türk dillərində felibağlama formaları şəxs, kəmiyyət və hal şəkilçiləri qəbul edə bilərlər. Hər seydən əvvəl, bu halı yakut dilinin felibağlamalarına aid etmək olar. Həmin dildə felibağlamaların şəxs və kəmiyyət üzrə dəyişə bilər, həmçinin hal şəkilçiləri qəbul edir.

Bir fakt da maraqlıdır ki, yakut dilində yalnız *-biçça* şəkil-çili felibağlama forması mütləq dəyişməyən formadır, yəni nə şəxs, nə də hal şəkilçilərini qəbul edir, həmçinin inkar aspəkti yoxdur.

Hal-kəmiyyət formaları adətən ikincili felibağlama formalarına məxsusdur. Türk dillərində birincili felibağlamaların hal şəkilçiləri ilə birləşməsi çox nadir mü-şahidə olunur. Həmin hal əsas etibarilə türk dillərinin dialekt və şivələrinə (Azərbaycan dilinin qərb dialekt və şivələri), həmçinin xalq-danışlıq dilinə aiddir.

Türk dillərində felibağlamaların bir çox hallarda çıxışlıq və yerlik hallarının şəkilçilərini qəbul etməsi də maraqlı faktdır. Məsələn, qumuq dilində *-aytqınçadan berli -sən söyləyəndən əvvəl;* başqırd dilində *- kaytkastan - qayidaraq;* tuva dilində *- kelqeşte - gələrək;* türk dilində *- basaraktan - basaraq.*

Qeyd etmək maraqlıdır ki, *-arak/-erek* şəkilçiləri türk dilinin rize dialekt və şivələrində həm çıxışlıq, həm də yerlik hal şəkilçilərini qəbul edir: *diyerekten buni – bunu deyərək, falan diyerekte- nə isə deyərək.*

Bizim fikrimizcə, türk dillərində şəxs və kəmiyyətə görə dəyişə və hal şəkilçiləri qəbul edə bilən felibağlamala rəfətin xüsusi forması kimi baxmaq zəruridir.

Ədəbiyyat

1. Аскарова М., Деепричастие в современном узбекском языке, автореф. канд. дисс., Ташкент, 1950
2. Баскаков Н.А., Каракалпакский язык, т. 2, ч. 1, М., 1952
3. Джанмавов Ю.Д., Деепричастия в кумыкском литературном языке, Изд-во «Наука», М., 1967
4. Дмитриев Н.К., Грамматика башкирского языка, М.-Л., 1948
5. Дыренкова Н.П., Грамматика ойротского языка, М.-Л., 1940
6. Исхаков Ф.Г., Пальмбах А.А., Грамматика тувинского языка. Фонетика и морфология, М., 1961
7. Кононов А.Н., Грамматика современного турецкого литературного языка, М.-Л., 1956
8. Кононов А.Н., Грамматика современного узбекского литературного языка, М.-Л., 1960
9. Коркина Е.И., Деепричастия в якутском языке, Новосибирск. 1985
10. Мамедов Г.Г., Деепричастия в письменных памятниках азербайджанс-кого языка 14-19 веков, автореф. канд. дисс., Баку, 1967

11. Павлов И.П., Деепричастия в чувашском языке и их синтаксические функции; автореф. канд. дисс., М., 1953
12. Турсунов А., Деепричастия в современном киргизском языке, автореф. канд. дисс., Фрунзе, 1958
13. Убрытова Е.И., Исследования по синтаксису якутского языка, М.-Л., 1950
14. Ширалиев М.Ш., Об этимологии деепричастной формы на - ыбан, - ибэн, - убан, - үбэн, - «Вопросы языкоznания», № 3, 1960
15. Bangoğlu T., Türkçenin grameri, Ankara, 2007
16. Günay T., Rize ili ağızları, Ankara, 2003

Mənbələr

Kitabi Dədə Qorqud, Bakı, 1962

İM: HIEROMONOHOS, Neofitos, (1857), *İspat-i Mesihîye*, çeviren: Yoanis Yorgiadis, A. Popovic Kumpanya Basmahanəsi, İstanbul.

İN: İrfanname I-Ü (derleme), (1846), Agati Elpis Basmahanesi, İstanbul.

Felsefi-məntiqi keyfiyyət kateqoriyasının türk dillərində qrammatik ifadə vasitələri

Zə.... Əliyeva

İnsan şüurundakı felsəfi-məntiqi kateqoriyalar, o cümlədən keyfiyyət kateqoriyası dil kateqoriyaları ilə reallaşır. Keyfiyyət kateqoriyası bütün dillərə aid olub, hər bir dildə öz funksional ifadə formasını tapır. Türk dillərində sıfətlərin diaxron və sinxron planda tədqiqat obyektiñə çəvrilməsinə, qeyd etdiyimiz mövzuya bir sıra monoqrafiyaların, dissertasiyaların, məqalələrin həsr edilməsinə, dərsliklərdə bu mövzudan bəhs olunmasına baxmayaraq, bir sıra problemlər hələ də həllini tapa bilməmişdir. Hətta bəzən sıfət bəhsinə çox səthi yanaşılmış, bu leksik-qrammatik kateqoriya sistemli şəkildə tədqiq edilməmişdir. Bütün bunlar türkologiyada keyfiyyət kateqoriyasının və onun dildə ifadə vasitəsi olan sıfətlərin diaxronik planda öyrənilməsinin nə qədər aktual olduğunu göstərir.

Sıfətlər tarixən digər nitq hissələri ilə əlaqədə inkişaf edir və bu əlaqələr şəbəkəsində formalasılır. Dilçilikdə keyfiyyət kateqoriyasının və onun ifadə vasitəsi olan sıfətlərin tədqiqat tarixi xüsusi əhəmiyyətə malikdir.

Türk dillərinin tarixi bu dillərdə danışan xalqların tarixi qədər qədimdir. Asiya xalqlarının ən qədim mənbə və yazılarında türk mədəniyyəti və təfəkkürünün, türk sözlərinin izləri yaşayır.

Qədim türk dilində əşya və keyfiyyət kateqoriyalarının bəzi ifadə vasitələri arasında formal fərqlər olmamışdır. Müxtəlif dil sistemlərində sıfət qrammatik xüsusiyyətlərinə görə fərqlənir. Türk-Altay dillərində isə bu fərqlər əsasən sintaktik funksionallıqla ifadə olunur. Bu baxımdan bir çox türkoloqlar sıfəti müstəqil leksik-qrammatik kateqoriya hesab etməmişlər. Məsələn, rus alimi A.M.Şerbak belə hesab edirdi ki, əgər türk dillərində sıfətin morfoloji göstəriciləri yoxdursa, demək, bu qrammatik kateqoriya da yoxdur. Lakin rus türkoloqlarının heç də hamısı bu fikirdə deyildir. Akadəmik Marr yazılırdı: "Türklərin yazılısı VII əsrəndən məlumdur. Lakin çinlilər ondan 1000 il əvvəl də türkləri beləcə tanıydırlar. Türk dilləri VII əsrə qədər çox böyük bir inkişaf yolu keçmişdir". B.A.Serebrennikovun fikrincə, bizim eradan 3000 il əvvəl türk dilli insan qara rəngi qaranlıqdan, göy rəngi səmadan çox

gözəl ayıra bilirdi. Yəni artıq o dövrdə türk dilli insanların təfəkküründə artıq əşya kateqoriyası keyfiyyət kateqoriyasından ayrılmışdı. Bu iki qrammatik kateqoriyanın eyni formal vahidlərlə ifadə edilməsinə gəldikdə isə bu türk dillərinin çox inkişaf etmiş, mükəmməl, stabil bir dil sistemi olduğunu sübut edir. Belə olan təqdirdə fəlsəfi-məntiqi keyfiyyət kateqoriyası bütün inkişaf etmiş dillərdə olduğu kimi, əlbəttə ki, türk dillərində də mövcud olmuşdur.

Bundan əlavə, fləktiv dillərin sxolastik qanunlarını türk dillərinə aid etməyin, türk dillərinin qrammatik kateqoriyaları haqqında onlara yad olan Hind-Avropa dillərinin tələbləri əsasında nəticə çıxarmağın özü də çox səhv mövqedir. Türk dilləri öz inkişaf tarixində nəinki başqa dillərin təsiri ilə dəyişmiş, əksinə, öz inkişaf qanunları ilə digər dillərə təsir edib onları əsaslı şəkildə dəyişdirmişdir. Erməni izahlı lügətinin müəllifi professor Açaryan yazırıdı: “Mən qədim erməni dili qraparla müasir erməni dili aşğaraparı müqayisə etdim və çox təəccübəndim. Fləktiv qrapar birdən birə iltisaqilik xüsusiyyətlərini özündə əks etdirən aşğarapara çevrilmişdi. Bəs bu dəyişikliyin səbəbi nə idi? Erməni dilinin ətrafinda olub, onu işğal edən hansı dilin: ərəbcəninmi, kürkcəninmi, aysoricəninmi, fransızcaınınmi təsiri ilə qrapar belə dəyişmişdi?! Yox!! Bu türk dillərinin təsiri idi”.

Bu barədə professor Q.Kazımovun fikirləri də maraqlıdır: “VI əsrin ortalarında Azərbaycan türk dili son dərəcə genişlənərək erməni dilini də öz təsiri altına almışdır. Bunu ilk dəfə Avropa alimi doktor Mordman anlamış və erməni dilinə həsr etdiyi məqalədə yazmışdır: “Məlumdur ki, ermənilər Hind-Avropa mənşəli xalqdır, amma onların dili türk dillərinin təsirinə məruz qalmışdır. Beləliklə, professor Q.Kazımovun məlumatına əsasən deyə bilerik ki, bu fikri, Açaryandan əvvəl Mordman söyləmişdir. Avropa alimi Antuan Meye “Obşeslavianskiy yazık” əsərində türk dillərinin yalnız leksik sisteminin deyil, hətta derivativ paradiqmlərinin də (sözdüzəldici və sözdəyişdirici şəkilçilərinin də) qədim slavyan dilində böyük dəyişikliklər yaratdığını qeyd edir. Bütün bunlar türk dillərinin nə qədər güclü, stabil, möhkəm dil sistemi olduğunu sübut edir və aydınlaşdır ki, belə inkişaf etmiş dil sistemində fəlsəfi-məntiqi keyfiyyət kateqoriyası və onun ifadə vasitələri özünəməxsus şəkildə sinkretik köklər vasitəsilə ifadə olunmuşdur. Dil sisteminin bu cür

polisemantikliyi və polifunksionallığı onun son dərəcə inkişaf etmiş bir sistem olduğunu sübut edir.

Türkoloji ədəbiyyatda “adlar” adı altında birləşdirilən dörd nitq hissəsi (isim, sıfət, say, əvəzlik) morfoloji baxımdan tam diferensiallaşmadığı üçün sintaktik təhlil olmadan bu və ya digər sözün hansı nitq hissəsinə aid olduğunu müəyyən etmək çətindir. Qeyd etdiyimiz kimi, Şerbak, Kondratyev, Kononov və b. türk dillərində keyfiyyət kateqoriyasını ifadə edən qrammatik göstəricilər olmadığı üçün, bu qrammatik kateqoriyanın da olmadığını sübut etməyə çalışırlar. Başqa bir qrup dilçilər isə, əksinə, türk dillərində keyfiyyət kateqoriyasının mövcud olduğunu, sıfətlərin yalnız morfoloji göstəricilərə görə deyil, eyni zamanda semantik və sintaktik əlamətlərə görə də səciyyələndirməyin vacib olduğunu qeyd edirlər: (Dmitriyev, Baskakov, Qrunin və s.).

Avropa alimi S.S.Mayzel “İzafet v tureskom yazike” əsərində I növ təyini söz birləşməsinin birinci tərəfində duran bütün sözləri sıfət hesab edir. Mayzelin fikrincə, “qızıl saat, bəş uşaq, qırmızı alma” ifadələrindəki “beş, qızıl, qırmızı” sözləri sıfətdır.

Türk alımlarının də mövqeyi qəribədir. Ə.C.Emrə, B. Atalay, M. Erkin, T. Banquoğlu və başqaları da Mayzel kimi cümlədə təyin vəzifəsində olan sözlərin hamısını sıfət hesab edirlər. Türk alımları sonda belə bir səhv nəticəyə gəlirlər ki, osmanlı türkcəsində iki cür sıfət var: sıfətlər (bu, iki) və xüsusi sıfətlər (yeşil, kiçik, böyük). Beləliklə, tamamilə səhv olaraq cümlədə I növ təyini söz birləşməsinin birinci tərəfində olan əvəzlik, isim, say sıfət elan olunur.

Sıfətlər Azərbaycan dilçiliyində də müəyyən qədər araşdırılmışdır: Azərbaycan dilçilərindən Ə.Dəmirçizadə, M.Hüseynzadə, S.Cəfərov, A.Axundov, A.Eyvazov, R.Rüstəmov, Ə.Rəcəbli, Ə.Şükürlü, Y.Məmmədov, H.Mirzəzadə, Ə.Cavadov, B.Tağıyev, Y.Seyidov, F.Cəlilov, Q.Kazımov, T.Hacıyev, E.Əlibəyza və b. adlarını çəkmək olar. Ə.Dəmirçizadə mənəni sualları, sıfət düzəldən şəkilçiləri sıfət üçün qrammatik əlamət hesab edir.

Sıfətlər qrammatik kateqoriya olmaqla ləksik-qrammatik məna, morfoloji əlamət və sintaktik mövqeyinə görə fərqlənən söz qruplarıdır. Hər hansı bir sözün kontekstdə bir nitq hissəsindən başqa nitq hissəsinə keçməsi qrammatik kateqoriyaların dəyişməsinə səbəb olmur. Sıfət substantivləşərək isim xüsusiyyəti adverbiallaşaraq zərf xüsusiyyəti qazana bilər. Lakin bu heç də

sifətin bütün dil situasiyalarında isimləşdiyini və ya zərfləşdiyini sübut etmir. Ə.Dəmirçizadə “Müasir Azərbaycan dilinin qrammatikası” adlı dərs vəsaitinə yazdığı “sifət” bəhsində bu məsələyə toxunur və qeyd edir ki, Azərbaycan dilində bir sıra sözlər ikili funksiya daşıyır. Bəzi sifətlər öz mənasına görə substantiv sözlərə yaxınlaşır.

Hələ V-VIII əsrlərdə türk dillərində sifətlərlə isimlərin diferensiallaşma prosesi getmişdir. Bəzi morfoloji formalar: sifətlər, isimlər və zərfər üçün eyni olmuşdur. Orxon-Yenisey və uyğur abidələrinin materialları sübut edir ki, zərf bir nitq hissəsi kimi ən qədim dövrlərdən mövcuddur. Zərfərin sifətlərdən morfoloji ayrılma prosesi daha qədim dövrlərə, Orxon-Yenisey abidələrinin yaranmasından əvvəlki vaxta təsadüf edir. Bu proses türk dillərində əsrlər boyu getmişdir və bu gün də zərfərin diferensiallaşma prosesini başa çatmış hesab etmək olmaz. Zərfər morfoloji baxımdan sabit nitq hissəsidir, sifətlərdən və isimlərdən sonra yaranmışdır. Sifətlər və isimlər prototürk dövründə mövcud olmuş əşyavi-əlamət semantikali diferensiallaşmamış addan törəmişdir. Türk dillərində isimlərin və sifətlərin semantik-funksional diferensiallaşma prosesini başa çatmış hesab etmək olmaz. Sifətlərin semantik-funksional təkamülü əsasən iki istiqamətlərdə: substansiyadan əlamətə və əlamətdən substansiyaya doğru getmişdir.

İstifadə olunmuş ədəbiyyat

1- Şerbak A.M.

Qrammatika starouzbəkskoqo yazıka. M., - K., 1962, səh. 92-95.

2- Marr N.Y.

İzbrannie raboti. M. – K. Sosqiz, 1936, səh. 24-27.

3- Serebrennikov B.A.

Altayskie yazıki. Teoretičeskie osnovi klassifikasiyazyikov mira. M., “Nauka”, 1982, səh. 28-47.

4- Seyidov M.

Azərbaycan xalqının soykökünü düşünərkən. Bakı, Maarif, 1989, səh. 172-176.

5- Kazımov Q.

Seçilmiş əsərləri. cild IV, Bakı, Nurlan, 2009, səh. 670-672.

6- Meye A.

Obşeslavianskiy yazık. M., 1954, İzd. İnostrannoy literaturı səh. 98-105

وارلیق

فصلنامه فرهنگی، ادبی، هنری به زبانهای ترکی و فارسی

صاحب امتیاز و مدیر مسئول: دکتر جواد هیئت

شماره امتیاز: ۸۵۳۸

آدرس:

تهران، شهرک قدس، فاز ۲، خیابان هرمزان، برج ۹، طبقه ۳، شماره ۲

VARLIQ

Quarterly Journal in Turkish and Persian

Chief Editor: Prof. Dr. Javad HEYAT

Address: No. 2,3rd fl., Tower 9, Hormozan Ave., phase 2,
Shahrake Ghods, Tehran, I.R.IRAN

ISSN:1023-7186

Wwb:

www.varliq.com

E-mail:

mrheyet@yahoo.com

قیمت ۲۵۰۰ تومان